## Sfântul Nicolae Planas, Grecia, ocrotitorul celor căsătoriţi *(1851-1932)*

***(2 martie/ 15 martie)***

Sfântul Papa Nicolae (Planas) născut în 1851 pe insula Naxos din Grecia, a fost canonizat ca sfânt de către Patriarhia Ecumenică din Constantinopol în 1992. Ziua sa de prăznuire a fost stabilită în 2 martie, cu excepţia cazului când aceasta cade în timpul Postului mare, atunci se sărbătoreşte în prima duminică după 2 martie. Ca sfânt local al Paronaxia, el este de asemenea, sărbătorit în prima duminică a lunii septembrie, ca parte a celebrării insulei a cinci sfinţi printre care şi de la Sfântul Nicodim de la Sfântul Munte de pe insula Naxos din Grecia.

# *Index*


*Acatistul Sfântului Nicolae Planas - ocrotitorul celor căsătoriți .....4*
*Paraclisul Sfântului Nicolae Planas .....16*
*Rugăciune către Sfântul Nicolae Planas care te scapă de divorț .....28*
*Sfântul Nicolae Planas, stâlp de foc al rugăciunii înălțat în mijlocul pustiului lumii .....29*
*Viaţa Sfântului Nicolae (Planas) din Atena, Grecia (1851-1932) .....34*
*Sfântul Nicolae Planas, pustnicul Atenei – Ocrotitorul celor căsătoriţi .....45*
*Viaţa Sfântului Nicolae Planas .....51*
*Sfântul Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriți - drumul spre sfințenie .....55*
*Filótheos Zervákos - Sinaxar - Sfântul Nicolae Planás din Atena .....57*
*Moaştele Sfântului Nicolae Planas .....60*
*Sfântul Nicolae Planas - Minuni .....71*
*„Toţi copiii cei mici au dalul mai-înaite-vedelii" .....72*
*Sfântul Foca urmărea slujba Părintelui Nicolae .....74*
*Liturghii în ascuns .....76*
*Una din izbânzile răbdării sale .....78*
*Trebuie să ştim că după moarte toţi drepţii se vor cunoaşte între ei .....81*
*Rolul Sfântului Pantelimon în viaţa Sfântului Nicolae Planas .....83*
*Căruţaşul care blestema mereu .....86*
*Un înger a adus o prescură pentru Liturghie .....88*
*Vindecarea unui director de minister - sfinții sunt prieteni și fac minuni împreună .....90*
*Dincolo de aparențe - un sfânt ascuns sub haine vechi .....92*
*Ajutorul Sfântului Nicolae Planas pentru cei care amână să se căsătorească .94*
*Un vizitiu povestește o minune a Sfântului Nicolae Planas .....97*
*Pedeapsa paraclisierei .....99*
*Sfântul Nicolae Planas - Predici şi editoriale .....101*
*Danion Vasile - Cuvânt la prăznuirea Sfântului Nicolae Planas, inainte-văzătorul şi ocrotitorul soţilor creştini .....102*
*Privegherile Sfântului Nicolae Planás .....112*
*Aléxandros Papadiamántis - Cunosc un preot în Atena: Sfântul Nicolae Planás .....115*
*Arhimandrit Filótheos Zervákos - Sfântul Nicolae Planás (2 martie) .....117*
*Fr. Alexey Young - Papa Nicolae Planas, un simplu păstor .....120*

*Sfântul Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriţi (2 martie 2019 se împlinesc 87 de ani de la trecerea la cele veşnice)..... 124*
*Sfântul Nicolae Planas din Grecia, ocrotitorul celor căsătoriți (1932) ..... 128*
*Matushka Constantina - Sfântul Nicolae Planas..... 130*
*Iată omul lui Dumnezeu!..... 135*
*Andreea Trandafir - Actele și contractele Sfântului Nicolae Planas..... 142*
*Monahia Marta - Sfântul Nicolae Planas, Ocrotitorul celor căsătoriţi - carte 144*
*Dimitrie Ferousis - Părintele Nicolae Planas, Sfântul păstor: biografie narativă ..... 146*
*Biserica Agiou Elissaiou..... 148*
*Chilia „Nașterea Maicii Domnului” - Marouda, Athos ..... 149*
*Pr. Silviu Cluci - Biserica Sfântul Ioan „Vânătorul” - Atena..... 153*
*Scene din viaţa Sfântului Nicolae Planas..... 167*
*Icoane..... 172*

## Acatistul Sfântului Nicolae Planas - ocrotitorul celor căsătoriți

### Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !***

***Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.***

***Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.***
***Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.***
***Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.***

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

***Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;***
***Doamne, curăţeşte păcatele noastre;***
***Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;***
***Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.***

***Doamne miluieşte*** (de 3 ori)

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

***Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.***

*[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]*

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

***Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.***

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

***Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.***

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

***Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.***

Apoi:

***Crezul***

***Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.***
***Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.***
***Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.***
***Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.***
***Şi a înviat a treia zi după Scripturi .***
***Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.***
***Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,***
***Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.***
***Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,***
***Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,***
***Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !***

Acatistul Sfântului Nicolae Planas - Ocrotitorul celor căsătoriți - 2 martie - slujitor Dani:
**https://www.youtube.com/watch?v=v0ED9r2T6PM**

***

**Condacul 1**

Sfinte Nicolae Planas, cel care din copilărie ai prins drag de biserică și care copil fiind pe ascuns mergeai în lăcașul Domnului de pe moșia părinților tăi, fredonând cântările auzite în timpul slujbei pentru a-ți bucura sufletul cu ele, auzi rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

**Icosul 1**

Fiind bine plăcut Domnului încă din fragedă pruncie, mijlocește cu puterea rugăciunii tale împăcarea dintre noi și caută spre sufletele noastre goale de dragoste pentru a le umple cu credință față de Cel de Sus și față de învățăturile Sale pentru a ne împăca și a grăi cu bucurie ție acestea:
Bucură-te, copil plăcut Domnului, care ai vestit cu vocea ta bucuria credinței;

Bucură-te, cel ce de mic copil știai rânduiala Liturghiei și rânduiește cu înțelepciune viața noastră.
Bucură-te, cel care de copil ai știut importanța simplității;
Bucură-te, cel care din pruncie ai îndrăgit curățenia sufletească;
Bucură-te, cel care de mic ai primit ca dar harisma înainte vederii;
Bucură-te, cel ce iubești familiile și dorești pacea lor;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

**Condacul al 2-lea**

Rămas fără tată din tinerețe, te-ai mutat la Atena cu mama ta unde te-ai căsătorit și ai avut fiu. Pierzându-ți soția la scurtă vreme nu ai deznădăjduit, ci punându-ți încrederea în voia lui Dumnezeu ai continuat a-ți dedica viața Lui, grijind sufletele oamenilor fără a te opri nici o zi din dumnezeiasca Liturghie timp de peste 50 de ani. Prin asta ai ajutat pe mulți să găsească drumul cel bun în viață, știind toți că sfatul tău este sfatul Domnului și că rugăciunile tale sunt bine primite în fața Sa. Drept pentru care ne rugăm: auzi-ne și pe noi, primește rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

**Icosul al 2-lea**

Cuprins fiind de dragoste față de oameni, nu te-ai odihnit nici o clipă oferind prin slujbele și sfaturile tale liniște sufletelor tulburate de cele omenești, căutând tot timpul a le pune viața în bună rânduială și a le descoperi lor voia lui Dumnezeu, care este cu mult peste înțelepciunea omenească și atotștiutoare. Pentru asta oamenii te căutau și fără să vrei ai devenit preotul întregii Atene, drept pentru care te rugăm ascultă rugăciunea noastră în care îți zicem așa:
Bucură-te, cel care peste 50 de ani în fiecare zi ai ținut Sfânta Liturghie;
Bucură-te, cel care din dragoste față de oameni îi pomeneai ani la rând fără a cere nici o răsplată;
Bucură-te, cel care toată viața ai mâncat numai o dată în zi restul timpului petrecându-l în rugăciune;
Bucură-te, cel care înțelege slăbiciunile omenești și se roagă pentru depășirea lor;
Bucură-te, cel care ai iubit oamenii ca pe tine însuți și ai făcut totul ca să le vindeci sufletul;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

**Condacul al 3-lea**

Deși duceai o viața aspră în post, rugăciune și privegheri, nu te-ai îmbolnăvit niciodată, toate acestea făcându-le cu dragoste față de Dumnezeu și oameni, aceasta fiind cea mai mare bucurie a ta. De asta bisericuțele unde slujeai deveneau locuri de mângâiere și scăpare pentru mulți care căutau liniște și răspunsuri la întrebările vieții. Pentru că și noi căutăm răspunsuri pentru a ne îndrepta căsnicia și a trăi împăcați te rugăm, primește rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

**Icosul al 3-lea**

Deși aveai mare trecere în fața lui Dumnezeu celui drept și fiind fără de păcat, te considerai cel mai nevrednic dintre toți oamenii dând dovadă de adevărată smerenie. Prin acest fel de a fi, pe mulți i-ai făcut să cugete asupra păcatelor lor și rod bun ai semănat în ogorul sufletelor lor căutând ca după ce te-au cunoscut să se îndrepte pe calea cea bună. Pentru asta, te rugăm, pune și în sufletele noastre sâmânță de gând bun și bună viețuire, ca împreună să-ți cântăm:

Bucură-te, cel care ai fost model de cuvioșenie atenienilor și nu numai lor;
Bucură-te, cel care aveai răbdare și pentru cel mai păcătos;
Bucură-te, cel care n-ai supărat pe nimeni;
Bucură-te, cel care nu s-a supărat pe nimeni;
Bucură-te, cel care avea milă de orișicare;
Bucură-te, cel care s-a nevoit întru Domnul cu bucurie;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

**Condacul al 4-lea**

Toți cei care te-au cunoscut laudă smerenia și modestia ta. Toate neajunsurile din partea oamenilor le-ai primit cu îndelungă răbdare, tăcere și rugăciune drept pentru care ai primit de la Dumnezeu har de a face minuni pentru toți cei necăjiți, dar îndeosebi pentru cei căsătoriți aducând în casele lor la vreme de necaz bună înțelegere, pace și bucurie, stând stavilă cu rugăciunile tale ispitirilor celui rău. Pentru acestea, te rugăm, primește rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

**Icosul al 4-lea**

„Cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi” le spuneai celor care se minunau de puterea ta de a te jertfi Domnului zi de zi în rugăciune și pentru râvna ta se întorceau și ei cu gândul la Domnul, lăsându-și sufletul în grija Lui. Așa și noi astăzi ne închinăm Lui pentru iertarea păcatelor noastre, pentru înțelepțire, dragoste și unire lăsând deoparte gândul cel rău care ne tulbură sufletul știind că puterea Lui

este peste puterea celui care ne vrea răul. Drept pentru care, cu dragoste îți zicem ție așa:
Bucură-te, cel cel care ajuta familii nevoiașe atât material cât și sufletește;
Bucură-te, cel care ajuta orfanii și văduvele;
Bucură-te, cel care plăteai studiile celor săraci fără că nimeni să știe;
Bucură-te, cel care ai căsătorit multe fete sărace pentru a le izbăvi de stricăciune;
Bucură-te, cel care ai adus liniștea și pacea în multe familii tulburate;
Bucură-te, cel care ai înțelepțit prin harul tău soții căzuți în păcat;
Bucură-te, cel care nu suferea stricăciunea și întorcea spre Domnul pe cel neputincios;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

## Condacul al 5-lea

Credința neîndoielnică și evlavia avută în săvârșirea sfintelor tale datorii a fost vădită lumii când ai împărtășit leprosul și Sfântul Trup al Domnului nu l-a putut înghiți fiind gura sa mult prea distrusă: Căzând anafura din gura leprosului nu ai pregetat a o lua repede în gura ta pentru a nu se risipi această binecuvântare dumnezeiască și a se face păcat, fără a păți nimic mai apoi. Asta pentru că a ta credința a fost și este mai puternică decât boala, drept pentru care, te rugăm, primește rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

## Icosul al 5-lea

Fiind învrednicit de haruri dumnezeiești nu ți-a fost nici scârbă și nici frică nu ai avut să iei Trupul Domnului căzut din gura leprosului și să-L înghiți, socotind că puterea lui Dumnezeu este peste puterea bolii. Așa socotește te rugăm și acum necazul nostru, arătând că puterea Celui de Sus poate înfrânge tulburarea abătută de cel rău spre casa noastră, distrugând toate vicleniile sale așa cum a distrus microbul leprei din anafura căzută din gura leprosului. Și drept mulțumire pentru aceasta, îți zicem ție așa:
Bucură-te, cel care l-ai pus pe Dumnezeu mai sus de tot și de toate;
Bucură-te, cel a cărui credință este de nepătruns pentru noi;
Bucură-te, cel care nu te-ai temut toată viața de nimic, decât să nu-l superi pe Dumnezeu;
Bucură-te, cel care ai dat speranță oamenilor;
Bucură-te, cel care cunoaște puterea credinței și o trăiește;
Bucură-te, cel care știe că toate sunt posibile în Domnul;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

## Condacul al 6-lea

Odată, la prăznuirea Sfântului mucenic Foca, una din ficele tale duhovnicești a văzut apărând în spatele tău un preot cu camifalcă ce urmărea slujba. Întrebându-te cine e, pentru că nu avea ce căuta acolo, i-ai făcut cunoscut că e însuși sfântul a cărui pomenire se făcea în acea zi. Dar pentru tine asta era ceva firesc. Având mare comuniune cu sfinții ți se părea ceva firesc a-i vedea, în timp ce pentru ea dar și pentru noi este ceva peste putință a înțelege cum e posibil. Primind acest dar de la Domnul pentru evlavia ta, te rugăm, primește rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

## Icosul al 6-lea

Primind harul de a vedea sfinții te-ai dovedit a fi demn de încrederea lui Dumnezeu pentru viața sfințită pe care ai dus-o pe pământ, prin aceasta binecuvântându-te cu multe daruri folositoare oamenilor, printre care și darul de aduce pe drumul ce bun soții rătăciți pe cărări neplăcute Domnului. Făcând toate după placul Celui de Sus ai arătat prin harismele tale că ești bine plăcut Lui și că ai trecere înaintea Sa, drept pentru care ne rugăm ție așa:

Bucură-te, cel care ai putut vedea Sfinții încă din timpul vieții;
Bucură-te, cel care ca un sfânt ai trăit pe pământ;
Bucură-te, cel care nu suportă minciuna;
Bucură-te, cel care mustră pe cel care înșeală;
Bucură-te, conștiință aprinsă a celor care strică casele oamenilor;
Bucură-te, mustrare dumnezeiască a celor care duc în ispită;
Bucură-te, vindecare a celor care vor să iasă din păcat;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

## Condacul al 7-lea

Rugându-te pentru bolnavul Iacov, i s-a arătat lui în acea noapte în vis sfântul a cărui nume îl purta și l-a uns pe spate cu alifie în semnul Sfintei Cruci, trezându-se astfel sănătos. Prin această minune s-a vindecat nu numai trupește ci și sufletește dând slavă Domnului Dumnezeului nostru cel adevărat toată viața lui, pomenind și numele tău alături de cel al sfântului care l-a vindecat până în clipa morții. Știind puterea rugăciunilor tale făcătoare de minuni, te rugăm, primește rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

## Icosul al 7-lea

Dorind să faci pururea bine, ai aflat în casa unde ai făcut Sfântul Maslu pe bolnavul acela Iacov și i-ai făcut lui cunoscut faptul că poartă numele Sfântului Iacov, ruda Domnului, rugându-te pentru sănătatea lui neîntârziat și peste noapte acesta s-

a vindecat. Așa precum pe străinul acela l-ai făcut bine, vindecă cu rugăciunile tale și sufletele noastre aflate în necaz ca să te lăudăm pe tine așa:
Bucură-te, cel care pururea ai vrut să faci bine pe cei bolnavi trupește;
Bucură-te, cel care pururea ai vrut să faci bine pe cei bolnavi sufletește;
Bucură-te, cel ale cărui rugăciuni Dumnezeu le-a ascultat de fiecare dată;
Bucură-te, cel care toate acestea le făceai cu discreție;
Bucură-te, cel care ajută pe tot omul aflat în necaz;
Bucură-te, cel care nu-și întoarce fața de la instristările noastre;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

**Condacul al 8-lea**

Venind cu credință la tine tânăra care trăia în păcat de 9 ani cu bărbatul acela care nu voia s-o ia de nevastă te-ai rugat pentru ei cu multă ardoare pentru a ieși din păcat. Și iată că nu după mult timp tânăra a venit la biserica ta cu bărbatul acela și acesta, când a dat cu ochii de tine, ca și cum deodată s-ar fi destrămat legăturile nevăzute ale diavolului i-a zis fetei: „Vreau să mă căsătoresc” și în 10 zile au făcut nunta, luându-te pe tine protector al căsniciei lor. Așa și noi fiind tulburați în căsnicia noastră de vicleniile celui rău, te rugăm, primește rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

**Icosul al 8-lea**

Pentru suferința tinerei aceleia care trăia de 9 ani în păcat cu bărbatul acela care nu voia s-o ia de soție te-ai rugat Domnului pentru ei și îndată s-a făcut nunta. Văzând binele pe care le-ai făcut lor tinerii aceia te-au luat protectorul căsniciei lor și făcând ascultare față de tine au trăit fericiți până la adânci bătrânețe ducând împreună o viață bine plăcută Domnului. Asemenea lor ne rugăm și noi ție, îndrumă-ne să ne găsim liniștea și pacea ca să putem să te lăudăm așa:
Bucură-te, cel care îi întorci pe drumul cel bun pe cei rătăciți;
Bucură-te, cel care te rogi cu osârdie pentru toți cei păcătoși;
Bucură-te, cel care îi ridici pe toți cei căzuți în păcat;
Bucură-te, cel care binecuvântezi cu rugăciunile tale familiile;
Bucură-te, cel care ocrotești familiile celor care se roagă către tine;
Bucură-te, cel care înțelepțești pe cei căzuți în ispitele diavolului;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

**Condacul al 9-lea**

Când femeia cea necunoscută a vrut a-ți dărui o prescură i-ai spus ei că n-o poți lua pentru că trăia necununată, desi nu ai mai văzut-o niciodată până atunci. La fel nu i-ai dat mâna femeii aceleia care a vrut să te cunoască, pentru că ai știut că trăia în păcat. Prin acestea le-ai mustrat cu blândețe și amândouă au căutat cu atenție spre sufletele lor, îndeptându-și viața. Pentru că ai puterea a vedea nevăzutul și a ști neștiutul, te rugăm, primește rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

**Icosul al 9-lea**

Având harisma înainte vederii ai cunoscut că femeile acelea trăiau în păcat și din milă pentru păcatele lor ai găsit calea cea mai potrivită să le îndrepți viața. Asemenea lor îndreaptă și viața noastră noastră pentru că multe greșeli le facem fără să le conștientizăm răul pe care ni-l facem atât nouă cât și celorlalți, pierzând sufletele noastre și tulburând sufeletele celor din jur. Ajută-ne să ieșim din ispitele în care am intrat ca să-ți cântăm cu dragoste:

Bucură-te, lumânare care aprinzi lumina conștiinței noastre;
Bucură-te, sfânt care ne arăți unde greșim;
Bucură-te, cel care ne ajuți să îndreptăm greșeala;
Bucură-te, cel care te rogi alături de noi ca să ne îndreptăm;
Bucuru-te, cel care binecuvântezi îndreptarea noastră și te rogi pentru noi;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

**Condacul al 10-lea**

Fiicei acelei bolnave care punea mult preț pe înfățișare și care te-a judecat pentru hainele tale cele nevoite în rugăciune și ascultare, i te-ai arătat în vis în haine luminoase și prin asta cugetul ei s-a mustrat înțelegând că mai de preț este sufletul omului decât îmbrăcămintea lui. Asemenea ei și noi greșim de multe ori punând preț pe ce nu contează, îndepărtând prin asta de noi harul lui Dumnezeu. Așa cum ai scăpat-o pe ea de această mândrie fără rost, scapă-ne și pe noi de dânsa și te rugăm, primește rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

**Icosul al 10-lea**

Știind că bogăția sufletului nostru este mai de preț decât averea noastră, te-ai arătat în vis fetei aceea care te-a judecat pentru hainele care le purtai și a înțeles că greșea. Asemenea ei, luminează-ne mintea ca să căutăm numai cele cu adevărat folositoare sufletului în acestă viață pentru a ne putea bucura de toate binecuvântările lui Dumnezeu. Ajută-ne să găsim calea către cele veșnice și nu către cele trecătoare ca să te putem lăuda astfel:

Bucură-te, cel care păzește veșnicia;
Bucură-te, cel care cunoaște cele cu adevărat spre folos sufletului;
Bucură-te, grădinarul sufletelor noastre;
Bucură-te, cel care ne luminează viața cu lumina cunoștinței;
Bucură-te, cel care ne învață să nu judecăm după aparențe;
Bucură-te, cel care ne îndeamnă să căutăm a cunoaște sufletele oamenilor;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

**Condacul al 11-lea**

Copilul care te-a văzut ridicându-te de la pământ când te rugai i-a spus mamei sale minunea, iar aceasta, deși s-a cutremurat, l-a liniștit spunându-i că așa fac toți preoții, prinzând și mai mare evlavia față de tine. Asemenea copilului acela și mamei sale, învrednicește-ne a avea și noi parte de minunile tale și primește, te rugăm, rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

**Icosul al 11-lea**

Pentru dragostea netăgăduită avută către bunul Dumnezeu te ridicai de la pământ când te rugai. Atât de înălțătoare era rugăciunea ta încât și tu te ridicai spre cer împreună cu dânsa dovedind încă odată că ești bine plăcut Celui de Sus pentru credința ta. Pentru aceasta te rugăm, primește această cântare a noastră:
Bucură-te, cel care rugându-te te ridicai de la pământ prin credința ta;
Bucură-te, cel care cunoaște puterea credinței și a rugăciunii;
Bucură-te, cel care ne îndeamnă și pe noi spre rugăciune;
Bucură-te, cel care găsește toate răspunsurile în rugăciune;
Bucură-te, cel care găsește toată bucuria în rugăciune;
Bucură-te, cel care mijlocește prin rugăciunile lui toate cele de folos nouă;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

**Condacul al 12-lea**

Bunule Nicolae Planas, care ai cuprins cu dragostea ta toți oamenii și pe toți ai căutat a-i duce spre mântuire, care prin exemplul vieții tale ai luminat viața multora, care prin credința ta ai adus la credință pe mulți, care urmând drumul cel drept spre slava lui Dumnezeu ai întors pe mulți de pe cărări rătăcite primește, te rugăm, rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

**Icosul al 12-lea**

Cel care prin sfântă viețuire pământească ai cunoscut mila lui Dumnezeu care te-a învrednicit cu haruri care mai de care mai alese, ai grijă de căsnicia noastră cu ru-

găciunile tale și dă-ne înțelepciunea de a ne ierta unii pe alții ca să-ți putem aduce cu pace aceste laude:
Bucură-te, cel care te-ai sfințit pentru credința ta încă din timpul vieții;
Bucură-te, cel care aduce pace în viața și în casele noastre;
Bucură-te, cel care răspunde tot timpul rugăciunilor noastre;
Bucură-te, cel care bine rânduiește viața noastră;
Bucură-te, cel care ne mustră cu blândețe pentru greșelile noastre;
Bucură-te, cel care ne iartă de fiecare dată;
Bucură-te, cel care ne face sufletul să zâmbească;
Bucură-te, cel care are grijă să nu mai greșim;
Bucură-te, cel care ne arată calea cea dreaptă;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

**Condacul al 13-lea** (de 3 ori)
Închinându-ți toată viața bunului Dumnezeu, care toate le știe, toate le vede și pe toate le stăpânește, te-ai făcut bine plăcut Lui și te-a înzestrat cu mari daruri făcându-te ocrotitor al căsniciei. De aceea te rugăm, apără casa noastră de uneltirile celui rău, dă-ne înțelepciunea de fi buni unul cu altul toată viața noastră, izbăvește-ne de ispite, de gânduri necurate, ajută-ne să îndreptăm greșelile făcute cu voie sau fără de voie, dă-ne părere de rău pentru ele, primește, te rugăm rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

Urmează apoi: Icosul I și Condacul I

**Icosul 1**
Fiind bine plăcut Domnului încă din fragedă pruncie, mijlocește cu puterea rugăciunii tale împăcarea dintre noi și caută spre sufletele noastre goale de dragoste pentru a le umple cu credință față de Cel de Sus și față de învățăturile Sale pentru a ne împăca și a grăi cu bucurie ție acestea:
Bucură-te, copil plăcut Domnului, care ai vestit cu vocea ta bucuria credinței;
Bucură-te, cel ce de mic copil știai rânduiala Liturghiei și rânduiește cu înțelepciune viața noastră.
Bucură-te, cel care de copil ai știut importanța simplității;
Bucură-te, cel care din pruncie ai îndrăgit curățenia sufletească;
Bucură-te, cel care de mic ai primit ca dar harisma înainte vederii;
Bucură-te, cel ce iubești familiile și dorești pacea lor;
***Bucură-te, Sfinte Nicolae Planas, iubitorule de pace și mijlocește cu rugăciunile tale împăcarea dintre noi!***

## Condacul 1

Sfinte Nicolae Planas, cel care din copilărie ai prins drag de biserică și care copil fiind pe ascuns mergeai în lăcașul Domnului de pe moșia părinților tăi, fredonând cântările auzite în timpul slujbei pentru a-ți bucura sufletul cu ele, auzi rugăciunile noastre și du-le cu credința ta la cer pentru a proteja căsnicia noastră.

Sursa:
**https://jurnaldebucovina.com/2022/06/23/acatistul-sfantului-nicolae-planas-ocrotitorul-celor-casatoriti/**

## Paraclisul Sfântului Nicolae Planas

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

### *Rugăciunile începătoare*

***Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.***

***Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.***
***Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.***
***Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.***

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

***Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;***
***Doamne, curăţeşte păcatele noastre;***

*Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;*
*Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.*

*Doamne, miluieşte !*
*Doamne, miluieşte !*
*Doamne, miluieşte !*

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

*Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.*

*Doamne, miluieşte !* (de 12 ori)

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

*Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.*
*Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.*
*Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.*

*Apoi:* **Psalmul 142**
*1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.*
*2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.*
*3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.*
*4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.*
*5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.*
*6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.*
*7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.*

***8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.***
***9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.***
***10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.***
***11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.***
***12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.***

***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

**Tropar:** Săltaţi acum, popoare bătând din palme cu tărie şi primiţi pe Sfântul cel vestit între sfinţi, pe Nicolae naxiotul, pe primitorul cel călduros al tuturor celor ce i se roagă şi pârga cea dumnezeiască a tuturor preoţilor; pe cel care în vremurile din urmă a bine plăcut lui Dumnezeu.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh! Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!***

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

**Psalmul 50**
***1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta***
***2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.***
***3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.***
***4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.***
***5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.***
***6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.***
***7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.***
***8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.***
***9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.***
***10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.***

*11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.*
*12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.*
*13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.*
*14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.*
*15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.*
*16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.*
*17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.*
*18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.*
*19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.*
*20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.*

## Canonul Sfântului Nicolae Planas

*The Holy Relics of St. Nicholas Planas, treasured in the Church of St. John Kynegou*

## Cântarea 1

**Irmos:** Apa trecând ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând Israililteanul, striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să cântăm.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vlăstarul cel ales al Naxului şi moştenitorul cel sfinţit al Raiului, sădit fiind de mic, părinte, în curţile Domnului cele sfinte, ai adunat cu îmbelşugare, belşug de roade nemuritoare.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chemat ai fost din pruncie , spre a Domnului slujire, şi fără murmur ai purtat, ca un preot adevărat, jugul cel uşor şi bun al Preablândului Stăpân.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Dăruieşte-mi harul tău, părinte, înţelepciune şi luminarea minţii, ca să laud în cântări ale tale îndurări.

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Fiind bun şi milostiv, părinte Nicolae roagă-te neîncetat de Dumnezeu Născătoarei, să ridice de pe sufletele noastre, sarcina mulţimii de păcate.

## Cântarea 3

**Irmos:** Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te asemenea Serafimilor prin slujba privegherilor şi trăind ca un neagonisitor, te-ai îmbogăţit cu rodul ostenelilor.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umplându-te de dumnezeiască râvnă, ai săvârşit Liturghia cea sfântă, pe care în fiecare zi vreme de cincizeci de ani neîncetat o ai înălţat.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Pâraie de lacrimi vărsând, şi văpaia patimilor tale stingând, ai ajuns la limanul cel lin, de unde te roagă, cuvioase, pentru sufletele noastre.

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Stăpână de Dumnezeu Născătoare, mângâierea celor ce sunt în întristare, nu înceta a te ruga pentru noi, cei cufundaţi în nevoi, ca să dobândim prin tine, sufletelor mântuire.

Următoarele **stihiri** se zic după Cântarea 3 şi 6:

Părinte Nicolae cuvioase, primind har de la Dumnezeu, cere nouă îndreptare şi sufletelor luminare.

Dumnezeiescule părinte, a Naxului odraslă sfântă, caută spre întinăciunea inimii mele şi şterge urâciunea păcatelor mele.

**Cântarea 4**

**Irmos:** Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toată mâhnirea ai alungat când Dumnezeu te-a încercat, căci rămânând fără soţie, ai ales o altă-nsoţire, a monahilor vieţuire.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lepădând întinăciunea cea trupească, împreună şi pe cea sufletească, petrecut-ai viaţă îngerească, şi te-ai ridicat mai presus de lume, pe care nu o uita în rugăciune.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Umblând prin ropot de ape multe, neudat ai ajuns la biserica ta, sfinte, unde te-ai înălţat prin rugă sfântă, ca un vultur ce spre ceruri se avântă.

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Milostiveşte-te spre robii tăi, o, Maică a milostivirii, şi ne scoală pe noi din somnul cel greu al nesimţirii, şi roagă-te cu îndrăznire pentru a noastră mântuire.

**Cântarea 5**

**Irmos:** Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, iubitorule de oameni.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru multa ta smerenie şi mai multă osteneală, dobândit-ai către Domnul minunată îndrăzneală; de aceea nu înceta din sfinţita rugăciune pentru pace între oameni şi bunăvoire-n lume.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

N-ai dat somn ochilor tăi, nici genelor dormitare, până ce n-ai adunat visterii nemuritoare. De care ne-mpărtăşeşte şi pe noi cei sărăciţi, care suntem în păcate şi de patimi istoviţi.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Dreptar te-ai făcut, părinte, prin învăţăturile tale, care s-au făcut tuturor făclii spre luminare. Arată-mi şi mie calea care prin ascultare, nerătăcit să mă conducă, la veşnica cămară.

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

De râvna cea bună, Stăpână, umple inima mea, ca să mă ostenesc şi eu pentru mântuirea mea. Şi-mi întăreşte sufletul, cu bună sprijinire, ca să mă ridic şi eu din multă lenevire.

**Cântarea 6**

**Irmos:** Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele, căci s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slujind Înaintemergătorului şi lui Elisei proorocul, te-ai învrednicit de har şi de binecuvântarea lor, iar mie, celui ce îndrăznesc în laude să te cinstesc, dăruieşte-mi cu-ndurare, a ta binecuvântare.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rogu-te pe tine, sfinte, ca prin rugăciunile tale, de cursele vrăjmaşului cele multe, degrab să aflu uşurare. Şi mă păzeşte nevătămat de ele cu a ta apărare.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Slobozeşte-mă de patimi, sfinte, şi de a ispitelor felurime, de bolile ce mă chinuiesc, de moarte şi de stricăciune, dăruindu-mi sănătate trupului şi sufletului nepătimire.

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale, cere nouă de la Fiul tău, iertare de greşale şi dumnezeiască întărire, să scăpăm de a lumii împătimire.

Apoi **troparele** de după Cântarea 3:

Părinte Nicolae cuvioase, primind har de la Dumnezeu, cere nouă îndreptare şi sufletelor luminare.

Dumnezeiescule părinte, a Naxului odraslă sfântă, caută la întinăciunea inimii mele şi şterge urâciunea păcatelor mele.

*Doamne miluieşte* (de trei ori)

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Părinte de trei ori fericite, slujitor neobosit al tainelor celor sfinte, priveghetor neobosit la rugăciune şi liturghisitor plin de râvnă al Jertfei fără de sânge, stâlp al răbdării şi al sărmanilor părinte, pildă de smerenie şi pentru lume rugător fierbinte, nu înceta Nicolae Sfinte, milostiv a-L face pe Cerescul Părinte, pentru sufletele noastre cele prihănite. (de trei ori)

## Din Sfânta Evanghelia de la Luca citire

Pilda galileienilor. O femeie vindecată în ziua sâmbetei. Pilde şi cuvinte despre împărăţia lui Dumnezeu. Ierusalimul şi jalea-i viitoare.

**Luca, 13, 1-9**

***1. Şi erau de faţă în acel timp unii care-I vesteau despre galileienii al căror sânge Pilat l-a amestecat cu jertfele lor.***
***2. Şi El, răspunzând, le-a zis: Credeţi, oare, că aceşti galileieni au fost ei mai păcătoşi decât toţi galileienii, fiindcă au suferit aceasta ?***
***3. Nu! zic vouă; dar dacă nu vă veţi pocăi, toţi veţi pieri la fel.***
***4. Sau acei optsprezece inşi, peste care s-a surpat turnul în Siloam şi i-a ucis, gândiţi, oare, că ei au fost mai păcătoşi decât toţi oamenii care locuiau în Ierusalim?***
***5. Nu! zic vouă; dar de nu vă veţi pocăi, toţi veţi pieri la fel.***
***6. Şi le-a spus pilda aceasta: Cineva avea un smochin, sădit în via sa şi a venit să caute rod în el, dar n-a găsit.***
***7. Şi a zis către vier: Iată trei ani sunt de când vin şi caut rod în smochinul acesta şi nu găsesc. Taie-l; de ce să ocupe locul în zadar ?***
***8. Iar el, răspunzând, a zis: Doamne, lasă-l şi anul acesta, până ce îl voi săpa împrejur şi voi pune gunoi.***
***9. Poate va face rod în viitor; iar de nu, îl vei tăia.***

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***.

***Pentru rugăciunile cuviosului tău, Nicolae, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.***

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***.

***Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.***

**Stih:** ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Din fragedă copilărie ţi-ai afierosit inima lui Dumnezeu pe care L-ai iubit şi dorind să petreci viaţă îngerească ai primit slujire preotească, şi covârşind pe mulţi în nevoinţa privegherii, la cer te-ai ridicat prin virtutea răbdării. Pe Dumnezeu roagă-L, prea bunule părinte, să ne păzească de nevoi şi de ispite.

## Cântarea 7

**Irmos:** Tinerii cei au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Celor ce te lăudăm pe tine, purtătorule de Dumnezeu părinte, fă-te grabnic ajutor şi din primejdii izbăvitor, ca să cântăm noi, păcătoşii: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lepădându-te de bogăţiile vieţii, părinte, ai umblat pe urmele Domnului cele sfinte, căruia cu credinţă I-ai cântat: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

Inima ta cea curată, de dragostea Domnului învăpăiată, ca o făclie în întuneric s-a arătat şi cu vrednicie a cântat: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Stăpână de Dumnezeu Născătoare, roagă-te împreună cu Sfântul Nicolae, lui Hristos bine să-I plac şi să-I cânt neîncetat: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

## Cântarea 8

**Irmos:** Pe Împăratul ceresc, pe care Îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Smerindu-ţi trupul, părinte, prin posturi şi privegheri şi pătimiri multe, ai ajuns prin văzduh mergător şi cu îngerii împreună vorbitor.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum ne vom minuna noi smeriţii, de credinţa ta cea mare, sfinte? Căci închinându-te sfinţilor din biserica ta şi ale lor picioare neajungând a le săruta, aceia cu dragoste spre tine coborau.

***Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.***

Pe cei ce se închină în biserica ta şi pe toţi cei ce-ţi cinstesc pomenirea, nu ne trece cu vederea, părinte, ci ne dăruieşte binecuvântare şi întărire.

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

Caută, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, spre duhovniceştii fii ai părintelui Nicolae şi te roagă Fiului tău să-i păzească de ispita celui rău.

**Cântarea 9**

**Irmos:** Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreună locuitor cu îngerii te-ai făcut când cu moarte cuvioasă către Domnul ai trecut, pe care roagă-L, părinte Nicolae, să ne dăruiască iertare de greşale.

**Stih:** ***Sfinte părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

A credincioşilor aleasă mulţime ce de pretutindeni aleargă la tine, îţi cântă şi te laudă neîncetat, ca pe un prieten al lui Hristos adevărat.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.***

În toată latura dreptmăritoare a ajuns vestea isprăvilor tale, pentru aceasta cu toţii aleargă la tine, mişcaţi de dragoste fiiască, ca de mângâiere dumnezeiască să se învrednicească.

***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

O, Maică prea curată, primeşte-mi ruga cea săracă şi o du pe ea Fiului tău, rugându-L să mă izbăvească de înşelăciunea celui rău.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Pe cel minunat între preoţi şi neobosit între slujitori, pe cel care vreme de jumătate de veac, Jertfa cea fără de sânge o ai înălţat, pe Nicolae cel nou, toţi să-l lăudăm.

Pe lăstarul cel nou al Naxului şi liturghisitorul cel sfinţit al atenienilor, pe Nicolae Planas, părintele nostru şi bine plăcutul lui Dumnezeu, cu laude şi cântări acum să-l întâmpinăm.

Pe păstorul cel dumnezeiesc, pe prietenul săracilor, pe iubitorul de privegheri, pe împreună vorbitorul cu îngerii, toată obştea dreptcredincioşilor cu dragoste să-l lăudăm.

Pe râvnitorul cel nou, pe tăinuitorul Domnului, pe cel ales între preoţi, pe liturghisitorul cel neobosit, pe mijlocitorul păcătoşilor, pe sfântul cel de curând arătat, cu dragoste lăudându-l, să-l cinstim.

***Cu Născătoarea de Dumnezeu, cu Înaintemergătorul Domnului, cu apostolii, cu mucenicii, cu cuvioşii şi cu toţi sfinţii, roagă-te lui Dumnezeu, părinte Nicolae, pentru sufletele noastre.***

Apoi se face otpustul: Pentru rugăciunile Sfântului părinte Nicolae Planas, Doamne Iisuse Hristoase, miluieşte-mă şi mă mântuieşte pe mine, păcătosul.

Sursa: **https://doxologia.ro/ceaslov/paraclise/paraclisul-sfantului-nicolae-planas**

## Rugăciune către Sfântul Nicolae Planas care te scapă de divorț

Sfântul Nicolae Planas este cunoscut ca fiind ocrotitorul celor căsătoriți. Există o rugăciune simplă, în puține cuvinte, cu putere de-a dreptul uimitoare care reușește să aducă cuplurile pe calea cea bună atunci când acestea se gândesc la divorț, sau care poate fi rostită pur și simplă pentru binecuvântarea familiei.

Cel mai important este ca rugăciunea să fie rostită de ambii parteneri, timp de 40 de zile. Dar dacă unul din ei refuză, se poate ca credința unuia să-l mântuiască și pe celălalt și împreună să-și găsească în cele din urmă liniștea.

Rugăciunea este următoarea:

În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, Amin!

Sfinte Nicolae Planas, bunule care cunoști greutățile unei căsnicii, ispitele și necazurile ei, ajută-ne pe noi robii tăi (numele soțului și a soției) să ne iertăm unul altuia greșelile făcute cu voie sau fără de voie. Ajută-ne să găsim drumul spre credința cea adevărată și să ne iubim unul pe altul precum Iisus ne-a iubit pe noi. Ajută-ne să fim buni și milostivi și să nu cădem pradă gândurilor celor potrivnice. Învață-ne iertarea și cumpătarea. Iartă-ne la rândul tău pentru păcatele avute și mijlocește pentru noi iertarea și la Domnul Dumnezeul nostru.

Dă-ne înțelepciunea de a nu gândi rău unul despre altul și ferește din calea noastră toate ispitele cele stricătoare de căsnicie, care amăgesc cugetul și tulbură sufletul. Adu în casa noastră pacea și odihna. Ajută-ne să fim blânzi unul cu altul și plăcuți Domnului cu faptele noastre.

Scoate din viața noastră, cu puterea rugăciunilor tale tot răul care ne apasă, și nu ne lăsa să ne depărtăm unul de altul ca niște străini. Apără cu puterea și mila ta cea mare căsnicia noastră și ajută-ne să trecem cu bine peste toate greutățile vieții.

Fă ca sub îndrumarea ta să ne găsim liniștea și să viețuim ani mulți împreună, mulțumind cu recunoștință binefacerilor tale.  Amin!

Sursa:
https://jurnaldebucovina.com/2021/06/07/rugaciune-catre-sf-nicolae-planas-care-te-scapa-de-divort/

## Sfântul Nicolae Planas, stâlp de foc al rugăciunii înălţat în mijlocul pustiului lumii

Sfântul Nicolae Planas, cel ce s-a învrednicit a fi cetăţean în cetatea îngerească, deşi îşi purta paşii pământeşti în ţinutul Atenei, înviind inimile cu mireasma smereniei sale şi dăruind lumină sufletelor cu strălucirea razelor iubirii părinteşti, să ne pomenească şi pe noi, nevrednicii, înaintea Tronului ceresc, ca să aflăm tămăduire neputinţelor sufleteşti şi trupeşti şi revărsarea păcii dumnezeieşti în mijlocul familiilor noastre.

Sfinte Nicolae, cel ce pe scara smereniei ai ajuns la Cel ce poartă în mâinile Sale toată bogăţia slavei, roagă-Te acestuia, să risipească norul gândurilor noastre celor rele, strălucindu-ne lumina pocăinţei.

Tropar: Atena saltă astăzi şi se veseleşte dumnezeieşte, căci cu darul rugăciunilor tale se împodobeşte, trimite-ne nouă legătura mijlocirii tale, ca să aflăm scăpare de a patimilor întristare.

### *Sfântul Nicolae Planas („pustnicul din Atena”, ocrotitorul celor căsătoriţi), stâlp de foc al rugăciunii, înălţat în mijlocul pustiului lumii*

Cu strălucirea vieţii tale îngereşti ai luminat marginile oraşului întristat,
Şi izvorul iubirii curgând neîncetat din inima ta, ai adăpat pe tot cel întristat,

În mijlocul lumii te-ai nevoit, ascunzându-ţi lucrarea sub haina smereniei curate,
Şi ca un diamant ai strălucit, luminând prin puterea rugăciunii sufletele întunecate.

Pe scara smereniei urcând neîncetat ai aflat degrabă pe Cel neapropiat,
Şi sub razele iubirii Sale călătorind, te-ai slobozit de întunericul celui necurat,
Ferestrele inimii le-ai deschis cu gânduri smerite, ca să pătrundă lumina rugăciunii neîncetate,
Ale cărei bătăi le auzeai în chipul adierii Duhului la ferestrele inimii de patimi curăţate.

Întreaga viaţă-ţi îngerească era întreţinută prin respiraţia neîncetată a duhului rugăciunii,
Pentru aceasta, trupul l-ai supus cu totul nevoinţelor, ca să vieţuiască în tine flacăra iubirii,
Înaintea ochilor sufletului Îl aveai neîncetat pe Hristos - Izvorul bucuriei,
Şi în mijlocul lumii, nici o grijă lumească nu ţi-a furat comoara veşniciei.

Suflările mânioase ale ispitelor lui veliar nu te-au înfricoşat, stând ca o stâncă a credinţei,
Şi primind neîncetat putere din puterea lui Hristos ai biruit toate prin gândurile umilinţei,
Cu grijă părintească te-ai aplecat asupra sufletelor necăjite şi rănite de săgeţile ispititorului,
Şi cu roua rugăciunii curăţind rănile, ai picurat apoi mirul milostivirii din vasul Adevărului.

Nu ai fost scutit de năvala cuvintelor răutăţii, dar cu răbdare pe toate le-ai purtat,
Îndreptându-ţi gândul smerit spre Cel ce S-a jertfit pe Cruce pentru omul lepădat.
Neîncetat având genunchii inimii plecaţi la rugăciune, mărturiseai Părintelui orice neputinţă,
Şi râuri de lacrimi vărsând înaintea Celui milostiv, ai aflat ajutor şi întărire în credinţă.

Prieten cu adevărat al Sfinţilor ai fost, căci aceştia te înconjurau cu gândurile iubirii,
Şi pururea săreau în ajutorul tău, uşurându-ţi cu rugăciunea lor calea desăvârşirii.
Cum cu trupul vieţuind pe pământ, gândurile le odihneai în cămările cereşti?
Cum povara nevoinţelor purtând în spate, te veseleai stând la mesele îngereşti?
Cum îngerii îţi slujeau şi adâncit în rugăciune te ridicai deasupra pământului?
Cum ai dobândit simplitatea cea dumnezeiască, slujind ca un copilaş Cuvântului?

Numai pe Hristos avându-L înaintea ochilor inimii, privirea ţi-a rămas neclintită,
Şi străduinţa ispititorului de a-ţi mişca gândul spre cele lumeşti a rămas neîmplinită.
Pe calea dragostei curate călătorind, ai purtat în braţele inimii tale toate gândurile iubirii,
Pe care dăruindu-le ca pe nişte flori înţelegătoare fraţilor, ai aflat odihna nepătimirii.

Respirând aerul curat al smereniei, de săgeţile slavei deşarte nu erai vătămat,
Şi râurile lacrimilor tale curgeau neîncetat, mărturisind darul cel adevărat.
Nesimţitor ai rămas la toate valurile lumii, ce voiau să te tragă în groapa plăcerilor,
Căci din izvorul desfătării cereşti te adăpai, fiind gata să îmbraci haina durerilor.

Închizându-ţi inima în cetatea zidită din cuvintele rugăciunii ai vieţuit sihăstreşte,
Şi trecând cu vederea toată priveliştea ademenitoare a lumii, te-ai nevoit îngereşte,
Cu focul rugăciunii tale ai ars toată cugetarea cea lumească,
Şi încercarea vrăjmaşului de a te abate de pe calea mântuirii ai arătat-o neputincioasă.

Smerenia şi blândeţea ta au atras ca un magnet sufletele cele întristate,
Şi sfatul părintesc căzând în pământul inimilor a adus roade bogate.
În simplitatea inimii tale curate se odihnea înţelepciunea cea înaltă,
Şi cu cheia rugăciunii descuind cămările tainelor ai aflat odihna binecuvântată.

Calea familiei ai arătat-o a fi mântuitoare prin jertfirea neîncetată în numele lui Hristos,
Care revarsă asupra tuturor razele iubirii Sale, împărtăşind de darurile sale pe orice credincios.
Pentru curăţia inimii tale te-ai învrednicit a fi vas primitor al darurilor dumnezeieşti,
Pe care neîncetat le-ai înmulţit, prin împărtăşirea din ele a tuturor celor credincioşi.

Curgerile patimilor mele le usucă, ca cel ce te-ai făcut făclie nestinsă a Cuvântului,
Şi mintea mea cea strâmtorată de chinurile gândurilor rele o povăţuieşte la limanul Duhului,
Mulţimea grijilor lumeşti îşi află ecou în mine, însă cu sabia rugăciunii tale taie toată urzeala vrăjmaşă,
Aşezând pe masa duhovnicească a inimii darurile îngereşti, spre contemplarea lor povăţuieşte mintea mea neputincioasă.

*Sfinte Nicolae, ca cel ce ca un luceafăr ai strălucit tot oraşul Atena cu lumina rugăciunilor tale,*
*Goneşte noaptea păcatului din mintea mea cea pururea atacată de a vrăjmaşului tulburare,*
*Picăturile rugii tale ajungând în vasul minţii mele, să-mi dăruiască odihna gândului smerit,*
*A cărui putere amorţeşte toate încercările vrăjmaşului, ce aruncă pururea gândul său nelegiuit.*

*Pe mine, cel pururea necăjit de furtuna gândurilor lumeşti, mă îndreptează la limanul înţelepciunii,*
*Şi porţile rugăciunii deschizându-mi, mă ocroteşte de toate durerile pătimirii,*
*Din izvorul minunilor tale adapă pe toţi cei ce se nevoiesc pe calea mântuirii,*
*Şi cu rugăciunile tale mijloceşte pace în familiile ce caută desăvârşirea iubirii.*

Din tirania patimilor mele mă scoate, aducându-mă la limanul cugetării dumnezeieşti,
Ca zdrobind capetele începătorilor răutăţii, să îmi înalţ mintea la cele cereşti,
În cămara inimii tale ai încăput pe toţi, ospătându-i cu gândurile iubirii,
Şi nu ai încetat să-ţi osteneşti trupul, plinind desăvârşit datoria jertfirii.

Mie, celui ostenit de povara gândurilor deşarte, dă-mi aripile rugăciunii,
Ca ridicându-mă din pământul patimilor să îmi înalţ gândul spre cămara milostivirii.
Din izvorul rugăciunii tale adăpă-mă pe mine, cel ce stau în arşiţa patimilor,
Ca să te cinstesc pe tine cu bucurie şi să aflu ieşire grabnică din deşertul păcatelor.

Bucură-te, vas al sfinţeniei plin de mirul rugăciunii îngereşti,
Icoană a desăvârşirii, ce îndeamnă inimile spre vederi dumnezeieşti,
Cunună a nevoitorilor care urmează paşii vieţii tale,
Izvor de bucurie răsărit în sânul familiei spre binecuvântare,
Carte a însemnărilor dumnezeieşti cu pana gândului smerit,
Stâlp al jertfei ce sprijină oraşul ce te-a adăpostit,
Blândeţe îngerească revărsată pe chipul luminat, ce închipuie frumuseţea Ziditorului,
Coborârea în adâncul smereniei pe scara rugăciunii urcată cu paşii dorului,
Cântec al înălţimilor tăinuit în cămara inimii smerite,
Aflarea cheii darurilor prin înmănuncherea gândurile umilite,
Rouă a înţelepciunii ce binecuvântează florile virtuţilor,
Aducătorul păcii prin rugăciunea neîncetată în lăcaşurile Sfinţilor,

Bucuria celor ce află odihnă în lumina rugăciunii tale,
Înălţarea familiei pe altarul jertfei spre binecuvântare,
Vederea limpede a celor tăinuite în adâncul sufletelor,
Sălăşluirea la limanul Luminii în adierea sfinţitoare a gândurilor,
Izvor al darurilor care picură neîncetat în vasele inimilor primitoare de iubire,
Ajungerea pe vârful taboric al rugăciunii în deplina strălucire de nepătimire,
Canon al preoţilor urmat cu toată umilinţa inimii,
Pod al rugăciunii întemeiat prin legătura iubirii.

# Viaţa Sfântului Nicolae (Planas) din Atena, Grecia (1851-1932)

## *Introducerea de către părintele Nectarie Serfes:*

Părintele Nicolae (Planas) a fost un preot paroh din Atena, Grecia şi unii membri ai parohiei îi spuneau "Papa" din devotament şi dragoste. La fel cum preotul paroh este numit "Batushka" în Biserica Ortodoxă Rusă, acest termen este folosit pentru a exprima dragostea şi respectul pentru preotul paroh. De asemenea, este o expresie de dragoste şi respect în Biserica Ortodoxă Greacă a spune preotului paroh "Papa".

Astăzi este adevărat, avem numai câţiva bătrânii rămaşi. Dar se pare că chiar şi în momentele cele mai imposibile, atunci când adevărata sfinţenie pare să fi dispărut de pe pământ, Dumnezeu prin mijloacele  proprii de nepătruns, ridică bărbaţi şi femei pentru a manifesta plinătatea sfinţeniei.

Eu vreau să vă prezint cu umilinţă viaţa unui preot paroh, care a meritat să fie numit "Papa" şi a fost considerat cu adevărat sfânt a lui Dumnezeu şi membru credincios al Bisericii. Pentru a găsi sfinţenie simplă într-un preot al vremurilor noastre este o mare bucurie. Această bucurie spirituală ne poate da celor nefericiţi, celor ce luptă să persevereze într-o viaţă de sfinţenie, o sursă de inspiraţie pentru a continua şi de a continua să căutăm un pic de sfinţenie în propriile noastre vieţi. Sfinţii din Biserica Ortodoxă de Est pot deveni ghizii noştri în călătoria noastră

spirituală spre cer şi ca atare, să ne conducă paşii pe calea dreptăţii. Făcând apel la Sfinţii Bisericii, mai ales cei care stau înaintea tronului lui Dumnezeu, aceştia ne vor da cu siguranţă forţa interioară şi vor îndrepta căile noastre.

Papa Nicolae Planas (şi pot spune acum cu mare bucurie spirituală, Sfântul Nicolae din Atena) a fost canonizat recent ca sfânt în Biserica Ortodoxă. Vom afla acum de un preot paroh, care a trăit în simplitate totală, care a mers spre cer fiind călăuzit. S-a spus că atunci când ploua el nu se uda, că a mers la biserică să se roage mult timp ... s-a întunecat şi o lumină invizibilă s-a aprins deasupra lui şi pe calea sa, astfel încât el putea să vadă pe unde mergea în biserică ... dacă se pierdea, cerul trimitea un înger sau un sfânt care îl ghida la destinaţie. De câteva ori, în timp ce se ruga, oamenii l-au văzut ridicat deasupra solului. Într-adevăr, slavă lui Dumnezeu, pentru toatea acestea!

Iată, într-adevăr un om sfânt al lui Dumnezeu, care a iubit cu adevărat pe Dumnezeu şi pe toţi ceilalţi.

## *Viaţa Sfântului Nicolae Planas, un păstor simplu*

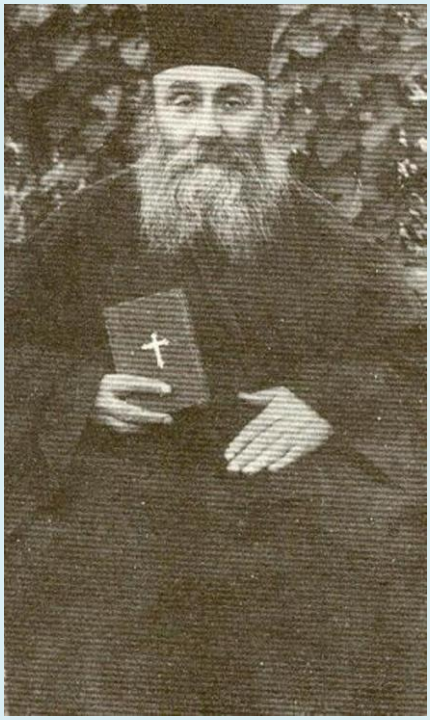

Este necesar în epoca materialistă în care trăim, pentru a ne familiariza cu personalităţi sfinte pe care îndelung răbdătorul, Domnul nostru ni-i trimite, astfel în-

cât să putem fi siguri că nu ne-a părăsit. O astfel de personalitate este "Papa" (părintele) Nicolae Planas, care a trăit la începutul secolului nostru.

### *Naşterea sa*

***El s-a născut în Naxos în 1851. Părinţii lui, căpitanul Ioan şi Augustina***, au fost înstăriţi, dar au fost de asemenea şi oameni buni, cu suflet simplu şi curat, care se distingeau de oamenii din insulă. Ei au avut propria lor moşie, cu o capelă mică în mijloc cu numele Sfântului Nicolae. ***Foarte des micul Planas Nicolae se ascundea în capelă purtând un cearşaf şi cânta tot ce ştia, în alte dăţi el aduna pe prietenii săi, şi "celebrau" Sfânta Liturghie.***

***El a învăţat primele litere de la bunicul său, preotul George Melissourgos. Lângă el, Nicolae a învăţat să citească Psaltirea.*** În altar, nepotul era atent la toată rânduiala Liturghiei şi îl însoţea pe bunicul său oriunde mergea acesta pentru a sluji.

***

*Într-o seară de iarnă, pe când stăteau în jurul sobei, i-a zis părintelui său:* ***„Tată, în clipa aceasta s-a scufundat corabia noastră, Evanghelistria, lângă Constantinopol“.***

*Ioan, cuprins de frică, a întrebat-o pe soţia sa: „Femeie, ce spune copilul nostru?“. Într-adevăr, corabia naufragiase în aceea clipă.*

*Şi ca să ne alunge presupunerea că ar avea darul mai-înainte-vederii, ne spunea, vorbind asemenea unui copil mic, căci nu avea deloc dinţi:* ***« Toţi copiii cei mici au darul mai-înainte-vederii ».***

### *Tatăl său a murit tânăr*

El a fost rănit în suflet, nu numai pentru pierderea bărcii lor, dar mai ales pentru băieţi tineri care s-au pierdut împreună cu ea.

La 14 ani a rămas fără tată. Mama lui a hotărât să-şi ducă familia la Atena. În acea vreme Atena începea la Acropole şi ajungea până la Biserica Panaghia Vlassarou. Ei s-au stabilit undeva între Sfântul Ioan de Plaka şi Sfântul Pantelimon din Ilissou, deoarece erau acolo compatrioţii din insula Naxos. Situaţia familiei era dificilă.

Mama sa făcea curat în case, astfel încât puteau supravieţui. Ea lua copii (pe Nicolae împreună cu sora lui), indiferent unde avea de lucru, pentru că îi era frică să-i lase singuri în Atena.

## *Hirotonirea sa*

***Când a ajuns la şaptesprezece ani, mama sa l-a căsătorit cu Eleni Provelegiou din din Kythira, ei au avut un copil, Ioan.***

***După aceea, el a fost hirotonit diacon în Biserica „Schimbarea la Faţă“ din Atena, în 28 iulie 1879. Cinci ani mai târziu, pe 2 martie 1884, a fost hirotonit preot în Biserica Sfântului Prooroc Elisei. Între timp, tânăra lui soţie a adormit.*** Lovit de această pierdere, s-a încredinţat împreună cu fiul său Ioan milei lui Dumnezeu.

După hirotonia sa întru diacon, şi-a împărţit averea cu sora sa. N-a trecut mult timp, când, un compatriot al său l-a rugat să facă milă cu el, pentru că se afla în primejdia să-şi piardă averea din pricina datoriilor. Iar el îndată, ca un împreună-pătimitor ce era, şi-a pus averea sa amanet, ca să-l mântuiască pe aproapele, până ce acela i-a luat-o de tot şi astfel Părintele s-a liniştit.

El a fost plin de compasiune, şi nu a avut grijă de lucrurile lumeşti sau proprietăţi.

Noapte şi zi, el era absorbit de cultul divin, şi cu parohia sa “Sfântul Pantelimon” din Neo Kosmo care era compusă din treisprezece familii.Oamenii îl iubeau. Simplitatea şi bunătatea sufletului său, evlavia şi neiubirea de arginţi, pe care le arăta păstoriţilor săi, îi atrăgea la biserică pe nesimţite.

Toată lumea vroia să le binecuvânteze casele şi magazinele lor. Şi mergea peste tot cu bucurie, de la casele aristocratice în jos către cele mai sărace case, el nu a ţinut o drahmă pe el. Cei săraci îl aşteptau întotdeauna în afara bisericii pentru a le da tot ce avea în buzunar.

Cu toate acestea, un preot fără o parohie proprie, în cooperare cu membrii consiliului de la Sfântul Pantelimon, l-au dat afară din parohia sa şi l-au trimis la Biserica Sfântul Ioan, ("Hunter", aşa cum se numea atunci) în Vouliagimeni. Noua parohie era foarte săracă. Parohia acestei biserici era compusă din opt familii, iar plata preotului era o bucată de carne de vită la Lăsatul de Sec sau la Naşterea Domnului. Dar asta nu-l deranja nicidecum, căci el avea ca rânduială postul. Îi era destul să aibă biserică unde să slujească.

Izgonirea din Biserica Sfântul Pantelimon i-a pricinuit o mare durere sufletească.

***Într-o seară, plecând de la Sfântul Ioan spre casă, plângea pe drum. Locul pe unde mergea atunci era pustiu. Când, deodată, iată că vede în drum un tânăr voinic care îi spuse:***
***- De ce plângi, părinte ?***
***- Plâng, fiule, pentru că m-au alungat de la Sfântul Pantelimon.***
***- Nu te mâhni, părinte, căci eu voi fi mereu cu tine.***
***- Dar cine eşti tu, fiule ? îl întrebă el.***
***- Eu sunt Pantelimon, care locuiesc în Lumea nouă, i-a răspuns acela, şi a dispărut îndată dinaintea lui.***

În fiecare an, la sărbătoarea Sfântului Pantelimon, el mergea la biserica Sfântului în Neos Kosmos şi făcea priveghere. Într-un an, el a fost bolnav şi a avut febră, iar ruda sa nu i-a permis să meargă pentru privegherea lui obişnuită. Dar, din cauza dragostei pe care Sfântul Nicolae o avea pentru sfânt, a mers oricum.

***"În acea noapte", el însuşi a spus, "după priveghere, epuizat, m-am aplecat pe marginea Sfintei Mese. În delirul de la febră am văzut pe sfânt în faţa mea, tânăr şi viguros, care ţinea un mic pahar cu un medicament şi el mi-a spus, "Bea-l, Tatăl meu, ca să te faci bine."***

***L-am luat şi l-am băut şi febra m-a lăsat complet! Pentru o săptămână întreagă am avut dulceaţă în gâtul meu.***

***Am crezut că este un păcat şi nerecunoştinţă să nu-l menţionez "copiii mei, am fost foarte bolnav în seara asta, iar Sfântul Pantelimon mi-a dat un medicament şi l-am băut şi m-am făcut bine." Toată lumea a crezut şi a îngenuncheat, mulţumind sfântului ."***

## *Liturghiile lui*

Timp de cincizeci de ani a liturghisit zilnic de la ora 8 dimineaţa şi până la ora 14, fie că era înzăpezire, fie că erau vremuri tulburate. Nici în timpul invaziei anglo-francezilor din 1917, n-a întrerupt şirul Liturghiilor.

La ora 14 slujea în bisericuţele Acropolei, situate în locuri strâmte, care aveau numai o uşiţă, prin care intra soarele înăuntru (în iulie) făcând să curgă din belşug transpiraţia pe sfinţitele veşminte ale adevăratului lucrător al viei lui Hristos.

## *Postirile lui*

În fiecare zi mânca numai seara, iar în toate posturile mânca numai fără untdelemn. Ca duhovnic, nu era aspru în a da canon prin postire. Numai când era vorba de sine era foarte aspru.

*Într-o zi i-am dat o ciocolată şi i-am spus că nu este de dulce.*

*A luat-o în mână, a privit-o cu atenţie şi apoi mi-a spus:*
***- Ca să fiu mai sigur, ia-o înapoi!***

## *Boceluţele cu pomelnice*

La Proscomidie, părintele Nicolae, printre mulţimea de nume de pe pomelnice, avea şi patriarhi şi mitropoliţi, preoţi, diaconi. Pentru că el păstra toate pomelnicele pe care credincioşii i le dădeau, Proscomidia dura aproape două ore. Ca să-l odihnească, ucenicii îi luau pomelnicele vechi pe ascuns şi le rupeau.

***Unii, văzându-l cu pomelnicele în două boceluţe, îl întrebau: Ce ai acolo, părinte?***

***Sunt actele şi contractele mele, răspundea serios papa Nicolae.***

***"Nu te-ai săturat, părinte? Când te vei odihni? "***

***El ridica mâinile şi cu umilinţă răspundea: "Eu voi cânta lui Dumnezeu atâta timp cât voi trăi. "***

Când intra în biserică, se producea agitaţie de la oamenii care îl întâmpinau, unii îi sărutau mâinile, alţii sutana, alţii capul, deoarece era mic de statură.

***

*În biserica Sfântului Ioan era o femeie, paracliseră la biserică care se purta urât cu părintele Nicolae. După ce într-o zi femeia i-a vorbit urât sfântului, noaptea l-a visat pe Sfântul Ioan Botezătorul care a întrebat-o: " Ce a făcut slujitorul meu de te-ai comportat aşa? " Şi el i-a dat o palmă, încât atunci când femeia s-a sculat avea obrazul vânăt.*

*A doua zi, când părintele Nicolae a mers la biserică a mers în faţa lui, a căzut la picioarele lui şi i-a cerut iertare şi i-a cerut în acelaşi timp să calce pe mâinile ei. Blând s-a dat la o parte. Ea a strigat, "calcă pe ele, Papa !"*

*El a răspuns: " Dar de ce vrei să calc pe ele?" Acest lucru a durat ceva timp până când el a iertat ceea ce a făcut femeia.*

## *Sfinţenia sa*

Copiii care erau în biserică îl vedeau strălucind de lumină cerească, făcea gesturi inexplicabile sau rămânea pentru o lungă perioadă de timp atent, ca şi cum ceva se întâmpla cu el, erau momentele când comunica cu sfinţii şi era învăluit de lumină din Paradis. De multe ori îl vedeau ridicat de la sol.

*Un copil de opt ani a venit odată de la altar şi i-a spus mamei sale " Ma-m-mă, părintele Nicolae este ridicat de la sol ", şi el a arătat cu mâna lui un cot jumătate deasupra solului. " Nu te teme, copilul meu, toţi preoţii sunt ridicaţi de la sol în acest fel, atunci când liturghisesc" a răspuns mama lui, făcând cruce pentru a-l calma.*

Copiii îl vedeau ridicat de la sol deasupra pământului, pentru că el a dispreţuit toate lucrurile pământeşti şi materiale. Mintea lui era sus, la Cel căruia i se închina, şi ochii săi nu se se uitau la ceea ce oamenii numesc bunuri materiale.

## *Neiubirea de arginţi*

*Odată după ce s-a rugat i s-a dat o sumă respectabilă de bani într-un plic sigilat. El l-a dat imediat, încă sigilat, la biata femeie. Omul care i l-a dat-o s-a supărat şi a spus: " De ce, binecuvântatule, nu te-ai uitat la ceea ce ţi-am dat?"*

O mulţime de bani de ar trece prin mâinile sale, el n-ar ţine nimic. El i-ar da imediat ca milostenie. De multe ori el a rămas chiar şi fără un ban pentru el.

***

*Odată a luat o trăsură să-l ducă undeva, fără să observe că el nu avea nici un ban.*

*Vizitiul i-a spus el, " tu eşti preotul de la parohia Sfântul Ioan, Papa Nicolae? "*

***" Da, copilul meu, eu sunt. "***

*" Ei bine, eu nu vreau bani, doar binecuvântarea ta! "*

***

*În alt moment nişte oameni discutau politică într-o casă.*
*"Deci, ce spui, părinte?" Ei l-au întrebat.*

*După ce a revenit din profunzimea gândirii sale, el a vrut să spună ceva.* ***"Cine guvernează acum?"!***

Imaginaţi-vă cât de puţine cunoştinţe avea despre politică.

## *Apariţia îngerului*

*Odată, când încă nu era foarte în vârstă, a pornit spre o bisericuţă izolată din cartierul Peristeri, unde avea să fie săvârşită o priveghere. Mergând o bucată de vreme, a rătăcit drumul, luând-o pe nişte cărări, peste ogoare, şi nemaiştiind pe unde merge. Înaintând mâhnit şi rugându-se, deodată îl văzu înaintea lui pe un tânăr care îi spuse:* ***«Ai pierdut drumul, părinte ? Te voi conduce eu.».*** *Tânărul mergând înainte, iar părintele Nicolae după el, au ajuns până la uşa bisericii.*
*De aici,* ***povesteşte el însuşi:*** ***« De îndată ce am ajuns până la uşă, m-am întors ca să-i mulţumesc, dar în aceeaşi clipă, acesta a strălucit şi a dispărut ».***

Când liturghisea, vroia ca totul să contribuie la măreţia Sfântei Liturghii. El a cântat cu o astfel de căinţă că auzea îngerii cântând împreună cu el.

***

*Odată, el a întrebat pe o fiică spirituală a lui dacă i-a auzit, pe îngeri. " Nu, tatăl meu, eu nu i-am auzit.*

*Imediat el s-a căit şi a spus:* ***" eu nu ar trebui să spun aceasta, eu nu ar fi trebuit să spun ... "***

***

Întreaga perioadă cât a liturghisit fără pauză nu i-a lipsit niciodată anafora (pâinea sfântă folosită pentru Sfânta Liturghie). Întotdeauna o femeie venea şi o aducea cu o noapte înainte sau o brutărie din apropiere se oferea pentru a-l aproviziona.

*Într-o zi la Utrenie nu era anafora nicăieri, el a trimis la femeie după anaforă, văzând că nici în dulapurile din altar nu era nimic. El era foarte mâhnit pe punctul de a plânge. După care l-au văzut ieşind prin Uşile Împărăteşti având anafora*

*(numai o parte, nu toată pâinea), care era încă foarte caldă şi pe care a găsit-o pe masa altarului. Cu bucurie, a spus el,* ***"copiii mei, acesta este un semn făcut de Dumnezeu pentru mine!"***

Toate minunile el le-a numit semne. El aceste fenomene le considera fireşti prin marea sa credinţă.

***

*Într-o noapte, în ajunul praznicului Sfântului mucenic Foca, unul dintre fiii săi duhovniceşti a văzut un preot maiestuos în spatele lui Papa Nicolae, care îi urmărea.Când i-a menţionat acest lucru, a spus aducând degetul la buze:* ***"Ssst! Acesta este Sfântul mucenic Foca"***

## *O corecţie de orgoliu*

Moş Nicolae a ştiut cum să cenzureze, să corecteze, să vindece suflete, fără predici retorice, ci doar cu viaţa lui, prezenţa lui.

*O femeie bogată s-a îmbolnăvit şi verişoara ei a sugerat să-l aducă pe Părintele Nicolae pentru a se ruga pentru sănătatea ei. Fiica femeii bolnave a zis: " Să aducem un preot mai respectabil de la o biserică mai mare şi nu pe el de la o biserică prăfuită".*

*În acea noapte a văzut pe Papa Nicolae în somn, cu toate veşmintele de aur, spunându-i:* ***"Te rog, copilul meu?".***

*Uimită s-a trezit şi l-a chemat pe Papa Nicolae să se roage pentru sănătatea mamei sale. Când a sosit, fata femeii bolnave a venit cu evlavie şi a îngenuncheat să-i sărute mâna, el a zis:* ***" Te bucuri că mă vezi copilul meu?"***

*Veneraţia şi uimirea i-au traversat tot corpul, ea nu se aştepta la o astfel de mustrare pentru vanitatea ei.*

***

Cu toate acestea, un alt incident care arată credinţa de neegalat şi evlavia pe care a avut-o în exercitarea slujbei sale.

*El a mers într-o zi la un lepros, boala distrugându-i buzele atât de mult el nu a putut lua Trupul sfânt al Domnului şi a căzut un pic într-o parte a gurii. Fără*

*ezitare, Papa Nicolae a îngenuncheat şi a luat cu gura sa, Împărtăşania care a căzut!*

În diferitele biserici unde a liturghisit a adus consolare oamenilor, a mângâiat fiecare durere umană. Reputaţia sa s-a extins la diverse eparhii, oamenii veneau de pretutindeni să-l audă, să-i sărute mâna, ca să-i binecuvânteze ... În 84 de ani niciodată nu a fost calomniat şi nici nu s-a spus nimic împotriva lui. Toată lumea îl cunoştea şi respecta personalitatea lui de sfânt.

Pe 2 martie 1932 a adormit. El a liturghisit pentru ultima dată în Duminica Fiului Risipitor. De îndată ce a consumat ce era în Sfânta Cupă, a leşinat şi a fost transportat acasă, unde fiul său Ioan şi nora sa, Marigoula, s-au îngrijit de el. Ca o pasăre mică şi-a dat sufletul in mâinile Căruia i-a închinat întreaga viaţă.

Ştiri despre evenimentul dureros s-a răspândit în tot oraşul Atena. Toată lumea a vrut să-i sărute mâna pentru ultima oară. Arhiepiscopul Atenei, Hrisostom Papadoupoulos, a sugerat ca înmormântarea să aibă loc pe timp de noapte, astfel încât toată lumea să-şi ia rămas bun. Astfel s-a întâmplat.

Trupul său a fost înmormântat în curtea bisericii Sfântului Ioan. Moaştele lui au fost plasate într-o raclă în noua biserică a Sfântului Ioan.

Toată viaţa lui a fost o dovadă a puterii şi înţelepciunii divine pe care Dumnezeu o dăruieşte celor ce-L iubesc şi păzesc poruncile Lui.

Canonizarea ca sfânt al lui Papa Nicolae Planas a avut loc în 1992.

*(Viaţa Sfântului Nicolae (Planas) din Atena, Grecia (1851-1932) cunoscut şi ca Papa Nicholas (Planas) întocmită de arhimandritul Nectarie Serfes Boise, Idaho Statele Unite ale Americii)*

## Sfântul Nicolae Planas, pustnicul Atenei – Ocrotitorul celor căsătoriţi

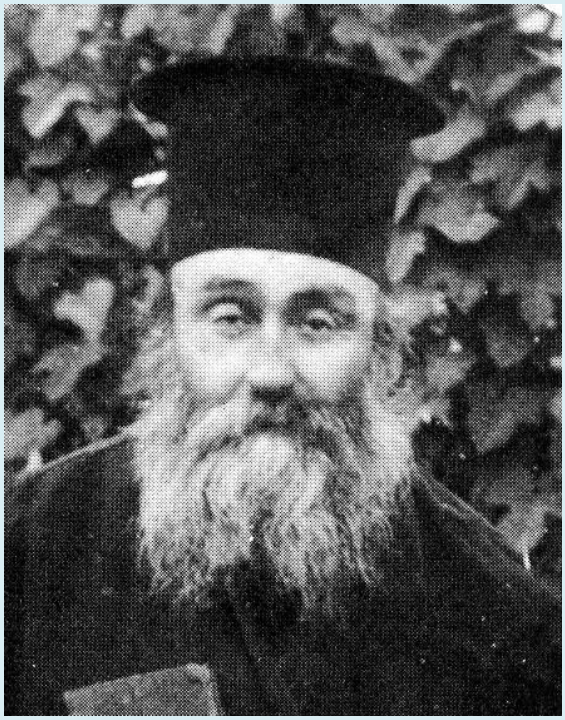

### *Viaţa Sfântului*

***Când în sufletul unui om îşi dau întâlnire credinţa în Dumnezeu, smerenia şi iubirea de semeni, acolo îşi face lăcaş Duhul Sfânt, care aduce cu Sine un noian de daruri. Oriunde îşi va îndrepta paşii, acel om va fi un martor al virtuţilor cu care l-a înzestrat Dumnezeu. O astfel de prezenţă a fost, în Grecia secolului al XIX-lea, Sfântul Nicolae Planas, numit „pustnicul din Atena“.***

***„Fără răutate şi paşnic, neştiind a spune cuiva nu, se oferea tuturor celor ce aveau nevoie de el. De multe ori, cădea victimă celor vicleni. Cum era şi firesc, acest om sfânt era cu neputinţă să aibă vrăjmaşi. Chiar dacă unii l-ar fi ocărât şi l-ar fi furat la arătare, el, cu surâsul bunătăţii pe buze, îi ierta şi îi binecuvânta“.*** Acesta este portretul pe care părintele Lambropulos, un apropiat şi cunoscut al preotului Nicolae Planas, îl făcea prietenului său.

Pe la 1851, în insula Naxos, tinerilor Ioan şi Augustina li se năştea un fiu. I-au pus numele Nicolae. De mic, a îndrăgit biserica ce se afla pe moşia părinţilor săi şi adesea venea aici pe ascuns pentru a rosti singur cântările auzite la slujbă. Lângă preotul Gheorghe Melissourgos, Nicolae a învăţat primele litere şi a început să

citească „Psaltirea“. În altar, nepotul era atent la toată rânduiala liturghiei şi îl însoţea pe bunicul său oriunde mergea acesta pentru a sluji.

### *În copilărie, a primit darul înainte-vederii*

Moştenind de la tatăl şi de la mama sa sufletul simplu şi curat, Nicolae a fost un copil deosebit.

*Într-o seară de iarnă, pe când stăteau în jurul sobei, i-a zis părintelui său:* ***„Tată, în clipa aceasta s-a scufundat corabia noastră, Evanghelistria, lângă Constantinopol“.***

*Ioan, cuprins de frică, a întrebat-o pe soţia sa: „Femeie, ce spune copilul nostru?“. Într-adevăr, corabia naufragiase în aceea clipă.*

La 19 ani a rămas fără tată. Mama lui a hotărât să-şi ducă familia, stabilindu-se în apropiere de biserica Sfântului Ioan, unde locuiau şi câţiva compatrioţii din insula Naxos, veniţi la muncă în capitala Greciei. Situaţia familiei lui Nicolae era dificilă. În aceste condiţii, ***el s-a căsătorit cu tânăra Eleni Provelegiou din Kythira cu care a avut un singur copil: Ioan.*** În 1879 a fost hirotonit diacon la Biserica „Schimbarea la Faţă“ din Atena, pentru ca cinci ani mai târziu să fie rânduit preot în Biserica Proorocului Elisei. Între timp, tânăra lui soţie a murit. Lovit de această pierdere, s-a încredinţat împreună cu fiul său Ioan milei lui Dumnezeu şi a continuat lucrarea de slujire faţă de enoriaşii săi. Parohia sa, închinată Sfântului Pantelimon, era foarte săracă. Avea doar 13 familii. Cu toate acestea, părintele Nicolae era fericit. Oamenii îl iubeau. ***Simplitatea şi bunătatea sufletului său, evlavia şi neiubirea de arginţi, pe care le arăta păstoriţilor săi, îi atrăgea la biserică pe nesimţite.***

***A fost alungat însă de la biserica sa prin uneltirile făcute de preotul pe care îl invitase să slujească împreună cu el şi de epitropii bisericii. S-a necăjit mult, dar pe când mergea plângând spre casă i s-a arătat un tânăr, care l-a întrebat de ce e trist. Părintele i-a spus pricina şi, pentru că nu-l cunoştea pe cel din faţa lui, i-a cerut să-i spună cum îl cheamă. Acesta i-a zis: „Eu sunt Pantelimon şi locuiesc în Lumea Nouă. Nu te mâhni, eu voi fi mereu cu tine“. Sfântul Pantelimon, ocrotitorul cartierului Lumea Nouă, a dispărut după aceste cuvinte.***

### *Stătea ziua întreagă în biserică*

După episodul amintit, părintele Nicolae a slujit Biserica „Sfântul Ioan“ timp de cincizeci de ani.

Fotie Kontoglu, care i-a fost ucenic, îl descria astfel: ***„Cunosc un preot în Atena. E cel mai smerit dintre preoţi şi cel mai simplu dintre oameni. Pentru orice slujbă, dacă-i dai o drahmă sau cincizeci de bani (o sumă derizorie) îi ia. Dacă nu-i dai nimic, nu cere. Pentru trei drahme face priveghere de toată noaptea cu Liturghie, Pavecerniţă, Vecernie, Utrenie şi Ceasuri, toate acestea durând nouă ore. Orice pomelnic cu numele morţilor odată luat îl ţine pentru totdeauna. La fiecare proscomidie pomeneşte 2-3.000 de nume. Nu se plictiseşte niciodată“.***

Deşi nu rostea cuvinte meşteşugite în cuvântările sale şi nu avea o voce care să trezească admiraţia, părintele Nicolae predica mai ales prin viaţa sa.

Pentru aceasta, credincioşii din parohia sa spuneau: ***„Ne place mult părintele. Este simplu, virtuos şi amabil. Este vrednic de prima fericire a Mântuitorului“.*** Iubind atât de mult biserica, părintele Planas petrecea de dimineaţă până seara în sfântul lăcaş.

***Văzând aceasta, un negustor l-a întrebat: „Dar de ce staţi atât de mult în biserică“?***

***Răspunsul a venit prompt: „Tu, când îţi deschizi magazinul, nu stai toată ziua în el? Acelaşi lucru este pentru mine biserica“, a rostit încet bătrânul.***

**Un făcător de pace**

***Rugăciunea era mângâierea părintelui Nicolae, iar luminarea harului pe care o primea prin ea îl ajuta să descopere în sufletele celor ce-l căutau patimile şi păcatele cele mai ascunse, de care nici cei veniţi la spovedanie nu-şi dădeau seama.***

***O creştină evlavioasă, bârfită de una dintre rudele sale a hotărât să răcească relaţia cu ea şi mergând la spovedanie i-a spus părintelui că vrea doar să o salute dar să nu mai aibă legătură cu acea femeie bârfitoare. „Credeam că duhovnicul o să mă aprobe în ceea ce-i mărturisisem. Dar nu a fost aşa.***

***Papa Nicolae mi-a spus: «Nu, fiică! Nu. Până aici… E nevoie să mergi acasă la ea, să stai la masă, să dormi o noapte în casa ei, deoarece înăuntrul tău trăieşte patimă!».***

***Cuvintele lui au căzut ca un trăznet asupra mea. Aş fi vrut să beau medicamentul cel mai amar, cel mai urât mirositor, decât să fac ceea ce mi se spusese. Cu picioare tremurânde m-am îndreptat spre casa rudei mele. Lupta sufletească pe care o trăiam nu se poate imagina.***

***După-amiază, am dormit în cameră cu ruda mea. Îndată ce am adormit am văzut alături un diavol care-mi spuse: «Aici ai venit proasto să dormi? Piei de aici!».***

***M-am deşteptat înfricoşată şi uimită de clarviziunea părintelui. De atunci, am reînnoit relaţiile şi acum am rămas, cu ajutorul lui Dumnezeu, legate una de alta“, mărturisea femeia.***

În bisericuţa în care slujea regulat veneau credincioşi din toate colţurile Atenei. Oriunde cunoştea familii nevoiaşe, se ducea, fără ca să-l vadă cineva, şi le ajuta cu tot ceea ce aveau nevoie. Dădea tot ce avea. A căsătorit multe fete sărace, a sprijinit studenţi, plătind cursurile şi cărţile celor nevoiaşi, toate făcute în desăvârşită discreţie. Părintele Nicolae a ajuns, fără să-şi propună, preotul întregii Atene. Privegherile la care slujea papa Nicolae erau de neuitat. Când intra în biserică, se bucura de o primire fulminantă. Toţi cei aflaţi acolo îi sărutau rasa, mâinile, alţii capul, deoarece era mic de statură.

## *Bocceluţele cu pomelnice*

La Proscomidie, părintele Nicolae, printre mulţimea de nume de pe pomelnice, avea şi patriarhi şi mitropoliţi. Pentru că el păstra toate pomelnicele pe care

credincioşii i le dădeau, Proscomidia dură aproape două ore. Ca să-l odihnească, ucenicii îi luau pomelnicele vechi pe ascuns şi le rupeau.

***Unii, văzându-l cu pomelnicele în două bocceluţe, îl întrebau: Ce ai acolo, părinte?***

***Sunt actele şi contractele mele, răspundea serios papa Nicolae.***

Bunătatea iradiată în jurul său, zâmbetul lui permanent, fără vicleşug, sărăcia sa vădită şi mărturisită, calmul dulce din vorba sa, dragostea fără margini şi înţelepciunea sa i-au impresionat pe toţi, văzând în această prezenţă împlinite toate făgăduinţele lui Dumnezeu.

Părea întruchiparea apoftegmei lui Solomon: ***„Drepţii vor lua împărăţia podoabei şi diadema frumuseţii din mâna Domnului“.***

***Sufletul în cântar***

Papa Nicolae era foarte răbdător şi indulgent cu cei ce veneau la el să se spovedească. Dar, în acelaşi timp, râvna lui faţă de cele sfinte era ceva peste care nu se putea trece nicidecum.

***Într-un an, fiind luni din prima săptămână a Postului Mare, la biserica unde slujea sfântul a venit o femeie pentru a cere binecuvântarea de a se împărtăşi în sâmbăta ce urma.***

***Părintele a întrebat-o: „Fiică, ai mâncat carne în Săptămâna Brânzei?***

***La care ea a răspuns cu îndrăzneală: „Am mâncat şi astăzi, părinte!“.***

***Nicolae rămase trăznit la cuvintele femeii.***

***Văzând uimirea de pe faţa preotului, femeia a continuat cu nonşalanţă: „Dar, ce părinte, ar fi trebuit să aruncăm mâncarea?“.***

***Atunci bătrânul îi spuse: „Fiică, ai pus într-o parte a cântarului mâncarea şi în cealaltă sufletul tău. A cântărit mai mult mâncarea? Du-te de posteşte tot postul şi te vei împărtăşi la Paşti…“.***

***Sfântul Nicolae Planas este unul din sfinţii contemporani cu noi pe care Bunul Dumnezeu i-a trimis în aceste vremuri grele pentru ca prin exemplul trăirii sale să să ne ajute să urcăm drumul spre Mântuire.***

Preot de mir, bucuria sa a fost să adore pe Dumnezeu prin săvârşirea de Liturghii (timp de 50 de ani a liturghisit zilnic de la opt dimineaţa până la două după amiaza), privegheri, Vecernii, paraclise, aghiasma, Sfinte Masluri, Parastase.

***Măsura sfinţeniei sale a fost dovedită încă din timpul vieţii atât prin minunile pe care le-a săvârşit, cât prin faptul că s-a învrednicit de întâlniri cu sfinţii sau cu îngerii. Au fost cazuri în care îngerii slujeau Liturghia împreună cu smeritul părinte, iar copii şi tinerii l-au văzut fie ridicat de la pământ, fie scăldat în lumină.***

Părintele Nicolae Planas este un exemplu că astăzi când mass-media aruncă cu piatra în Biserică, când apostazia câştigă din ce în ce mai mult teren, când mulţi aşa zişi creştini spun că nu merg la biserică din cauza anumitor slujitori ai altarului, există preoţi cu viaţă sfântă care ne întăresc în credinţă prin exemplul vieţii personale.

***Smerit, blând, răbdător mulţi dintre ucenici şi-l aduc aminte cărând pachete de hârtie îngălbenită care conţineau pomelnice, “contractele mele” – aşa cum le numea părintele, pentru că Sfântul Nicolae Planas, păstra pomelnicele primite şi le pomenea în continuare mult timp.***

***Fie ca şi prin rugăciunile sale să putem face faţă ispitelor, să ne putem duce Crucea pentru a da slavă lui Dumnezeu şi în Rai.***

## Viaţa Sfântului Nicolae Planas

***Sfântul Nicolae Planas s-a născut în anul 1851 în insula Naxos, într-o familie de creştini practicanţi.*** Încă de mic, a îndrăgit viaţa liturgică a Bisericii învăţând singur cântările auzite la slujbe, iar, mai apoi, învăţând să citească din "Psaltire" şi din "Vieţile Sfinţilor". După ce la vârsta de 19 ani a rămas fără tată, s-a mutat împreună cu mama sa în Atena, în apropiera bisericii Sfântul Ioan.

***Cu toate că tânărul Nicolae, înseta după Dumnezeu, acesta nu a ales calea monahismului, ci calea familiei, căsătorindu-se cu tânăra Eleni Provelegiou, cu care a avut un singur copil: Ioan.***

***A fost hirotonit diacon în anul 1879 la Biserica "Schimbarea la Faţă" din Atena, iar, în anul 1884, a fost numit preot în Biserica Proorocului Elisei. Moartea soţiei sale, care a survenit între timp, a făcut ca el să îmbrăţişeze viaţa monahală, fapt ce a reprezentat o continuare a vieţii sale de nevoinţă pentru Hristos.***

Slujeşte pentru o perioadă în parohia închinată Sfântului Pantelimon, din care este alungat prin uneltirile făcute de preotul pe care îl invitase să slujească împreună cu el şi de epitropii bisericii. După această întâmplare, ***părintele Nicolae va sluji la Biserica Sfântul Ioan vreme de 50 de ani.***

Pictorul Fotios Kontoglu, care l-a cunoscut pe părintele Nicolae, mărturisea astfel: ***"Cunosc un preot în Atena. E cel mai smerit dintre preoţi şi cel mai simplu dintre oameni. Pentru orice slujbă, dacă-i dai o drahmă sau cincizeci de bani îi ia. Dacă nu-i dai nimic, nu cere. Pentru trei drahme face priveghere de toată noaptea cu Liturghie, Pavecerniţa, Vecernie, Utrenie şi Ceasuri, toate acestea durând nouă ore. Orice pomelnic cu numele morţilor odată luat îl ţine pentru totdeauna. La fiecare proscomidie pomeneşte 2.000-3.000 de nume. Nu se plictiseşte niciodată".***

***Altarul Sfântului Nicolae Planas în Atena (altarul bisericii "Sfântul Ioan" în care Papa Nicholas a slujit, când acea biserică a fost demolată si înlocuită cu una mai mare, altarul a fost conservat si s-a făcut acest altar)***

Deşi nu rostea cuvinte meşteşugite în cuvântările sale şi nu avea o voce care să trezească admiraţia, părintele Nicolae predica mai ales prin viaţa sa. ***Părintele ajunsese un adevărat înger în trup, fapt pentru care Dumnezeu a revărsat asupra***

***sa darul facerii de minuni.*** Nu o dată, părintele a fost văzut slujind deasupra pământului, ridicându-se asemenea Sfintei Maria Egipteanca.

***Rugăciunea era mângâierea părintelui Nicolae, iar luminarea harului pe care o primea prin ea îl ajuta să descopere în sufletele celor ce-l căutau, patimile şi păcatele cele mai ascunse, de care nici cei veniţi la spovedanie nu-şi dădeau seama.*** În bisericuţa în care slujea regulat veneau credincioşi din toate colţurile Atenei. Oriunde cunoştea familii nevoiaşe, se ducea, fără ca să-l vadă cineva, şi le ajuta cu tot ceea ce aveau nevoie. A căsătorit multe fete sărace, a sprijinit studenţi, plătind cursurile şi cărţile celor nevoiaşi, toate făcute în desăvârşită discreţie.

*Moaştele Sfântului Nicolae Planas*

***Odată, ducându-se să împărtăşească un lepros, acestuia i-a căzut din gură Sfânta Împărtăşanie. Fără să şovăie, sfântul s-a aplecat şi a luat cu gura sa Împărtăşania care căzuse.***

Iată câtă evlavie faţă de Sfintele Taine, iată câtă dragoste de Hristos. Părintele ar fi putut să le ardă, dar nu a făcut-o. Şi nu s-a îmbolnăvit de lepră, aşa cum s-ar aştepta cei care hulesc împărtăşirea creştinilor din aceeaşi linguriţă.

Un apropiat al Sfântului Nicolae Planas, părintele Lambropulos, îl caracterizează în felul următor: ***"Fără răutate şi paşnic, neştiind a spune cuiva nu, se oferea tuturor celor ce aveau nevoie de el. De multe ori, cădea victimă celor vicleni. Cum era şi firesc, acest om sfânt era cu neputinţă să aibă vrăjmaşi. Chiar dacă unii l-ar fi ocărât şi l-ar fi furat la arătare, el, cu surâsul bunătăţii pe buze, îi ierta şi îi binecuvânta".***

***Sfântul Nicolae Planas a adormit în Domnul cu faţa învăluit într-un zâmbet la 2 martie 1932.***

Cultul său a fost recunoscut de către Patriarhia Ecumenică în anul 1992.

## Sfântul Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriți - drumul spre sfințenie

Rămas văduv de tânăr, Sfântul Nicolae Planas a slujit Sfânta Liturghie vreme de 50 de ani în fiecare zi, iar apoi mergea din casă în casă, pentru a ajuta cu milostenie familiile sărace și mai ales pe văduvele tinere pe care voia, astfel, să le ferească de la căderea în păcate pentru bani.

Adesea Dumnezeu făcea minuni prin el, dar Sfântul Nicolae, fără a avea o conștiință a sfințeniei sale, vărsa multe lacrimi pentru păcatele lui, ținându-și inima în durere, iar zâmbetul îl avea doar pentru bucuria celorlalți.

***

Născut în insula Naxos în secolul XIX, Sfântul Nicolae Planas a crescut cu inima aprinsă de dragostea pentru Dumnezeu. Căci petrecea ore în șir într-un paraclis al Sfântului Nicolae aflat pe moșia părinților și cânta tot ce știa la vremea aceea, fără a ține cont de orele trecute, și nici de sete sau foame. După moartea tatălui s-a mutat cu familia la Atena și apoi s-a căsătorit, având un fiu. Mai târziu a fost hirotonit diacon și preot, iar după moartea soției a slujit timp de 50 de ani în fiecare zi, fără a se îmbolnăvi vreodată.

După slujbe, propovăduia iubirea Domnului din casă în casă, iar seara și-o încheia la priveghere. Nu mânca decât la finalul zilei, „hrana” lui fiind miile de pomelnice pe care le purta la el mereu și pe care le pomenea la fiecare Proscomidie. Se în-

grijea de familiile sărace și mai ales de văduvele tinere, ca să nu recurgă la păcate, pentru bani.

Și cu toate că ducea o viață sfântă, în cea mai adâncă smerenie, ochii lui erau înlăcrimați adesea pentru păcatele sale, iar după jumătate de veac de slujire în inima Atenei a trecut la cele veșnice, trupul său fiind găsit apoi nestricat.

## Filótheos Zervákos - Sinaxar - Sfântul Nicolae Planás din Atena

Între anii 1905-1907, pe când [Alexandros Papadiamandis] se afla în armată, frecventa cursurile de Muzică Bizantină ale Școlii «Sfântul Ioan Damaschin», pe care o înființase consăteanul său din Monemvasía, veșnicul întru pomenire Andréas Tsiknópoulos. La această școală îl avea coleg pe Ioánnis Alexákis, consătean de-al său din Sykéa Lakoniei, care mai târziu avea să devină cântăreț de profesie. Iată ce mi-a zis într-o bună zi: «Să vii la bisericuța Sfântului prooroc Elisei, unde se fac privegheri și unde cântă muzică bizantină Papadiamántis, Moraitídis și alții. Te vei folosi mult și, în plus, vei învăța multe lucruri necesare și folositoare despre cântarea sfântă».

La acele privegheri venea un bărbat pe nume Alékos, care cânta și el la strană. Însă, întrucât era bețiv, când se îmbăta, cânta cu și mai multă evlavie și cu lacrimi. În aceste cazuri, Papadiamántis [Alexandros, scriitorul], care îl cunoștea, zicea: «Alékos iar cântă cu evlavie "spirtoasă"» și de multe ori îl scotea afară din Biserică.

Papa-Nicolae, om simplu și fără răutate («omul simplu crede toate vorbele» Pilde 14, 15), zicea: «om bun Alékos, are evlavie și frică de Dumnezeu». Iar câteodată, după slujbă, îi dădea și o mică răsplată. Și astfel Alékos, prinzând curaj, s-a apropiat mult de papa-Nicolae, devenind prietenul lui nedespărțit.

Acest fapt însă i-a scandalizat pe anumiți frați, inclusiv pe mine, care pe atunci eram un tânăr de 22-23 ani. Cu toții insistam pe lângă papa-Nicolae să-l alunge pe Alékos, fiindcă este bețiv și se face pricină de sminteală pentru ceilalți.

Însă acesta, cu calmul său obișnuit, răspundea: «Alékos este un om bun, foarte bun, iubește Biserica și cântă frumos».

Iar Alékos, prinzând și mai mult curaj, băga chiar și mâna în buzunarul părintelui Nicolae și-i lua banii pe care îi dădeau diverși creștini pentru a pomeni numele părinților, copiilor, fraților și rudelor acestora.

Odată, papa-Nicolae avea mai multe monede, pe care Alékos, băgându-i mâna în buzunar, încerca să i le sustragă. Dându-și seama de acest lucru, părintele Nicolae, fără să se mânie, să-l batjocorească, sau să-l bruscheze, i-a zis cu blândețe: «Alékos, încet, încet, încet, Alékos…». Acela însă și-a continuat fără nici o jenă fapta. Câteodată intra chiar și în Sfântul Altar ca să-i ia banii.

Mă cuprinde mirarea și admirația când imi amintesc că papa-Nicolae: vreme de 15 ore stătea în picioare fără să doarmă, cu toate că avea picioarele cam șubrede și, în plus, suferea și de alte boli. Stătea în picioare pe toată durata privegherii (10-11 ore) și apoi, dis de dimineață, mergea în parohia lui ca să săvârșească Utrenia și Sfânta Liturghie (încă 4-5 ore). Cu siguranță că n-ar fi putut rezista atâtea ore dacă n-ar fi avut multă răbdare. Și totuși, oricâtă răbdare ar fi avut, tot nu ar fi rezistat. Pe papa-Nicolae o altă putere îl ținea în picioare - puterea lui Dumnezeu, harul Sfântului Duh, cel care «vindecă cele slabe și împlinește pe cele care lipsesc» și care le face posibile pe cele imposibile. Putem spune că nu mai trăia el în sine, ci Duhul Domnului, Cel care Se odihnește în inimile celor blânzi, așa cum se spune în cartea Pildelor: «Duhul Domnului se odihnește în inimile blânde, pe când inima tulburată este sălaș diavolului».

Părintele Nicolae niciodată nu se tulbura, nu se mânia, ci îi iubea pe toți și se ruga pentru toți. Avea rugăciunea inimii, tristețea cea «îmbucurătoare», lacrimile cele mângâietoare, virtuți care l-au făcut blând și moștenitor al pământului celor blânzi, adică al Împărăției Cerurilor.

***Racla cu moaștele Sfântului Nicolae Planas se găsesc în biserica Sfântului Ioan Kinigos din Atena***

Să imităm și noi, dragilor, așa cum poate fiecare, smerenia părintelui Nicolae, ca să dobândim și noi harul lui Dumnezeu, care să ne ridice din căderea noastră; să imităm blândețea sa, ca să se odihnească și în inimile noastre duhul lui Dumnezeu; să-i imităm răbdarea, ca să ne zidim sufletele pe temeiul neclintit al acesteia și, astfel, să dobândim Împărăția cea cerească și veșnică a lui Dumnezeu. Fie ca toți să reușim acest lucru, cu harul și cu iubirea de oameni a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, și cu mijlocirile prea curatei Maicii Sale și ale tuturor Sfinților. Amin.

Sursa: **https://www.pemptousia.ro/2013/03/sfantul-nicolae-planas-2-martie/**

## Moaştele Sfântului Nicolae Planas

*Sfântul Nicolae Planas*

- **Biserica Sfântul Ioan ("Hunter") pe strada Vouliagmeni (Atena, Grecia).** Biserica unde se află moaştele Sfântului Nicolae Planas este dedicată Sfântului Ioan Botezătorul.

O mică biserică cu cupolă cruce, Sfântul Ioan ("Hunter") a fost construită în secolul al XII-lea, pe coastele nordice ale Muntelui Hymettus lângă satul Ayia Paraskevi. O inscripţie atestă la restaurarea din secolul al XIII-lea, cu ziduri de piatră frumos îmbrăcate. Pronaos şi fresce au fost adăugate în secolul al XVII-lea. După ce la hirotonirea ca preot în 1884, Părintele Nicolae Melissourgos a fost desemnat ca preot la mica Biserică a Sfântului Pantelimon din Neo Kosmo, ca urmare a unei conspiraţii între un preot neatribuit şi parohia Consiliului, Pr. Nicolae a fost demis de la Sfântul Pantelimon şi trimis la Biserica Sfântul Ioan din Vouliagimeni. Papa Nicolae, aşa cum a devenit cunoscut a servit în biserica veche vreo cincizeci de ani înainte de adormirea sa, în februarie 1932. După adormirea sa o nouă biserică, mai mare a fost construită şi vechea biserică a fost păstrată.

Informaţii: La biserica unde sunt moaştele Sfântului Nicolae se merge din Gara Larisa cu metroul pe linia roşie Aghios Antonios – Aghios Dimitrios şi se coboară în staţia Aghios Ioannis. În fata staţiei de metrou este biserica. Se poate ajunge şi din staţia de metrou Syntagma (în fata Parlamentului), pe aceeaşi linie roşie.

Biserica Sf. Nicolae Planas

Biserica Sf. Nicolae Planas

Sf. Nicolae Planas

Sf. Nicolae Planas

http://dositeea.blogspot.com
Sfântul Nicolae Planas

Racla cu moastele Sf. Nicolae Planas

Racla cu moastele Sf. Nicolae Planas

*Capul Sfântului*

*Icoana Maicii Domnului*
*din biserica cu moastele Sf. Nicolae Planas*

*Icoana Maicii Domnului din biserica în care sunt moastele Sfântului Nicolae Planas*

## Biserica rusă din Bucureşti

*Moaştele Sfântului Nicolae Planas aflate în Biserica rusă din Bucureşti*

# Sfântul Nicolae Planas - Minuni

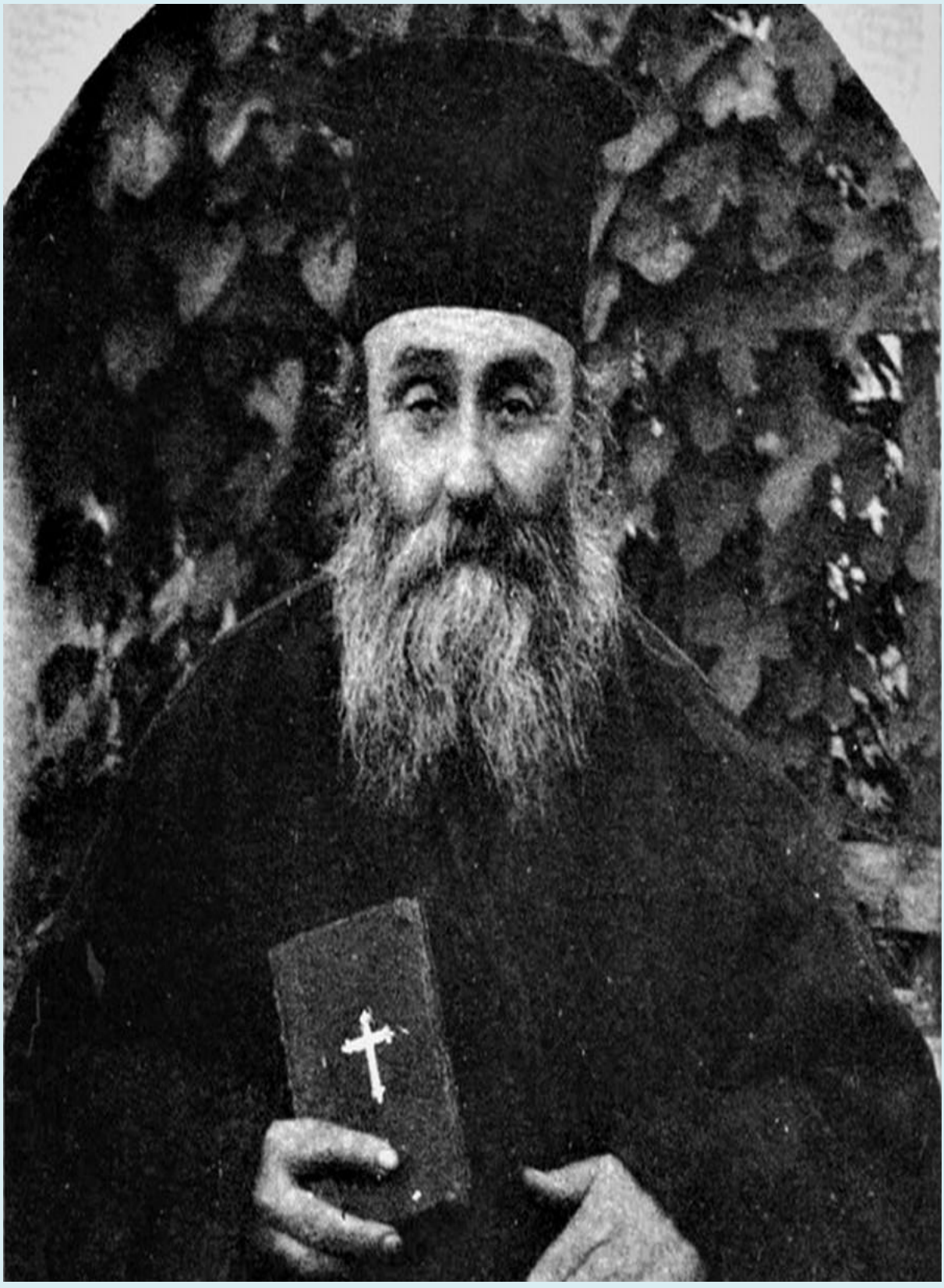

## „Toţi copiii cei mici au dalul mai-înaite-vedelii"

Acest preot evlavios şi vrednic de cinste s-a născut în insula Naxos. Părinţii lui erau destul de înstăriţi, având o moşie a lor şi, în cuprinsul ei, o bisericuţă închinată Sfântului Nicolae. De mic copil, el mergea aici la orice oră s-ar fi întâmplat, intra pe ascuns în biserică, îşi punea un cearşaf pe el şi cânta tot ce ştia, ca un copilaş ce era.

Într-o seară târziu a trecut un om pe lângă bisericuţă şi a auzit psalmodia. Dintr-o curiozitate firească coborî de pe animalul său, ca să vadă ce se întâmplă, şi îl văzu pe părintele Nicolae - pe atunci, precum am spus, un copilandru - cântând.

Odată, părintele Nicolae ne povestea întâmplări legate de vârsta copilăriei sale. Printre altele ne spuse că, într-o seară de iarnă, pe când stăteau lângă sobă, i-a zis

tatălui său: „«Tată, în clipa aceasta s-a scufundat corabia noastră „Evanghelistria", lângă Constantinopol».

Tatăl nostru, cuprins de frică, i-a spus mamei: «Femeie, ce spune copilul?».

Şi într-adevăr, în clipa aceea se scufundase corabia noastră...".

Şi ca să ne alunge presupunerea că ar avea darul mai înainte vederii, ne spunea, vorbind asemeni unui copil mic, căci nu avea deloc dinţi: „Toţi copiii cei mici au dalul mai înaite vedelii".

***(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas, traducere din limba greacă de Ieroschim. Ștefan Nuțescu, Schitul Lacu-Sfântul Munte Athos, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 35-36)***

## Sfântul Foca urmărea slujba Părintelui Nicolae

Se lumina de ziuă spre prăznuirea Sfântului sfințit mucenic Foca. Toate surorile se adunaseră pentru Utrenie. Una dintre fiicele sale duhovnicești era alături de Părintele Nicolae, în partea dreaptă. Și așa cum era în picioare, în strană, a cuprins-o un somn ușor.

Astfel aflându-se, văzu în spatele Părintelui un Preot maiestuos, cu camilafcă, urmărind slujba. Îndată revenindu-și, îi spuse Părintelui Nicolae: „Părinte, un Preot maiestuos stând în spatele sfinției voastre, urmărește cu atenție cum cântăm slujba...”.

Atunci Părintele Nicolae își duse degetul la gură și-i spuse: „Ssst! Este sfințitul mucenic Foca”. Și apoi tăcu, pentru ca să nu audă și celelalte.

Pe cât putea, unele ca acestea le ascundea. Avea o mare comuniune cu sfinții și credea că este un lucru firesc faptul de a-i vedea.

*(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas ocrotitorul celor căsătoriți, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 58-59)*

## Liturghii în ascuns

„Dacă nu vă veţi face ca pruncii..."

În Duminici şi în sărbătorile mari el nu lipsea din parohia lui, chiar şi atunci când nu lua parte la Liturghie, deoarece avea doi preoţi ajutători.

Odată, s-a aflat la Mitropolie că bătrânul liturghisea în ascuns în sărbătorile mari şi că în zilele de rând, în bisericuţele unde mergea, făcea slujbe nestingherit, oricând voia. L-au chemat la Mitropolie ca să-i facă observaţie. Ca întotdeauna, a mers împreună cu el însoţitoarea şi cântăreaţa sa. Acolo, şi-a luat răspunderea de a-i face observaţie un arhimandrit, care acum este episcop. Nu-i dau numele, căci nu ştiu dacă mai trăieşte. I-a vorbit foarte aspru. N-a răspuns nici un cuvânt.

Văzându-l tulburat, însoţitoarea lui l-a luat şi l-a adus la mine acasă. Toată după-amiaza aceea n-a vorbit nimic, însoţitoarea lui stătea alături de el şi încerca să-l mângâie. El însă tăcea. În clipa aceea era exact ca un prunc, ca aceia despre care ne spune Domnul: „Dacă nu vă veţi face ca pruncii...".

Despre întâmplarea aceasta a aflat însuşi arhimandritul Policarp K., care locuia atunci la Sfântul Atanasie - Psiri, devenit apoi preot la Biserica Maicii Domnului de la Peştera de Aur. Şi fiindcă acesta îl iubea nespus de mult pe bătrânul, a venit direct acasă, ca să-l vadă şi ca să ne spună cum l-a mustrat pe arhimandritul care se purtase cu asprime faţă de Părintele. Ne-a spus cum l-a certat pe acela, spunându-i: „îţi dai seama cui i-ai vorbit aşa? Ştii oare că ai lovit cu pumnul în partea tăioasă a cuţitului?", şi multe altele.

A avut însă de suferit în continuare din cauza acestei interdicţii, căci, deşi era plin de râvnă, era mereu împiedicat să săvârşească fără întrerupere Liturghiile pe care le ţinea de atâţia ani, ca un lucrător neobosit al misiunii preoţeşti.

De aceea, atunci când l-au întrebat cum de nu oboseşte de atâta slujbă, el a repetat stihul din psalmi: „Cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi!"

***(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas ocrotitorul celor căsătoriți, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 69-70)***

## Una din izbânzile răbdării sale

„Eu, fiică, prin răbdare am reuşit să trec peste atâtea ispite ce m-au înconjurat"

În urmă cu treizeci şi cinci de ani, când s-a făcut sfinţirea Bisericii Sfântul Ioan, a cărei reparaţie se încheiase, epitropii şi preotul împreună liturghisitor cu Părintele Nicolae au mers la biserică încă de la ora 3 dimineaţa, ca să pregătească cele necesare pentru Sfânta Liturghie, deoarece era vorba să vină şi pururea pomenitul rege Constantin. Se îngrijeau mult pentru aceasta.

În cele din urmă, au hotărât ca Părintele Nicolae să meargă sus, la Biserica Sfântului Gheorghe, în cartierul Koukaki şi să liturghisească acolo, deoarece această biserică era considerată ca aparţinând unei parohii de rangul doi, după cea a Sfântului Ioan. În timp ce deja citeam slujba Utreniei, a venit cineva şi i-a spus Părintelui: „Părinte Nicolae, în această dimineaţă te vei duce să slujeşti sus". „Cu plăcere", a răspuns acela şi a continuat slujba. A trecut o oră.

A venit din nou un epitrop şi a spus: „Părinte Nicolae, vei liturghisi aici". Acelaşi răspuns. A mai trecut o oră. După discuţii aprige, acelaşi epitrop veni iarăşi la Părintele: „Părinte Nicolae, ne-am gândit mai bine şi am tras concluzia că este totuşi mai bine să mergi sus, la Sfântul Gheorghe". S-a auzit acelaşi răspuns neschimbat: „Cu plăcere". Se apropiau zorii zilei.

Vin din nou epitropii: „Părinte Nicolae, ultima hotărâre: vei liturghisi aici". Le-a răspuns din nou: „Să fie binecuvântat".

Noi, care îi auzeam pe epitropi, eram gata să plesnim de supărare, şi i-am întrebat de ce nu hotărâseră odată şi definitiv, ci pun atâta la încercare răbdarea de granit a Bătrânului. În cele din urmă, pe când se pregătea să se îmbrace, au venit iarăşi şi i-au spus: „Părinte Nicolae, te duci sus!", nu putea spune nimeni că nu era obosit sau că nu se amărâse. Era om şi avea un trup îmbătrânit şi ostenit. Cu toate acestea, n-a spus nimic, ci a pornit spre Sfântul Gheorghe, însoţit, ca să-l ajute. S-au dus la Sfântul Gheorghe şi îndată ce s-a îmbrăcat şi era deja gata să înceapă slujba, a sosit vestea să meargă jos, să liturghisească la Sfântul Ioan...

Ce se întâmplase? La Sfântul Ioan venise doamna Zlatanu, care, de cum a intrat în biserică, a întrebat: „Unde este Părintele Nicolae?".

„L-au trimis sus să liturghisească".

„Ce spuneţi? Eu pentru el am venit. Mergeţi şi-l aduceţi imediat!".

Şi în acelaşi timp a pus o mie de drahme pe disc. „Aş trimite trăsura mea, dar caii mei sunt osteniţi şi mă tem să nu se sperie şi să se întâmple vreun accident". De aceea, au trimis un om să-l aducă jos. N-a spus nimic. A coborât posomorât şi rupt de oboseală. Cu toate acestea, în ziua aceea s-a săvârşit cea mai măreaţă Liturghie, deşi, în cele din urmă, regele Constantin n-a venit.

Din această întâmplare se poate vedea cât de răbdător era. De aceea, sfătuind oarecând pe o fiică duhovnicească a sa, îi spunea: „Eu, fiică, prin răbdare am reuşit să trec peste atâtea ispite ce m-au înconjurat". Parcă vedea că această fiică pe care o dojenea, deşi i se prezenta ca bună din toate punctele de vedere, totuşi în viaţa ei particulară era foarte nerăbdătoare şi mânioasă.

Nimeni nu poate spune că acel consiliu al epitropilor nu-l cinstea pe Părintele şi nu-l iubea... Dar la un praznic mai deosebit el era considerat ca o prezenţă lipsită de importanţă, nu avea o înfăţişare exterioară măreaţă, nici o voce bună, dar pre-

ţuirea poporului îl aducea să liturghisească în parohia lui, în biserica pe care o iubea cel mai mult.

***(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas ocrotitorul celor căsătoriți, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 71-73)***

## Trebuie să ştim că după moarte toţi drepţii se vor cunoaşte între ei

„Soroooo, l-am aflat pe Părintele Nicolae!"

După trecerea a opt ani de la plecarea Părintelui de la cele trecătoare, l-a urmat şi ucenița sa Victoria, însoțitoarea lui nedespărţită în toate ostenelile sale ascetice. Dacă n-ar fi avut această ucenițâ, nu i-ar fi fost cu putinţă Părintelui să reuşească această nevoinţă, de cincizeci de ani de Liturghii zilnice. A fost foarte rezistentă. Îi citea toate slujbele, toate vieţile Sfinţilor, iar Părintele era alături de ea şi asculta.

La privegheri, felul ei de a sta în picioare era minunat, nu obosea stând în picioare de seara până dimineața. De asemenea, şi în nevoința postului îl întrecea de multe ori chiar şi pe Părintele Nicolae. De pildă, în zilele de post, şi mai ales în Postul Mare, mânca marţea şi joia o bucată de pâine fără nimic altceva, iar sâmbăta şi Duminica dezlega la untdelemn. Lunea, miercurea şi vinerea nu mânca nimic.

Când a adormit cu cuvioşie întru Domnul, am mers trei-patru surori să o priveghem. Stăteam toate împrejurul ei. Ceilalţi se retrăseseră, deoarece erau foarte osteniţi. I-am citit Psaltirea. Încet-încet, una câte una, am început să adormim pe scaunele noastre. Când s-a terminat Psaltirea şi a adormit şi ultima soră, a văzut ceva ca o fâşie de nor alb trecând peste sicriul adormitei, iar din micuţul nor a auzit o voce care striga plină de o mare bucurie: „Soroooo, l-am aflat pe Părintele Nicolae!". Sora care a văzut vedenia, ne-a deşteptat şi ne-a spus-o.

În clipa aceea, mi-au venit în minte cuvintele dumnezeiescului Ioan Gură de Aur, care spune despre asemenea suflete următoarele: „Trebuie să ştim că după moarte

toţi drepţii se vor cunoaşte între ei. Şi cei care s-au cunoscut, şi cei care nu s-au văzut niciodată". Cuvinte asemănătoare spune şi marele Atanasie, şi anume: „Sfinţii au primit de la Dumnezeu harisma să se cunoască între ei şi să se veselească de aceasta, precum se petrec lucrurile şi în viaţa vremelnică. Iar păcătoşii şi de aceasta sunt lipsiţi".

Fie ca Domnul să ne învrednicească şi pe noi să-i vedem în Cer pe cei iubiţi ai noştri!

Până aici, cu binecuvântarea Bătrânului, am scris tot ce am ştiut eu despre sfinţenia lui. Dacă mai sunt şi altele, cine poate şti?

***(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas ocrotitorul celor căsătoriți, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp.92-94)***

## Rolul Sfântului Pantelimon în viaţa Sfântului Nicolae Planas

Sfântul Pantelimon este unul dintre cei mai iubiţi sfinţi şi în vremurile noastre moderne a devenit tovarăş şi protector al mai multor sfinţi contemporani. Mai jos sunt prezentate câteva detalii din viaţa Sfântului Nicolae Planas. Alţi sfinţi contemporani, în care Sfântul Pantelimon joacă un rol important sunt fericitul bătrân Paisie Aghioritul şi recent a Stareţului Iosif de Vatopedi.

La data de 02 martie 1885 Sfântul Nicolae Planas a fost hirotonit preot. El întotdeauna a servit la trei biserici: Biserica "Sfântul Pantelimon", Biserica „Sfântul Ioan" şi Biserica "Proorocului Elisei ", în spatele Cazarmei vechi.

Prima sa misiune a fost ca preot paroh la Sfântul Pantelimon în Neos Kosmos, Atena. Când a ajuns biserica era complet abandonată şi cu buruieni, Sfântul Nicolae a plivit buruienile din biserică şi a fost primul care a slujit acolo.

Parohia Sfântul Pantelimon a constat în doar treisprezece familii! În timpul mandatului său ca preot paroh, un alt preot fără parohie l-a vizitat şi a cerut să slujească Liturghia şi el bun şi simplu, aşa cum a fost, a acceptat din toată inima.

Cu toate acestea, acest preot a făcut un acord cu gardienii de atunci ai bisericii Sfântului Pantelimon şi l-a trimis pe Sfântul Nicolae la Biserica Sfântul Ioan

("Hunter") pe strada Vouliagmeni. Parohia acestei biserici a constat în opt familii! Şi salariul preotului a fost o bucată de carne de miel duminica sau de Crăciun. Asta nu l-a deranjat pe Sfântul Nicolae, era suficient pentru el că are o biserică unde putea sluji Sfânta Liturghie.

Demiterea sa de la Biserica Sfântul Pantelimon i-a cauzat o mare durere spirituală.

***Într-o noapte, pe când mergea plângând spre casă de la Biserica Sfântul Ioan. Locul era pustiu la acea oră.***

***Dintr-o dată, el a văzut pe drum un om bun tânăr, care a zis, "De ce plângi, Tatăl meu?"***

***"Eu plâng, copilul meu, pentru că m-au alungat de la Sfântul Pantelimon".***

***"Nu fi mâhnit, Tatăl meu eu sunt mereu cu tine.".***

***Sfântul Nicolae a spus: "Cine eşti tu, copilul meu?"***

***"Eu", a spus el, "sunt Pantelimon şi locuiesc în Neos Kosmos (Lumea Nouă). Nu te mâhni, eu voi fi mereu cu tine". Şi îndată a dispărut din faţa lui.***

El însuşi a descris această viziune cuvânt cu cuvânt.

***

În fiecare an, la sărbătoarea Sfântului Pantelimon, el mergea la biserica Sfântului în Neos Kosmos şi făcea priveghere. Într-un an, el a fost bolnav şi a avut febră, iar ruda sa nu i-a permis să meargă pentru privegherea lui obişnuită. Dar, din cauza dragostei pe care Sfântul Nicolae o avea pentru Sfânt, a mers oricum.

***"În acea noapte", el însuşi a spus, "după priveghere, epuizat, m-am aplecat pe marginea Sfintei Mese. În delirul de la febră am văzut pe sfânt în faţa mea, tânăr şi viguros, care ţinea un mic pahar cu un medicament şi el mi-a spus, "Bea-l, Tatăl meu, ca să te faci bine."***

***L-am luat şi l-am băut şi febra m-a lăsat complet! Pentru o săptămână întreagă am avut dulceaţă în gâtul meu.***

***Am crezut că este un păcat şi nerecunoştinţă să nu-l menţionez "copiii mei, am fost foarte bolnav în seara asta, iar Sfântul Pantelimon mi-a dat un medicament***

***şi l-am băut şi m-am făcut bine."*** ***Toată lumea a crezut şi a îngenuncheat, mulţumind Sfântului ."***

***

În anul 1923, unul din copiii lui spirituali, care a fost extrem de iubit de către Bătrân - un domn plin de sănătate şi vigoare - a suferit o ruptură de apendice, şi a trăit numai opt zile mai mult.

În aceste câteva zile, Moş Nicolae a adus cerul pe pământ, cu rugăciunea lui neîncetată şi din inimă ca copilul său iubit să poată trăi!

Într-o noapte când a venit acasă, a spus el cu durere la familia sa, ***"Elias va muri, Sfântul Ioan şi Sfântul Pantelimon mi-au spus."*** Şi într-adevăr, copilul lui iubit spiritual a plecat.

După trei luni a spus cum s-a întâmplat viziunea ***"În momentul când slujeam Sfânta Liturghie, am văzut în spatele Sfintei Mese pe Sfântul Ioan şi Sfântul Pantelimon, iar ei mi-au spus,***

***"Am transmis cererea dvs. la Învăţătorul nostru, Hristos, care ne-a spus că va muri."***

***"O comandă mai mare", i-au spus.***

Am plecat capetele noastre, oarecum mângâiaţi.

## Căruţaşul care blestema mereu

Odată părintele Nikolaos Planas s-a dus la Biserica Sfânta Treime, aflată în apropiere de Keramiko. Pe drum a întâlnit un căruţaş al cărui cal se prăbuşise din pricina ostenelii. Căruţaşul, om aspru, cuprins de furie, lovea fără milă animalul ce nu se mai putea ridica. În acelaşi timp, blestema cele sfinte.

Atunci părinte Nikolaos s-a apropiat de el şi, încercând să-l liniştească, i-a spus:
***- Calul n-are nimic şi se va face bine! Iar tu nu mai blestema numele lui Dumnezeu!***

În clipa aceea căruţaşul înfuriat se întoarse spre preacinstitul şi blândul părinte şi cu ochii roşii de mânie, îi spuse:
- Ia mai lasă-mă-n pace, până nu te croiesc şi pe tine!

Smeritul părinte Nikolaos nu dădu înapoi şi nu se socoti jignit. Se apropie de cal, făcu asupra lui semnul Sfintei Cruci, spuse o scurtă rugăciune şi-l mângâie uşor. Calul se ridică pe loc!

Uluit de cele văzute, căruţaşul şi-a schimbat felul de-a fi. De atunci l-a dus mereu gratuit cu trăsura pe smeritul părinte Nikolaos Planas.

*(extras Din “Darurile Sfântului Duh”, editura Sophia, 2006 – Darul tămăduirii)*

## Un înger a adus o prescură pentru Liturghie

Pe durata jumătăţii de veac în care Sfântul Nicolae a liturghisit fără întrerupere (deoarece nu s-a îmbolnăvit niciodată), se mai întâmpla câteodată să nu aibă prescuri. Deşi nu avea, găsea uşor la brutăriile din jur sau îi aduceau creştinii aproape întotdeauna. Aşa că, până la urmă, totdeauna avea prescuri.

Într-o zi, Utrenia avansase binişor, dar prescură nu se găsea nicăieri. A trimis două femei din obştea lui să meargă pe la brutării, pe la văduvele pe care le ştia că întotdeauna aveau prescuri, s-a uitat atent în dulapurile din Sfântul Altar, dacă nu cumva celălalt preot a lăsat pe undeva vreo prescură, dar nimic! După un şir neîntrerupt de Liturghii, să se facă acum întrerupere!... S-a mâhnit până la lacrimi... Când deodată îl văd că iese între Sfintele Uşi, ţinând o prescură cu totul proaspătă. Prescura aceasta o găsise pe... Sfânta Masă!

Emoţionat de bucurie, ne spuse: „Priviţi, fiilor, ce semn mi-a dat Dumnezeu!”. Toate minunile le numea „semne”. Nu intra în profunzimea acestor fenomene, ci le considera fireşti - eu nu ştiu cum să caracterizez aşa ceva - şi aceasta deoarece avea o credinţă puternică şi mare. Nu le comenta mult, ca să nu se scoată în evidenţă pe sine însuşi. Aşa cum vedem în Vieţile Sfinţilor, că Îngerul Domnului îi slujea pe pustnici în pustie, prin descoperiri şi ajutor mai presus de fire, unele ca acestea le vedem şi la Părintele Nicolae.

Oare un înger nu putea să-l slujească şi pe cel care trăia în lume, dar în afara ei, pe lucrătorul cel curat al Domnului, pe pustnicul pe care nu arareori ziarele îl menţionau prin articole de genul celui intitulat: „Pustnici în Atena” şi îl lăudau pentru aleasa sa evlavie şi virtute? „Toate sunt cu putinţă celui care crede!”

***(Monahia Maria, Sfântul Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriţi, Editura Evanghelismos, pp. 57-58)***

## Vindecarea unui director de minister - sfinții sunt prieteni și fac minuni împreună

Cu mai mult de patruzeci de ani în urmă, aici, în Atena, l-a chemat o familie să-i facă Sfântul Maslu. O cameră a casei era închiriată de cineva care era într-un grad avansat de boală. Când a terminat slujba Sfântului Maslu, stăpâna casei i-a spus să meargă şi în camera bolnavului aceluia şi să-l miruiască. După ce I-a miruit, s-a aşezat lângă el, l-a întrebat cum îl cheamă şi cum se mai simte.

Bolnavul i-a spus că îl cheamă Iacov. „Aaa! Bravo, fiule! Ai numele fratelui Domnului”.

Acela însă, cu destulă necredinţă şi cu o uşoară ironie, i-a spus: „Dar ce, Hristos a avut şi fraţi?”

Atunci Părintele i-a explicat că Iosif, înainte de a lua în casa sa pe Stăpâna, Născătoarea de Dumnezeu, avusese cinci copii din căsătoria legală anterioară; de aceea şi Iacov a fost numit fratele Domnului.

Atunci omul acela, cucerit de povestirea Părintelui Nicolae, i-a spus: „Ah, Părinte! Roagă-l pe Sfântul Iacov să mă facă bine şi eu făgăduiesc că îl voi prăznui în fiecare an cu cea mai mare evlavie!”. (Acestea de aici le-a povestit unei fiice duhovniceşti însuşi Părintele).

După ce a spus cele de mai sus, Părintele adăugă: „Când am mers şi eu acasă, mi-am făcut datoria mea de preot”. Nu se ştie dacă a dormit în noaptea aceea. Căci bolnavul, în aceeaşi noapte a văzut în somn un arhiereu maiestuos, ţinând în mâinile sale o cutiuţă cu alifie, care îi spuse: „Întoarce-te să te ung pe spate”. Bolnavul s-a întors şi, cu alifia sa, sfântul l-a uns în chipul crucii pe spate.

Atunci bolnavul îl întrebă: „Dar cine eşti tu?”.

„Sunt Iacov. M-a trimis Părintele Nicolae”, i-a răspuns acela.

Odată cu vedenia aceasta, bolnavul s-a făcut sănătos, a renăscut şi sufleteşte şi, de bucurie, s-a căsătorit cu fata familiei la care stătea. De atunci, omul acesta îl prăznuia pe Sfântul Iacov cu multă evlavie în Biserica Sfântului Ioan, cu litie şi cu bogate milostenii. Dar şi sfântul a continuat să-i ocrotească familia.

Minunea aceasta am adus-o în discuţie o dată de față cu Părintele Nicolae şi l-am întrebat ce funcţie avea cel vindecat.

Părintele, voind să ne lămurească, ne spuse: „Era consilier ministerial”. Dar de fapt acela era director la un minister. Atât de mult cunoştea cele ale lumii!

Un colonel care primise folos duhovnicesc din trăirea Părintelui Nicolae mergea regulat să ia binecuvântarea lui. O dată, întrebat fiind de unii dintre fiii săi duhovniceşti cum se numeşte acel ofiţer, Părintele le răspunse cu convingere: „Căpitan se numeşte”.

***(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriți, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 59-61)***

## Dincolo de aparențe - un sfânt ascuns sub haine vechi

Părintele Nicolae știa să mustre, să lumineze, să îndrepte sufletele fără predici, ci numai prin viața lui, prin prezența lui.

Odată, soția unui cunoscut negustor din Atena s-a îmbolnăvit. Femeia aceasta avea o verișoară bogată, numită Elena Vlahu, care venise din Egipt ca să o cerceteze pe cea bolnavă. Începând să discute între ele, Elena îi spuse bolnavei: „Să trimiți să-l cheme aici pe părintele Nicolae, ca să-ți citească o rugăciune pentru sănătate!”

Fiica bolnavei punea preț mult pe înfățișarea exterioară, cu bun gust. Părintele, ca urmare a faptului că liturghisea zilnic în fum de lumânări, slujea în biserici din afara orașului unde era mult praf, se păta cu untdelemnul candelelor, și firește că nu-și putea păstra curate veșmintele întotdeauna. Desigur, era curat, dar nu așa cum îl voia domnișoara aceea.

Atunci fata îi spuse mătușii sale: „Mătușa mea cea bună, să aducem un preot mai scuturat, de pe la bisericile mai mari, nu pe acesta plin de praf...”.
În noaptea următoare, în vis, fata l-a văzut pe părintele Nicolae îmbrăcat cu veș-minte de aur. El i-a spus: „Oare, acum îți plac, fiica mea?”

Fata s-a sculat înspăimântată și, trimițând s-o cheme în grabă pe mătușa ei, a rugat-o să se îngrijească să-l aducă cât mai repede pe părintele Nicolae.

Aceea a chemat-o pe o fină a sa, numită Catina, și i-a spus: „Du-te repede și spune-i părintelui Nicolae din partea mea, să vină la noi după ce va termina Liturghia”.

Fata a venit la noi, emoționată pentru toate cele ce s-au petrecut, și ni le-a spus nouă, cântărețelor. După aceea l-a luat pe părintele Ncolae și l-a dus la bolnavă. Pe când urcau scările, a coborât fata bolnavei ca să-l primească cu mare evlavie.

Iar el, atunci când aceea s-a aplecat să-i sărute mâna, i-a spus: „Oare ți-am plăcut, fiică, așa cum m-ai văzut?”

Emoție și uimire mare au cuprins-o. Niciodată nu se așteptase la o astfel de mustrare a ușurătății ei.

***(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas ocrotitorul celor căsătoriți, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 61-62)***

## Ajutorul Sfântului Nicolae Planas pentru cei care amână să se căsătorească

Diferitele bisericuţe în care liturghisea Părintele erau pentru mulţi mângâiere şi scăpare.

Un mirean, care de mult timp nu găsea de lucru, era epuizat din pricina ostenelii urcării scărilor de marmură ale multor ministere unde i se făcuseră multe făgăduinţe, numai ca să scape de el. S-a întors într-o zi, plin de năduşeală, obosit şi descurajat, la sărăcăcioasa lui casă. Femeia şi copiii lui îl priveau aşteptând să audă ce le va spune. Dar a rostit iarăşi cuvântul „deznădejde”.

Atunci femeia lui îi spuse: „Nu deznădăjdui! Voi alerga la sfinţitul Bătrânel, şi vei vedea că se va face după voia noastră”. S-a dus la biserică, a dat (pomelnic cu) numele lor preotului şi i-a explicat durerea lor. A ascultat-o cu atenţie şi compătimire şi i-a spus că se va ruga neîntârziat precum a făcut şi ea, îngenunchind şi rugând cu suspine pe Maica celor întristaţi să-i păzească şi să le ajute degrab. A plecat de la biserică având sufletul uşurat. A doua zi soţul ei a găsit de lucru.

***

Altădată, o copilă nefericită a venit la Biserica prorocului Elisei şi s-a mărturisit cu lacrimi, spunând că trăieşte de nouă ani cu un oarecare, care mereu amâna

legalizarea căsătoriei. Părintele i-a spus că se va ruga mult pentru ei. „Dar, precum ştii, să mi-l aduci aici, la biserică, pe tânăr, ca să-l cunosc”, a adăugat el.

Când femeia aceasta a mers acasă, l-a luat cu binişorul pe concubinul ei, l-a rugat şi, în cele din urmă, a reuşit să-l ducă la biserică. De îndată ce acesta l-a văzut pe Părintele (care avea o înfăţişare evlavioasă ce inspira respect), tot atunci, ca şi cum s-ar fi destrămat legăturile nevăzute ale diavolului, i-a spus: „Vreau să mă căsătoresc”.

În zece zile s-a făcut căsătoria şi au fost cuprinşi de o mare bucurie sufletească, prin împăcarea conştiinţei amândurora. Au pus fotografia Bătrânului deasupra patului lor. Le-a dat canon (precum ne-au spus ei înşişi), pentru păcatul lor anterior, ca miercurea şi vinerea să mănânce mâncare uscată, la fel şi în posturile mari, şi să dea milostenie după putere. Toate le-au făcut cu mare mulţumire, numindu-l „Părintele nostru”. L-au invitat apoi constant în casa lor, punându-i masa cu generozitate atât sfinţiei sale, cât şi întregii lui obşti.

***

Cu ocazia aceasta vom menţiona şi următorul fapt. Au existat zile când biserica se umplea de cunoscuţi şi necunoscuţi.

Într-una din aceste zile a venit şi o femeie necunoscută ca să-i dea o prescură. S-a uitat la ea cu atenţie şi i-a spus: „N-o pot lua”.

„De ce?”, îl întrebă femeia.

„Pentru că trăieşti necununată”, i-a răspuns Părintele.

Numai atunci femeia a înţeles greutatea păcatului ei. Îi adusese prescura fără să se cerceteze câtuşi de puţin pe ea însăși... Femeia a început să plângă.

„Ce să-ți fac? Plâng şi eu împreună cu tine, dar nu ți-o pot lua”, a mai spus Părintele.

***

Aveam o cunoştinţă care şi ea trăia necununată. Auzise şi ea despre Părintele Nicolae şi, luând-o pe o prietenă de-a ei, au mers la biserică. Când s-au dus să-i sărute mâna, prietenei ei i-a dat-o, dar ei nu, ci şi-a tras-o ostentativ. A venit femeia la mine plângând şi mi-a spus că trăia necununată, fără să ştie nimeni despre aceasta.

Şi totuşi Bătrânul îi descoperea şi-i dojenea fără multe cuvinte, toate acestea făcându-se numai prin harul Sfântului Duh care se sălăşluise întru dânsul.

***(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriți, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 64-66)***

## Un vizitiu povestește o minune a Sfântului Nicolae Planas

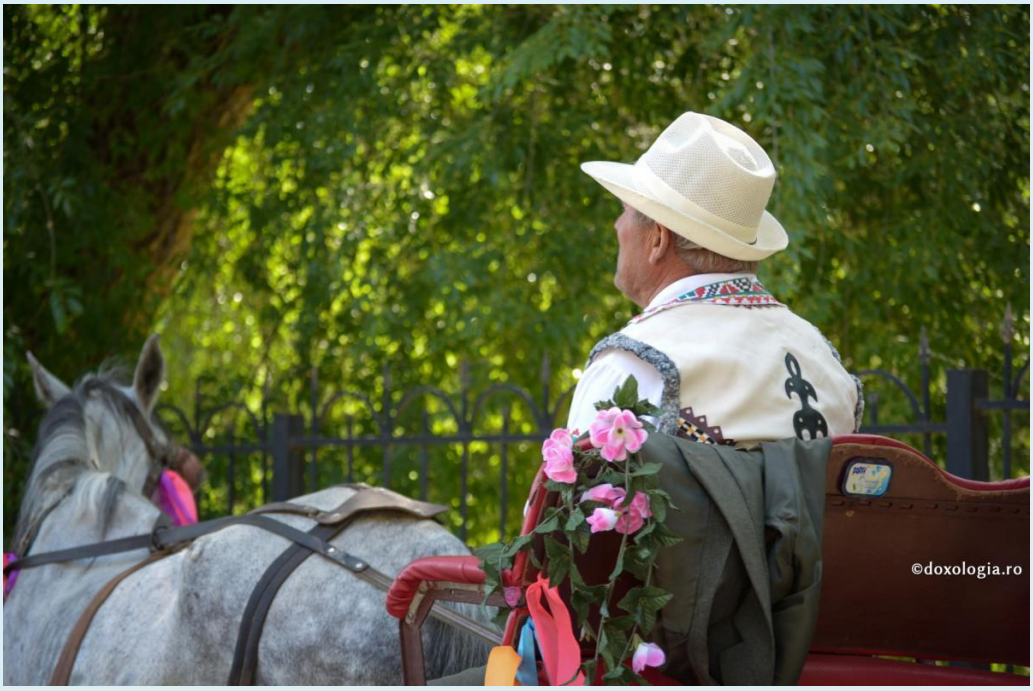


Într-o zi, am luat o trăsură ca să ne ducă, împreună cu Părintele, de la Sfântul prooroc Elisei în strada Heiden. Când am ajuns, i-am spus vizitiului să apropie trăsura de trotuar, pentru ca Părintele să poată coborî cât mai uşor.

Dar vizitiul îmi răspunde imediat: „Ce, trebuia să mi-o spuneţi dumneavoastră? Poate nu ştiţi cu cine aveţi de-a face? Poate nu ştiţi ce comoară aveţi?”. Şi l-a coborât pe Bătrânul din trăsură ca şi cum ar fi coborât nişte sfinte moaşte. Oamenii care îl aşteptau pe Părintele l-au luat şi l-au dus în casă. Iar vizitiul a început să ne spună ce i s-a întâmplat oarecând.

„Odată, în cartierul Lumea nouă, s-a făcut o nuntă şi familia ginerelui m-a trimis să-l aduc pe Părintele Nicolae, care locuia în Qargaretta. Am mers acasă la Părintele şi... ispită! Deodată, când să plecăm, caii s-au speriat aşa de tare, încât mi-a fost cu neputinţă să-i mai stăpânesc. Se ridicau în două picioare şi fornăiau cumplit.

Atunci îi spun Părintelui:
- Părinte, îmi este cu neputinţă să te iau în trăsură, deoarece caii sunt foarte tulburaţi. Mă duc repede să-i înştiinţez pe nuntaşi de ce nu te-am luat în trăsură.

- Nu face nimic, fiule, mă duc pe jos, îmi spuse Părintele.

Dar, ce mare uimire mă aştepta - continuă vizitiul - când, ajungând eu lângă casa ginerelui, l-am văzut pe Părintele Nicolae (cunoscut prin încetineala mersului său) mergând liniştit pe trotuar, foarte aproape de casa aceluia. Vă puteţi da seama ce distanță este de la Sfântul Ioan, de la Qargaretta, până în cartierul Lumea nouă!» Spuneți-mi, cum a mers Bătrânul, când eu cu trăsura nici nu ajunsesem măcar la casa ginerelui?!...”

Mare eşti, Doamne, şi minunate sunt lucrurile Tale şi nici un cuvânt nu este de ajuns, spre lauda minunilor Tale!

***(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriți, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 70-71)***

## Pedeapsa paraclisierei

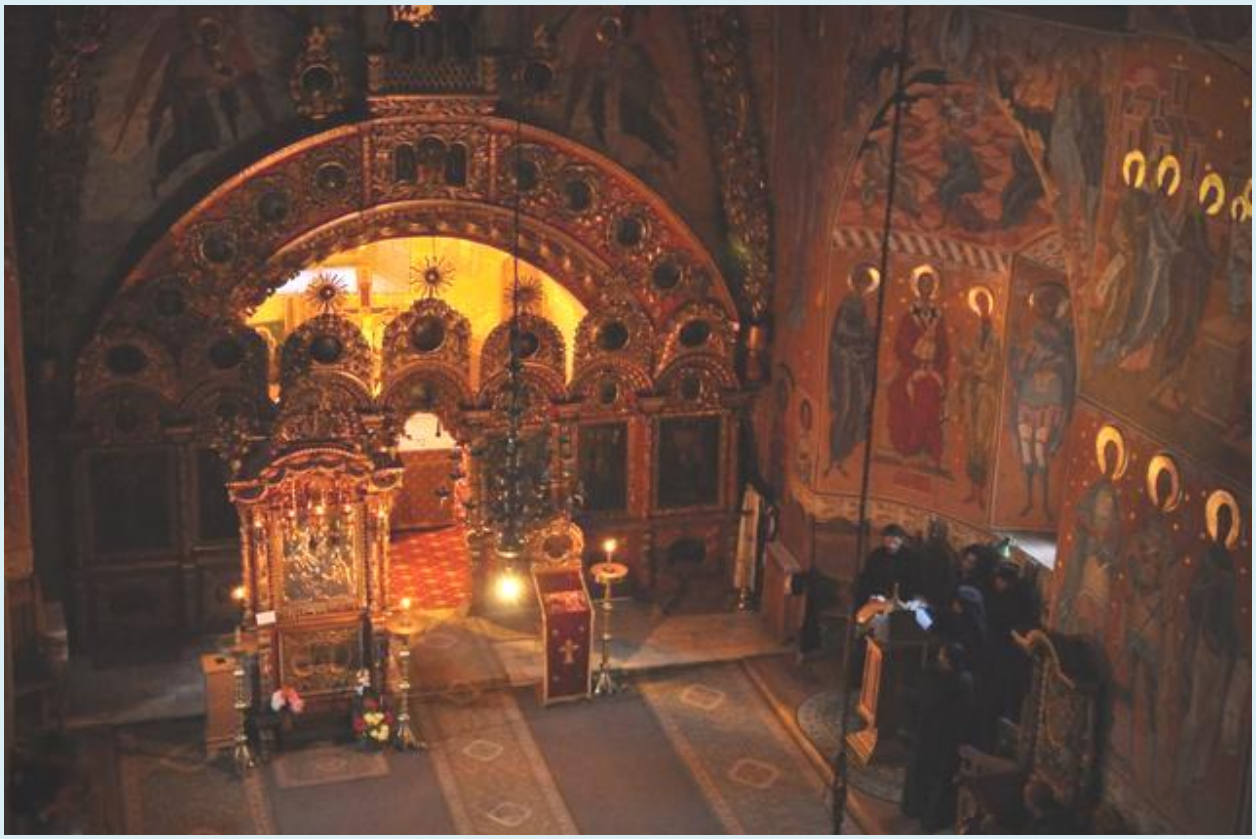

La Biserica Sfântului Ioan era o paraclisieră, Maria, care, stârnită de cel viclean, îl supărase destul de mult timp pe Părintele. Într-o zi, în timp ce Sfinţia Sa intra în biserică, aceea i-a vorbit urât. El nici măcar n-a luat-o în seamă.

În noaptea următoare, femeia îl văzu pe Sfântul Ioan care îi spuse:
- Ce ţ-a făcut robul meu, de te porţi aşa cu el? În acelaşi timp a primit şi o palmă atât de puternică, încât, atunci când s-a trezit, obrazul îi era vânăt.

A doua zi, când preotul a mers din nou, după obicei, la biserică, paraclisiera îi ieşi înainte, îi căzu la picioare, îi ceru iertare şi în acelaşi timp îl rugă să îi calce mâinile.

Blândul şi paşnicul Părinte nu a voit. Dar aceea striga:
- Calcă-le, Părinte!

- Dar de ce să ți le calc? întrebă el.

Aceasta a ţinut destul timp, el nevoind să i le calce, iar ea insistând. A iertat-o pentru cele făcute, căci nici măcar nu o luase în seamă.

După acea vedenie, paraclisiera s-a călugărit, numindu-se Matroana.

***(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas, traducere din limba greacă de Ieroschim. Ștefan Nuțescu, Schitul Lacu-Sfântul Munte Athos, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 42-43)***

# Sfântul Nicolae Planas - Predici şi editoriale

## Danion Vasile - Cuvânt la prăznuirea Sfântului Nicolae Planas, inainte-văzătorul şi ocrotitorul soţilor creştini

În numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh, Amin.

Iubiţi credincioşi, ***ne-am adunat astăzi pentru a-l prăznui pe Sfântul Nicolae Planas, ocrotitorul familiilor creştine.*** El, chiar dacă a trăit în mijlocul lumii, se numără împreună cu aceia despre care se spune că, aşa cum auzim în Scriptură, lumea nu era vrednică.

În tinereţea sa, Sfântul Nicolae Planas nu a ales calea monahismului, ci calea familiei. ***Chiar dacă, după moartea soţiei sale, el a intrat în monahism, aceasta nu a însemnat o schimbare radicală a vieţii sale, o trecere de la moarte la viaţă, ci o continuare a vieţii sale de nevoinţă pentru Hristos.***

***Viaţa sa de diacon de mir a fost o viaţă sfântă.*** El nu a avut nevoie, precum Sfântul Alexie din Bortsurmani, de vreo vedenie dumnezeiască pentru a părăsi trândăvia şi pentru a purta crucea lui Hristos. Nu, ***pentru Sfântul Nicolae Planas întreaga viaţă a fost o viaţă de jertfă.***

El a trăit în mijlocul oamenilor, fiind o pildă vie de vieţuire creştină. ***Vrăjmaşul diavol încearcă să ne convingă de faptul că în lume nu se poate trăi pentru Hristos, că cel care vrea să ţină poruncile Sfintelor Evanghelii nu poate rezista în lume.***

Diavolul încearcă să arate mănăstirea drept singurul lăcaş în care se poate duce o viaţă bine plăcută lui Dumnezeu. Să fie oare diavolul un apologet al monahismului? Să aibă oare vreun folos din faptul că, în fiecare veac, mănăstirile au rodit sfinţi care prin puterea lui Dumnezeu au spulberat lucrările întunericului? ***Care este motivul pentru care îngerii căzuţi ar arăta mănăstirea drept singurul loc de vieţuire duhovnicească?*** Răspunsul nu este greu de aflat.

***Hristos vrea ca toţi oamenii să se mântuiască. Dacă numai în mănăstiri s-ar mântui oamenii, ar însemna că lumea este teritoriul satanei. Diavolul tocmai aceasta vrea: să îi convingă pe oameni că nu există mântuire decât în mănăstire, şi că viaţa de familie este o viaţă de pierzare, o viaţă de împlinire a tuturor patimilor şi poftelor. Diavolul ar vrea ca toţi cei care cred în Dumnezeu să fugă în mănăstiri tocmai pentru că vrea să îi rămână lui restul lumii. Diavolul vrea să stăpânească din ce în ce mai mult, vrea să Îl izgonească pe Dumnezeu din lume.***

În acelaşi timp însă, ca un tată al vicleniei, ***se luptă să îi gonească pe monahi din mănăstiri, punându-le în inimi gânduri de deznădejde: că mai mult bine ar fi putut face în lume, că ar fi putut ajuta săracii, ar fi putut îngriji bolnavii, ar fi putut creşte copii în credinţa cea dreaptă.*** Nu ne vom opri însă asupra modului în care diavolul încearcă să îi îndepărteze pe monahi de mănăstire, ci vom insista asupra faptului că oamenii trebuie să înţeleagă că viaţa de familie este, sau mai bine zis poate fi, o viaţă de sfinţenie.

Nu e nevoie de multă vorbărie: faptul că tânărul Nicolae Planas, care înseta după Dumnezeu, a ales calea familiei, arată cât se poate de bine valoarea căsătoriei.

Trebuie să insistăm asupra alegerii făcute de el tocmai pentru că, ***în vremurile noastre, mulţi tineri creştini se căsătoresc crezând că viaţa de familie este o viaţă a satisfacerii tuturor poftelor trupeşti.***

Ei cred că numai mănăstirea este locul în care se nevoiesc iubitorii de Dumnezeu. Dar nu este aşa. ***Familia creştină este o cale de mântuire tocmai pentru că soţii duc lupta cea bună împotriva patimilor şi a poftelor.***

***După învăţătura ortodoxă familia este o mică biserică.*** ***Aceasta este familia pe care a căutat-o Sfântul Nicolae. Nu familia modernă, în care soţii sunt obsedaţi numai de satisfacerea iubirii de sine, de desfătări trupeşti care degenerează în împreunări împotriva firii, când plăcerea animalică ia locul unirii trupeşti binecuvântate de Dumnezeu spre facerea de prunci.*** O astfel de familie ar fi fost respinsă de un tânăr cu inima curată precum Sfântul Nicolae Planas.

***Familia este o mică biserică.*** ***Asta trebuie să înţeleagă toţi creştinii care trăiesc în lume.*** S-ar putea vorbi mult numai despre importanţa hotărârii Sfântului Nicolae Planas de a alege calea familiei, tocmai pentru că ***el este un model pentru toţi creştinii ortodocşi, şi mai cu seamă pentru toţi tinerii care se pregătesc pentru slujirea preoţească.***

Vom vorbi însă acum despre slujirea preoţească a părintelui. Şi vom începe cu un moment nu foarte plăcut.

***

*O femeie care era paracliseră la biserică se purta urât cu părintele Nicolae. Nimic neobişnuit. Cei care sunt creştini numai cu numele nu se sfiesc să îi batjocorească pe preoţii care duc viaţă sfântă. Neobişnuit a fost însă faptul că, după ce într-o zi femeia i-a vorbit urât sfântului, noaptea l-a visat pe Sfântul Ioan Botezătorul, care i-a dat o palmă atât de puternică, încât atunci când femeia s-a sculat avea obrazul vânăt. Înţelegându-şi greşeala, femeia s-a dus şi şi-a cerut iertare părintelui.*

&&&

Am povestit această întâmplare nu pentru a pune în valoare una sau alta din virtuţile părintelui. Ci pentru a arăta că părintele era un om al lui Dumnezeu. Şi ***lui Dumnezeu nu Îi place să vadă că slujitorii Săi sunt defăimaţi, că sunt batjocoriţi.***

Cu prea multă uşurinţă oamenii din ziua de astăzi trec cu vederea faptele bune pe care le fac preoţii, şi caută numai pricini de sminteală. Aşa cum a fost judecat Sfântul Nicolae Planas, aşa sunt judecaţi astăzi şi alţi preoţi cu viaţă sfântă. Şi, chiar dacă Dumnezeu nu face minuni pentru a-i împiedica pe hulitorii din lucrarea lor, va veni vremea când aceşti vor da socoteală pentru fiecare cuvânt rostit.

Tot pentru unii hulitori, şi mai ales pentru cei care spun în chip nerușinat că preoţii nu trebuie să dea creştinilor Sfintele Taine folosind aceeaşi linguriţă la împărtăşire, pentru ca nu cumva să se îmbolnăvească, vă voi spune o întâmplare din viaţa Sfântului Nicolae Planas.

***

*Ducându-se să împărtăşească un lepros, acestuia i-a căzut din gură Sfânta Împărtăşanie. Fără să şovăie, sfântul s-a aplecat şi a luat cu gura sa Împărtăşania care căzuse.*

&&&

***Iată câtă evlavie faţă de Sfintele Taine, iată câtă dragoste de Hristos. Părintele ar fi putut să le ardă, dar nu a făcut-o. Şi nu s-a îmbolnăvit de lepră, aşa cum s-ar aştepta cei care hulesc împărtăşirea creştinilor din aceeaşi linguriţă.***

Vă voi spune acum mai multe despre viaţa acestui preot sfânt. ***Nu o dată părintele a fost văzut slujind deasupra pământului, ridicându-se precum oarecând Sfânta Maria Egipteanca. Părintele ajunsese un adevărat înger în trup.***

***Ce să spun despre vindecările minunate care s-au săvârşit prin rugăciunile sale?***

***

*Iată o minune: o fată suferea de o boală psihică şi, pentru că vreme de două luni nu dormise, ajunsese la epuizare. În cele din urmă, după ce a fost acoperită cu un palton al sfântului, palton care după moartea sfântului rămăsese la rudele sale, fata a căzut într-un somn adânc. S-a însănătoşit şi, deşi atunci când era bolnavă doctorii îi spuseseră că nu poate avea copii sănătoşi şi îi interziseseră să se căsătorească, cu ajutorul lui Dumnezeu şi pentru rugăciunile sfântului s-a măritat şi a avut copii foarte sănătoşi.*

***

*Tot aşa odată, când fiul părintelui era bolnav, având temperatură mare - provocată de faptul că era foarte necăjit din cauza problemelor materiale - a luat o vestă veche a sfântului şi s-a rugat, ca şi cum şi-ar fi văzut tatăl în faţa ochilor: „Tată, dacă mă iubeşti, ori roagă-te să mă fac bine, ori ia-mă la tine…" O astfel de rugăciune ni s-ar putea părea ciudată. Cum să te rogi tatălui tău? Totuşi, fiul ştia că părintele său ajunsese la măsura sfinţeniei. Ştia de mulţimea vindecărilor sale. Şi a primit răspuns la rugăciune după credinţa sa: când medicul a venit a doua zi, a văzut că bolnavul se însănătoşise, deşi din punct de vedere medical tămăduirea nu putea fi explicată.*

&&&

Atunci când citim viaţa unui sfânt, o minune ni se pare mai frumoasă decât alta. Unii se simt atraşi de o vindecare minunată, alţii de ajutorarea celor sărmani. Fiecare preţuieşte mai mult ceea ce este mai apropiat sufletului său şi nevoilor sale.

Vă voi spune acum o minune a sfântului, o minune care pare legată numai de război. De fapt, ar trebui să vedem în ea faptul că, ori cât de grele ar fi încercările prin care trecem, sfinţii ne pot ajuta să le depăşim.

***

*Într-un război, un electrician a fost trimis să aranjeze nişte cabluri aflate în spatele liniilor inamicului. Deodată, în faţa sa au apărut şaptesprezece soldaţi din tabăra duşmană, care, spre surprinderea sa, au ridicat mâinile în sus şi s-au predat. Electricianul a fost cuprins de mirare, şi miraţi au fost şi superiorii săi, când l-au văzut aducând prizonierii.*

*Electricianul şi-a adus aminte că în gulerul de la veston avea cusută o bucăţică dintr-un vechi epitrahil al părintelui Nicolae, părinte sfânt pe care totdeauna îl chema în rugăciunile sale. Sfântul şi-a arătat ajutorul într-un mod neaşteptat şi l-a izbăvit din primejdia în care se afla.*

&&&

***Să înţelegem de aici că, dacă ne aflăm în încercări din care nu credem că putem scăpa, Dumnezeu ne poate izbăvi în chip minunat. Şi să mai înţelegem că dacă am ştiut să avem dragoste faţă de sfinţii Săi, aceşti sfinţi ne vor ajuta să trecem cu bine prin toate încercările.***

***Sfinţii nu sunt limitaţi să facă numai un anumit gen de minuni. Este adevărat că există sfinţi care poartă în chip deosebit numele de sfinţi doctori fără de arginţi,***

***dar ei nu au fost singurii sfinţi care i-au ajutat pe cei bolnavi. Am putea spune că toţi sfinţii, prin puterea lui Dumnezeu, sunt doctori fără de arginţi.***

***Totuşi, fiecare sfânt a primit de la Dumnezeu o harismă într-o măsură mai mare decât celelalte. Sfântul Nicolae Planas are faima de ocrotitor al celor căsătoriţi.*** Multe sunt familiile în care, în urma rugăciunilor către sfânt, a apărut liniştea.

***

*O femeie avea de mulţi ani neînţelegeri cu bărbatul ei. După ce a reuşit să facă rost de nişte mânecuţe de la o pereche de veşminte cu care slujise sfântul, le-a pus în casa ei într-o cutiuţă pe care o ţinea pe un iconostas. După ce s-a rugat sfântului, liniştea binecuvântată a venit şi în familia ei.*

&&&

***Oare cine poate spune că în familia sa totul este perfect?*** Nimeni, sau numai cei care se mint singuri, fiind plini de mândrie. ***Până şi în cele mai cucernice familii există uneori mici tensiuni, provocate de faptul că diavolul vrea dezbinare, nu suportă să vadă că oamenii trăiesc în pace şi dragoste.*** Dacă însă în familiile cucernice astfel de tensiuni sunt rare, şi focul aprins de diavol este stins înainte să se întindă, în celelalte familii domină neînţelegerea, răutatea, cearta, mânia.

Sunt familii în care diavolul a ucis orice urmă de dragoste. Soţii, deşi nu au divorţat, nu mai simt nimic unul pentru altul. O astfel de familie este moartă. Dacă însă măcar unul dinte soţi are credinţă în Dumnezeu, lucrurile se pot schimba.

***Cine crede în Dumnezeu nu trebuie să se lase îngenuncheat de încercări. Chiar dacă nu întotdeauna ajutorul nu vine aşa cum ne-am dori, el nu întârzie să apară.***

***Ce înseamnă oare că Sfântul Nicolae Planas este ocrotitor al celor căsătoriţi? Că în toate familiile în care este chemat prin rugăciune se ajunge la dragoste şi înţelegere?*** Este foarte important să înţelegem cum stau lucrurile. ***De multe ori aşteptăm de la Dumnezeu lucruri care nu ne sunt de folos, iar alteori aşteptăm lucruri cu neputinţă.***

***Poate forţa Dumnezeu un om beţiv şi desfrânat să părăsească păcatul în care trăieşte şi să se poarte frumos cu soţia sa?*** *„Dumnezeu poate face orice, sfinţii Săi fac tot ceea ce le cerem spre slava lui Dumnezeu”,* ar putea spune cineva. ***La Dumnezeu toate sunt cu putinţă, însă Dumnezeu nu forţează pe nimeni. Dacă***

***Dumnezeu ar putea să îi forţeze pe oameni să se pocăiască, astfel încât toţi să se mântuiască şi iadul să rămână pustiu, ar face-o. Numai că, deşi Dumnezeu vrea mântuirea tuturor, nu toţi se mântuiesc. Cei care aleg răul culeg roadele alegerii lor. Tot aşa este şi cu îndreptarea soţilor sau a soţiilor care trăiesc în păcat. Nimeni nu îi poate obliga să se îndrepte. Dumnezeu nu forţează pe nimeni.***

***Atunci de ce mai este numit Sfântul Nicolae Planas ocrotitor al celor căsătoriţi, dacă nici Dumnezeu nu Îi poate forţa pe păcătoşi să se pocăiască?*** Răspunsul este simplu: ***chiar dacă Dumnezeu nu calcă libertatea pe care a dăruit-o oamenilor, de multe ori, pentru rugăciunile altora, i-a adus pe păcătoşi la pocăinţă. Fără să le forţeze libertatea.*** Unii au fost mustraţi de propria conştiinţă şi s-au pocăit, alţii au fost mustraţi de propria conştiinţă, dar nu s-au pocăit. Unii au fost mustraţi de preoţi şi s-au pocăit, alţii au fost mustraţi de preoţi, dar nu s-au pocăit. Unii au avut anumite vedenii şi s-au pocăit, alţii au avut vedenii şi tot nu s-au pocăit.

***

*O tânără trăia de nouă ani în desfrâu cu un bărbat care nu vroia să o ia de soţie. Sfântul, înţelegându-i frământarea - o, şi cât de tare suferă fetele aflate în această situaţie - a spus că vrea să îl cunoască pe acest om.*

*Cum au ajuns în faţa părintelui Nicolae, bărbatul a spus: „Vreau să mă căsătoresc!”*

*Lanţurile diavolului care îl ţinuseră legat atâţia ani s-au sfărâmat la vederea robului lui Dumnezeu.*

*Cât de mare a fost bucuria fetei, şi cât de mare este bucuria tuturor fetelor şi femeilor care, după ce ani de zile încearcă să îi convingă pe cei cu care trăiesc în păcat să se căsătorească, îşi văd aşteptarea împlinită…*

&&&

Ce vom înţelege însă? Că toate fetele care trăiesc în păcat vor avea parte de aceeaşi împlinire? Sau ce vom înţelege, că dacă Sfântul Alexie din Bortsurmani s-a rugat pentru femeia pe care soţul o bătea fără milă, şi din acea zi soţul a lăsat-o în pace, asta înseamnă că toate femeile bătute de soţii lor vor fi izbăvite după ce se vor ruga Sfântului Alexie? ***Biserica nu este o fabrică de farmece, sfinţii nu fac minuni în serie. Aşa cum nu există nici un sfânt care să vindece pe toţi bolnavii, tot aşa nu***

*există nici un sfânt care să ajute pe toate femeile nemăritate să se mărite, sau altul care să le ajute pe toate femeile să scape de bătaie.*

Aşa cum Dumnezeu ştie că unor bolnavi le este mai de folos să rabde boala care curăţă de păcate decât să se vindece şi să trăiască în păcat, sau să trăiască având sufletele rănite de cine ştie ce păcat, tot aşa ştie de ce unor fete nu le este de folos să se mărite cu cei care li se par potriviţi. Oricum, cei care trăiesc în păcatul desfrâului, spre deosebire de cei bolnavi, pot părăsi de îndată păcatul şi se pot pocăi. Bolnavii nu pot părăsi boala, nu stă în libertatea lor să facă aceasta. Dar păcătoşii pot părăsi păcatul.

***Cum vom înţelege dar faptul că Sfântul Nicolae Planas este ocrotitor al familiei?*** Citim că ***soţia unui om care rămăsese fără serviciu a alergat la bisericuţa la care slujea sfântul şi că la rugăciunile acestuia, chiar a doua zi bărbatul ei a găsit de lucru. Să înţelegem deci că toţi şomerii îşi vor găsi de lucru imediat ce îşi pun nădejdea în rugăciunile sfântului?***

Am pus mai multe întrebări astăzi, întrebări care au avut rostul de a vă ajuta să înţelegeţi mai bine modul în care creştinii sunt ajutaţi de sfinţi, să înţelegeţi cum trebuie să înţelegem faptul că sfinţii sunt ocrotitorii creştinilor drept-credincioşi.

***Credinţa ortodoxă nu ne învaţă să mutăm munţii din loc, ci ne învaţă cum să îi traversăm. Este adevărat că cei care au credinţă cât un bob de muştar pot muta şi munţii, numai că nu fac aceasta. Sunt situaţii limită în care Dumnezeu face minuni pentru a veni în ajutorul credincioşilor: este de ajuns să ne gândim numai la minunile făcute de către sfinţii mucenici, atunci când trupurile lor erau sfârtecate de prigonitori.***

***De cele mai multe ori Dumnezeu ne ajută nu risipind norii încercărilor, ci dându-ne puterea de a înfrunta încercările şi necazurile. Nu rareori sfinţii făcători de minuni sufereau de boli grave, deşi pe alţii îi vindecau prin rugăciune către Dumnezeu.***

Uneori, Dumnezeu nu vrea să ne izbăvească de necazuri, pentru că vrea să ne mântuiască. ***Un părinte al pustiei*** **a spus**: ***„Ridică încercările, şi nimeni nu se va mai mântui”. Omul are nevoie de examenul ispitelor, pentru a se curăţa de păcate şi pentru a se mântui.***

Să înţelegem dar că ***Sfântul Nicolae Planas este ocrotitor al celor căsătoriţi nu în sensul că oamenii care i se vor ruga vor fi feriţi de ispite, ci în sensul că, prin ajutorul sfântului, vor avea puterea de a le birui.***

Totuşi, nu trebuie nici să înţelegem că singura lucrare a sfinţilor este de a ne ajuta să răbdăm ispitele fără ca ei să intervină în mod vădit. ***De multe ori, de foarte multe ori, sfinţii fac minuni pentru a ne feri să fim biruiţi de păcat sau de deznădejde.***

Câte femei nu au scăpat de bătaia soţilor lor beţivi, prin rugăciuni către sfinţi, către Maica Domnului sau către Dumnezeu… Câţi soţi nu au avut bucuria de a-şi vedea soţiile întoarse acasă, după ce au plecat cu ibovnicii lor… Câţi copii nu au văzut că părinţii lor, după ani de zile de certuri şi neînţelegeri, au ajuns la pace şi înţelegere? Sau câţi părinţi nu şi-au văzut fiii risipitori sau fiicele păcătoase cerându-şi iertare şi începând o viaţă curată? Acestea sunt minuni, minuni care de obicei sunt trecute cu vederea. Dar ***ar trebui să ne dăm seama că fiecare întoarcere a unui păcătos pe drumul cel bun este o dovadă a dragostei lui Dumnezeu, este o minune.***

***Cât despre binefacerile minunate pe care unii le primesc de la sfinţi, mai trebuie spus că fiecare primeşte după credinţa sa.*** De multe ori nu primim ajutorul sfinţilor tocmai pentru că nu avem credinţă că ne pot ajuta. Aşteptăm să vină vremuri mai bune fără să cerem ajutor lui Dumnezeu, sau sfinţilor, ci pentru că avem impresia că viaţa are o roată a norocului care se întoarce de la sine. Şi, dacă vedem că nu se întoarce, ne lăsăm biruiţi de deznădejde. ***Nu există nici noroc, nici soartă, nici întâmplare. Toate cele bune le rânduieşte Dumnezeu spre mântuirea noastră, binele nu vine de la sine.***

***Să avem nădejde în mijlocirea sfinţilor, să ne rugăm lor cu frângere de inimă, şi nu vor pregeta să ne ajute.***

***Să fim prieteni cu sfinţii, să fim următori sfinţilor, să trăim ca şi cum am fi ucenici ai sfinţilor, şi mare răsplată vom avea.***

***Sfântul Ioan Gură de Aur ne spune că, după moarte, drepţii se cunosc între ei.***

***

Înainte de a termina acest cuvânt, vă voi spune *ce i s-a întâmplat Victoriei, ucenica apropiată a Sfântului Nicolae Planas. Ea ducea o viaţă de nevoinţă deosebită: în*

*Postul mare, în zilele de luni, miercuri şi vineri nu mânca nimic, iar marţea şi joia mânca o bucăţică de pâine. Numai sâmbăta şi duminica dezlega la untdelemn.*

*La adormirea Victoriei, câteva surori stăteau la căpătâiul ei şi îi citeau la Psaltire. Când s-a terminat citirea, una dintre surori a avut o vedenie: a văzut deasupra sicriului răposatei un norişor alb, din care a răsunat o voce puternică, plină de bucurie: „Sorooo, l-am aflat pe părintele Nicolae!” Ucenica s-a întâlnit cu povăţuitorul său. Copilul cu părintele duhovnicesc.*

&&&

***Să ne ajute Bunul Dumnezeu să părăsim înţelepciunea cea deşartă a acestui veac, să ducem lupta cea bună împotriva patimilor şi a poftelor, şi după trecerea din viaţa aceasta, să ne întâlnim cu sfinţii la care am avut evlavie, cu sfinţii cărora le-am cerut ajutorul şi de la care am primit ajutor şi împreună cu ei să Îl slăvim în vecii vecilor pe Dumnezeul cel în Treime lăudat. Amin!”***

## Privegherile Sfântului Nicolae Planás

Privegherile de la Sfântul Elisei au fost o adevărată pepinieră duhovnicească. În această bisericuţă smerită, aflată în Aghérides, particulară, care nu mai există astăzi, de vreme ce a fost dărâmată de buldozerul oportunităţii economice, Cuviosul Papa-Nicolas Planas, Alexandros Papadiamandis, Alexandros Moraitidis alături de o pleiadă de creştini smeriţi, organizaseră aceste privegheri.

Slujitor, neobositul Papa-Planás, psalt al stranei drepte, Alexandros Papadiamandis, psalt al celei din stânga, Alexandros Moraitidis. Şi alături de ei, o comunitate de creştini smeriţi, care nu oboseau nici de slujbele lungi, nici de privegheri, nici de statul în picioare. Nici pleoapele nu se închideau, nici genunchii nu se îndoiau. Nu cultivau un creştinism social, nici mintea lor nu se înălţa, dorind să îndrepte toate relele lumii, aşa cum fac cei complet orbi, care pozează în aleşi ai lui Dumnezeu, trimişi pentru a restabili dreptatea dumnezeiască în lumea aceasta deviantă. Erau oameni simpli, smeriţi, care credeau în Hristos, Dumnezeu şi Om, în Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi-n sfinţi. Credincioşi Cuvântului, nu se preocupau de greşelile celorlalţi, ci de propriile păcate. Aceste răni ale sufletelor lor se străduiau să le vindece cu postul, rugăciunea, cu prezenţa zilnică în Casa Domnului, cu citirea neîntreruptă a Cuvântului Său, a Evangheliei şi a vieţilor sfinţilor.

Nici Papa-Nicolas, nici Alexandros Papadiamándis, nici Moraitídis, nici vreunul dintre ceilalţi care privegheau la Sfântul Elisei nu iroseau vremea rugăciunii înşirând cuvinte, pasămite ca să-i salveze pe ceilalţi, căci în realitate chiar dacă ar fi făcut-o, nu ar fi salvat pe nimeni cu cuvintele lor, ci şi-ar fi scos în evidenţă propriul sine.

Erau ortodocşi adevăraţi, care lăsaseră papistaşilor şi protestanţilor pălăvrăgeala cucernică, alegând viaţa liturgică a Bisericii, care este taină şi ascunde în sine câte nici o predică nu poate. Căci toate sunt în Liturghie: Psaltirea, toată imnografia ortodoxă. Cu desăvârşire toate.

Papa-Nicolas Planás a fost cea mai completă expresie liturgică a Greciei ortodoxe a celei de-a două jumătăţi a secolului al XIX-lea şi a primilor douăzeci şi cinci de ani ai secolului XX. Viaţa sa a fost în întregime liturgică. Începea la revărsatul zorilor şi termina seara. Căci le citea pe toate, pomenea sute de vii şi adormiţi. Iar credincioşii nu considerau peste putinţă de îndurat aceste slujbe, nici istovitoare, nici piedică în calea treburilor lor. Săraci şi mulţi dintre ei muncitori zilieri erau cei care veneau la slujbele Părintelui Nicolae de la Sfântul Elisei sau de la Sfântul Ioan Vânătorul din strada Vuliagmenis, unde slujise ani întregi Papa-Nicolas.

Oameni aflaţi în nevoie, săraci, nevoitori şi apăsaţi de griji. Şi cu toate acestea nu oboseau pentru un singur motiv: îi susţineau Tainele şi slujbele Bisericii. Le citeau, le ştiau pe toate pe de rost şi se hrăneau cu Liturghia şi cu privegherile, slujite de un preot smerit şi curat cu inima. Oamenii aceştia se hrăneau cu cuvintele slujitorului lui Dumnezeu şi cu cântările psalţilor. Le rosteau şi ei în şoaptă şi fiecare cuvânt, fiecare frază, fiecare ton erau trăire. Nu plecau urechea la vorbe

străine, nu se îndulceau de muzica lumească, de icoanele papistaşe, teatrale şi insipide. Ceea ce auzeau le aducea pace în suflet iar icoanele bizantine erau pentru ei vindecătoare. În afara vieţii liturgice a Bisericii nu găseau nici mântuire, nici odihnă. Dragostea care-i însufleţea nu era iubirea neliniştită şi plină de îngrijorare pentru lumea de astăzi, ci dragostea netulburată şi plină de pace a lui Hristos.

*Bisericuţa similară celei a Prorocului Elisei, Atena*

Aceşti supravieţuitori, dar şi mulţi alţii, precum şi aceia care au adormit întru Domnul dintre cei ce au privegheat la [Biserica] Prorocului Elisei, ştiu că logica lumii nu-şi are loc în mediul creştinesc, la fel după cum nu-şi are loc nici metodologia lumii. Pentru că acestea se judecă după măsurile lor, iar văzându-le cu ochii lor miopi, nu ar fi putut pricepe cum de este creştinismul cea mai mare aventură, cea mai mare hiperbolă şi cel mai de necrezut lucru dintre toate lucrurile de necrezut ale lumii. De aceea şi viaţa liturgică a Bisericii este ortodoxia non edulcorată prin influenţele lumeşti apusene.

***Sursa: I vradiní, 8 iunie 1960***

## Aléxandros Papadiamántis - Cunosc un preot în Atena: Sfântul Nicolae Planás

În zilele noastre încă mai există mulţi preoţi buni şi virtuoşi în bisericile de la oraş şi de la sate. Sunt nişte oameni cumsecade, respectuoşi, gata să ajute. Şi, chiar şi atunci când nu predică, au ei metoda lor de a învăţa poporul.

Cunosc un asemenea preot în Atena. Este cel mai smerit şi mai simplu om pe care l-am cunoscut vreodată. Pentru orice sfântă taină săvârşită, dacă îi dai o drahmă sau cincizeci de cenţi sau zece cenţi, le ia cu drag. Dacă nu-i dai nimic, nu va cere. Dacă îi dai trei drahme, îţi face Parastas, Sfânta Liturghie, Pavecerniţa, Vecernie, Utrenie, Ceasuri, în total nouă ore de slujbe. Dacă îi dai numai două drahme, nu-ţi va reproşa nimic. Dacă îi dai un pomelnic cu numele celor adormiţi, îl păstrează pentru totdeauna. Timp de doi, trei ani îi pomeneşte neîncetat. La fiecare Proscomidie, pomeneşte în jur de două-trei mii de nume. Niciodată nu se plictiseşte să le pomenească. Proscomidia săvârşită de el durează două ore, iar Sfânta Liturghie, alte două ore. După apolisul Liturghiei, împarte toată anafora celor prezenţi. Pentru sine nu păstrează aproape nimic.

Odată s-a întâmplat să datoreze cuiva o mică sumă de bani şi vroia s-o plătească cu orice preţ. Avea multe monede, care valorau în total în jur de zece-cincisprezece

drahme. Timp de două ore le-a tot numărat, însă tot nu reuşea să afle suma exactă. Într-un final, un creştin s-a oferit să-l ajute.

Nu avea nici o educaţie şi era puţin bâlbâit. Când citea rugăciuni, pronunţa cuvintele corect, însă când citea Evanghelia, le cam stâlcea. Vă veţi întreba probabil, de ce se întâmpla aceasta? Explicaţia este următoarea: rugăciunile erau aceleaşi şi le citea aproape zilnic, pe când pericopele evanghelice erau diferite şi le citea o dată, de două sau cel mult de trei ori pe an, cu excepţia anumitor pericope, care se repetă, aşa cum sunt cele de la sfinţiri sau paraclise. De multe ori, greşelile pe care le făcea în timpul citirii erau comice şi cu toate acestea, nimeni din cei prezenţi nu râdea. Şi ştiţi de ce? Pentru că ne obişnuiserăm cu el şi de acum ne plăcea, fiindcă era demn de iubire, datorită simplităţii şi virtuţilor sale. Era demn de prima Fericire rostită de Mântuitorul.

Credeţi că dacă absolvea vreo şcoală de preoţi, nivelul său de educaţie ar fi fost mai înalt? Credeţi că l-ar fi schimbat câteva litere neclare, învăţate cu forţa? Sau ar fi devenit mai bun?

*Sursa: Ο πάπα Νικόλας Πλανάς, ed. Astír, Atena 1979.*

## Arhimandrit Filótheos Zervákos - Sfântul Nicolae Planás (2 martie)

Între anii 1905-1907, pe când se afla în armată, frecventa cursurile de Muzică Bizantină ale Şcolii «Sfântul Ioan Damaschin», pe care o înfiinţase consăteanul său din Monemvasía, veşnicul întru pomenire Andréas Tsiknópoulos. La această şcoală îl avea coleg pe Ioánnis Alexákis, consătean de-al său din Sykéa Lakoniei, care mai târziu avea să devină cântăreţ profesionist. Iată ce mi-a zis într-o bună zi: «Să vii la bisericuţa Sfântului Prooroc Elisei, unde se fac privegheri şi unde cântă muzică bizantină Papadiamántis, Moraitídis şi alţii. Te vei folosi mult şi, în plus, vei învăţa multe lucruri necesare şi folositoare despre cântarea sfântă».

La acele privegheri venea un bărbat pe nume Alékos, care cânta şi el la strană. Însă, întrucât era beţiv, când se îmbăta, cânta cu şi mai multă evlavie şi cu lacrimi. În aceste cazuri, Papadiamántis [Alexandros, scriitorul], care îl cunoştea, zicea: «Alékos iar cântă cu evlavie "spirtoasă"» şi de multe ori îl scotea afară din Biserică.

Papa Nicolae, om simplu şi fără răutate («omul simplu crede toate vorbele» – Pilde 14, 15), zicea: ***«om bun Alékos, are evlavie şi frică de Dumnezeu».*** Iar câteodată, după slujbă, îi dădea şi o mică răsplată. Şi astfel Alékos, prinzând curaj, s-a apropiat mult de papa-Nicolae, devenind prietenul său nedespărţit. Acest fapt însă i-a scandalizat pe anumiţi fraţi, inclusiv pe mine, care pe atunci eram un tânăr de

22-23 ani. Cu toţii insistam pe lângă papa-Nicolae să-l alunge pe Alékos, fiindcă este beţiv şi astfel devine pricină de sminteală pentru ceilalţi.

Însă acesta, cu calmul său obişnuit, răspundea: ***«Alékos este un om bun, foarte bun, iubeşte Biserica şi cântă frumos».***

Iar Alékos, prinzând şi mai mult curaj, băga chiar şi mâna în buzunarul părintelui Nicolae şi-i lua banii pe care îi dădeau diverşi creştini pentru a pomeni numele părinţilor, copiilor, fraţilor şi rudelor acestora.

Odată, papa-Nicolae avea asupra sa multe monede, pe care Alékos, băgându-i mâna în buzunar, încerca să i le sustragă. Dându-şi seama de acest lucru, părintele Nicolae, fără să se mânie, să-l batjocorească, sau să-l bruscheze, i-a zis cu blândeţe: ***«Alékos, încet, încet, încet, Alékos…».*** Acela însă şi-a continuat fără nici o jenă fapta. Câteodată intra chiar şi în Sfântul Altar ca să-i ia banii.

Mă cuprinde mirarea şi admiraţia când îmi amintesc că papa-Nicolae: vreme de 15 ore, stătea în picioare fără să doarmă, cu toate că avea picioarele cam şubrede şi în plus, suferea şi de alte boli. Stătea în picioare pe toată durata privegherii (10-11 ore) şi apoi, dis de dimineaţă, mergea în parohia sa ca să săvârşească Utrenia şi Sfânta Liturghie (încă 4-5 ore). Cu siguranţă că n-ar fi putut rezista atâtea ore dacă n-ar fi avut multă răbdare. Şi totuşi, oricâtă răbdare ar fi avut, tot nu ar fi rezistat.

Pe papa-Nicolae o altă putere îl ţinea în picioare – puterea lui Dumnezeu, harul Sfântului Duh, cel care «vindecă cele slabe şi împlineşte pe cele care lipsesc» şi care le face posibile pe cele imposibile. Putem spune că nu mai trăia el în sine, ci Duhul Domnului, Cel care Se odihneşte în inimile celor blânzi, aşa cum se spune în cartea Pildelor: ***«Duhul Domnului se odihneşte în inimile blânde, pe când inima tulburată este sălaş diavolului».***

Părintele Nicolae niciodată nu se tulbura, nu se mânia, ci îi iubea pe toţi şi se ruga pentru toţi. Avea rugăciunea inimii, tristeţea cea «îmbucurătoare», lacrimile cele mângâietoare, virtuţi care l-au făcut blând şi moştenitor al pământului celor blânzi, adică al Împărăţiei Cerurilor.

Să imităm şi noi, dragilor, aşa cum poate fiecare, smerenia părintelui Nicolae, ca să dobândim şi noi harul lui Dumnezeu, care să ne ridice din căderea noastră; să imităm blândeţea sa, ca să se odihnească şi în inimile noastre Duhul lui Dumnezeu; să-i imităm răbdarea, ca să ne zidim sufletele pe temeiul neclintit al acesteia şi astfel, să dobândim Împărăţia cea cerească şi veşnică a lui Dumnezeu. Fie ca toţi să

reuşim acest lucru, cu harul şi cu iubirea de oameni a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, şi cu mijlocirile Preacuratei Maicii Sale şi ale tuturor Sfinţilor. Amin.

*Sursa: Papa-Nicolae Planás, ed. Astír, Atena 1979*

## Fr. Alexey Young - Papa Nicolae Planas, un simplu păstor

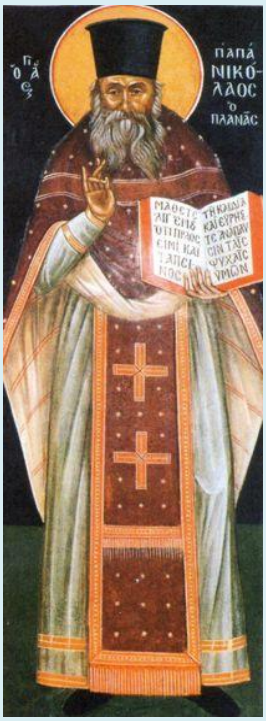


Una dintre figurile cele mai inspirate pentru a veni în atenţia noastră în ultimii ani, este Papa Nicolae Planas. Revelaţia acestui preot ortodox grec sfânt pentru cititori este cu adevărat providenţială, pentru că viaţa lui conţine aproape toate elementele conflictelor spirituale care asaltează Ortodoxia secolului 20 şi în personalitatea lui există antidotul la sufocanta complexitate a vremurile noastre moderne.

***"Marca a Ortodoxiei este simplitatea inimii, care aduce credinţa“ - Fotie Kontoglou***

Născut în mijlocul secolului al XIX-lea Grecia, Papa Nicholas a fost căsătorit şi tatăl unui copil, după care şi-a petrecut restul vieţii în celibat. El a fost hirotonit diacon în 1879 şi preot în 1884, şi întreaga viaţă a trecut în mijlocul oraşului zgomotos şi plin de viaţă din Atena ca şi cum ar fi trăit într-o peşteră din deşert, "mintea lui era străină pentru tot."

Starea sa interioară a fost de astfel de puritate şi intensitatea vieţii sale spirituale a fost atât de mare, încât nu este surprinzător să aflăm că sfinţii de multe ori au venit la el, sau că el era clarvăzător şi a făcut nenumărate minuni.

În sinceritatea şi credinţa lui profundă Papa Nicholas a considerat aceste daruri divine şi manifestări ca fiind destul de naturale, el la unele viziune şi văzând că ascultătorii săi au fost uimiţi, a spus: "nu am văzut nimic, eu fac doar lucrurile", astfel încât să se evite reputaţia de a fi sfânt. El însuşi nu a avut nici o idee de sfinţenia lui, "ci mai degrabă lacrimile pentru păcatele sale nu au lipsit din ochii săi."

Papa Nicholas a fost un exemplu viu la ceea ce a zis Sfântul Serafim de Sarov: "dobândeşte pacea şi mii de oameni din jurul tău se vor mântui."

Odată, când doi gardieni s-au ceartat în prezenţa sa, el s-a ascuns sub o masă - nu din timiditate, ci ca un strateg înţelept de luptă spirituală.

În consilierea unei dintre fiicele sale spirituale cu privire la modul de a controla temperamentul ei, a spus el, "Crede-mă, copilul meu, că eu nu ştiu cum să vorbesc, dar cred rezultatelor şi aşa rămân liniştit. "

De-a lungul vieţii sale spiritul său de blândeţe paşnic a uimit constant pe cei cu care venea în contact. Pentru Papa Nicolae nu a fost nevoie de multe cuvinte: viaţa însăşi, prezenţa lui foarte servială pentru a aduce sufletele celor greşiţi pe calea bună, pentru a avea o abundenţă din harul Duhului Sfânt, vorbea de la sine.

Locuirea Duhului Sfânt l-a făcut să fie vesel chiar şi atunci când s-a întâlnit cu amărăciunea sau durerea. Needucat de standardele lumeşti, extrem de simplu, atât în vorbire şi purtare, el a fost adesea înţeles greşit şi ridiculizat, cele afectate de tendinţele moderniste l-au privit ca un fel de prost. Dar, de-a lungul vieţii sale, el nu a fost niciodată calomniat, el nu a fost niciodată acuzat pe nedrept.

El a crezut că motivul pentru care el a fost atât de protejat a fost pentru că de fiecare dată când a ieşit din casă a început să se roage următoarele din Psalmul 118: " Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, şi să nu mă stăpânească nici o fărădelege.Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale…" etc mulţi oameni astăzi, ca şi atunci, iau în considerare acest tip de abordare a problemelor de viaţă pentru a fi simplist, copilăresc, de modă veche, sau chiar superstiţios. Este simplu, şi este copilăresc şi de modă veche, dar se împărtăşeşc de simplitatea Evangheliei şi puterea divină care vine la cei care se consideră a fi în rândul bărbaţilor.

Accentul întregii vieţi a lui Moş Nicolae şi într-adevăr a întregii creaţii a fost ciclul tradiţional liturgic a Bisericii Ortodoxe, culminând cu Sfânta Liturghie de zi cu zi -

în cincizeci ani el nu a ratat o dată Liturghia de zi cu zi, indiferent de furtuni de zăpadă sau revoluţii. Comemorările lui durau ore. Ori de câte ori el primea un pomelnic, el îl păstra şi comemora numele de zi cu zi pentru mai multe luni până când unul dintre ajutoarele sale " îl lua", astfel încât se menţinea preot conştiincios cu totul.

"Dragostea lui pentru rugăciune nu i-a permis să ia puterile sale fizice în considerare. "Cineva care a participat la slujbele lui Papa Nicholas îşi aminteşte: Când a comemorat pe sfinţi, el a dorit, dacă ar fi posibil, pentru a comemora fiecare sfânt – astfel că i-a găsit în Synexarion, fiecare separat pe nume, unii ar începe să strige la el, "spune Papa Nicholas... şi a tuturor sfinţilor Tăi! dar el, fără a deveni tulburat continua până la sfârşit ".

Odată era prins în rugăciune că atunci când un om bătrân l-a invitat în interiorul colibei să se adăpostească de ploaie, el a mărturisit că nici nu a observat că ploua, şi de fapt bătrânul a văzut cu uimire că sutana lui Papa Nicholas - era perfect uscată, deşi el mers o oarecare distanţă pe jos în ploaie.

O astfel de uniune în rugăciune cu Dumnezeu, în mod inevitabil a intrat în conflict cu duşmanul mântuirii noastre. Dar cu toate ispitele celui rău, Papa Nicholas avea mereu mare încredere în Domnul. După cum a spus uneia dintre fiicele sale spirituale: ***"Cu răbdare, copilul meu, am depăşit toate obstacolele care au apărut în faţa mea".***

Poate cea mai gravă dintre aceste obstacole a fost schimbarea forţată a calendarului bisericesc de la cel vechiul la cel nou. Acest lucru a adus confuzie în Biserica Greacă imediat după aceea, acelaşi spirit a intrat în Biserica Ortodoxă în Rusia prin Revoluţie, provocând ambele Biserici să se poticnească într-un fel sau altul, acele idei moderne şi inovaţii au zguduit în cele din urmă armonia Ortodoxiei în întreaga lume. Cum a procedat Papa Nicholas la aceste evenimente apocaliptice şi influente?

Când unul dintre cititorii săi l-au întrebat despre reforma calendarului controversat, Papa Nicolae a răspuns, ***"din convingere, vechi şi de obligaţie, nou!"*** În alte cuvinte, el a continuat să slujească în conformitate cu vechiul calendar - chiar şi atunci când aceasta a necesitat servit secret pe timp de noapte. El a reacţionat cu răbdarea lui caracteristică, cu blândeţe şi cu ascultarea ori de câte ori era posibil, fără a compromite principiile ortodoxiei tradiţionale.

Când a fost descoperită de servirile lui secrete conform vechiului calendar a fost de multe ori mustrat de către autorităţile superioare în Biserică. Întotdeauna a apărut atunci când a fost chemat şi fără auto-justificare a dezarmat pe acuzatorii lui cu simplitatea lui copilărească şi sinceritatea. Intenţia lui era să rămână fidel conştiinţei sale, el nu a încercat să se amestece în problema calendarului, deşi el a binecuvântat pe alţii să urmeze exemplul şi să lucreze pentru repunerea formală a vechiul calendar. Tot el a spus: ***"Orice a fost făcut necanonic nu poate sta acesta va cădea."*** Din păcate, problema calendarului nu a fost rezolvată.

Fotie Kontoglou, marele iconar secolul 20 a Ortodoxiei greceşti, el însuşi un iubitor al tradiţiei bisericeşti, a scris că "pentru creştini nu există o predare mai eficientă decât citirea vieţii unui sfânt - mai ales a unuia care a trăit în timpul nostru şi care, prin propria sa viaţă, s-a manifestat ca un sfânt fără fanfară." Papa Nicolae a fost descris ca "o predică vie."

În viaţa lui găsim nu numai o lecţie care se ocupă cu unele dintre dificultăţile fără precedent cu care se confruntă Biserica de astăzi, dar de asemenea, un criteriu prin care am putea măsura propriul nostru comportament ca şi creştini ortodocşi, oriunde am fi, indiferent de circumstanţele noastre, indiferent de scandaluri, ispite sau încercările care vin.

***(Materialul pentru acest articol este din cartea Papa Nicholas Planas, de Nun Martha, tradus din limba greacă şi publicat de "Mănăstirea Schimbarea la Faţă, 1981.)***

## Sfântul Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriţi (2 martie 2019 se împlinesc 87 de ani de la trecerea la cele veşnice)

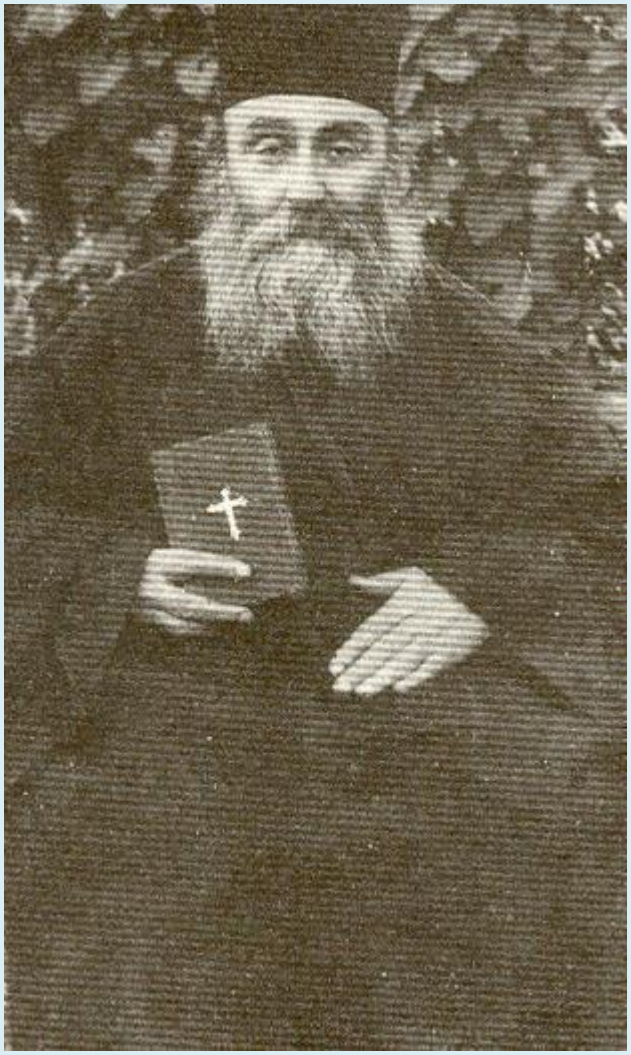

Pe 2 martie 2019 se împlinesc 87 de ani de la trecerea la cele veşnice a Sfântului Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriţi.

Întreaga viaţă a Sfântului Nicolae Planas a fost una caracterizată de jertfă. El a trăit în mijlocul oamenilor, fiind o pildă vie de vieţuire creştină.

Sfântul Nicolae Planas este cunoscut că ocrotitor al celor căsătoriţi deoarece multe sunt familiile care, în urma rugăciunilor către sfânt, au dobândit liniştea. Acest fapt nu înseamnă neapărat că atunci când îi cerem ajutorul în rugăciune, vom fi feriţi de ispite, ci mai degrabă, să avem credinţa că prin ajutorul sfântului, vom avea puterea de a le birui.

# Viaţa Sfântului Nicolae Planas

Sfântul Nicolae Planas s-a născut în anul 1851 în insula Naxos, într-o familie de creştini practicanţi. Încă de mic, a îndrăgit viaţa liturgica a Bisericii învăţând singur cântările auzite la slujbe, iar, mai apoi, învăţând să citească din "Psaltire" şi din "Vieţile Sfinţilor".

După ce la vârsta de 19 ani a rămas fără tată, s-a mutat împreună cu mama sa în Atena, în apropiera bisericii Sfântul Ioan. Cu toate că tânărul Nicolae, înseta după Dumnezeu, acesta nu a ales calea monahismului, ci calea familiei, căsătorindu-se cu tânăra Eleni Provelegiou, cu care a avut un singur copil: Ioan.

A fost hirotonit diacon în anul 1879 la Biserică "Schimbarea la Faţă " din Atena, iar, în anul 1884, a fost numit preot în Biserica proorocului Elisei. Moartea soţiei sale, care a survenit între timp, a făcut ca el să îmbrăţişeze viaţa monahală, fapt ce a reprezentat o continuare a vieţii sale de nevoinţă pentru Hristos.

Slujeşte pentru o perioadă în parohia închinată Sfântului Pantelimon, din care este alungat prin uneltirile făcute de preotul pe care îl invitase să slujească împreună cu el şi de epitropii bisericii. După această întâmplare, părintele Nicolae va sluji la Biserica Sfântul Ioan vreme de 50 de ani.

Pictorul Fotios Kontoglu, care l-a cunoscut pe părintele Nicolae, mărturisea astfel: "Cunosc un preot în Atena. E cel mai smerit dintre preoţi şi cel mai simplu dintre oameni. Pentru orice slujbă, dacă-i dai o drahmă sau cincizeci de bani îi ia. Dacă nu-i dai nimic, nu cere. Pentru trei drahme face priveghere de toată noaptea cu Liturghie, Pavecerniţă, Vecernie, Utrenie şi Ceasuri, toate acestea durând nouă ore. Orice pomelnic cu numele morţilor odată luat îl ţine pentru totdeauna. La fiecare proscomidie pomeneşte 2.000-3.000 de nume. Nu se plictiseşte niciodată".

Deşi nu rostea cuvinte meşteşugite în cuvântările sale şi nu avea o voce care să trezească admiraţia, părintele Nicolae predica mai ales prin viaţa sa. Părintele ajunsese un adevărat înger în trup, fapt pentru care Dumnezeu a revărsat asupra sa darul facerii de minuni. Nu o dată, părintele a fost văzut slujind deasupra pământului, ridicându-se asemenea Sfintei Maria Egipteanca.

Rugăciunea era mângâierea părintelui Nicolae, iar lumânarea harului pe care o primea prin ea îl ajuta să descopere în sufletele celor ce-l căutau, patimile şi păcatele cele mai ascunse, de care nici cei veniţi la spovedanie nu-şi dădeau seama.

În bisericuţa în care slujea regulat veneau credincioşi din toate colţurile Atenei. Oriunde cunoştea familii nevoiaşe, se ducea, fără ca să-l vadă cineva, şi le ajuta cu tot ceea ce aveau nevoie.

A căsătorit multe fete sărace, a sprijinit studenţi, plătind cursurile şi cărţile celor nevoiaşi, toate făcute în desăvârşită discreţie.

Odată, ducându-se să împărtăşească un lepros, acestuia i-a căzut din gură Sfânta Împărtăşanie. Fără să şovăie, sfântul s-a aplecat şi a luat cu gura să Împărtăşania care căzuse. Iată câtă evlavie faţă de Sfintele Taine, iată câtă dragoste de Hristos. Părintele ar fi putut să le ardă, dar nu a făcut-o. Şi nu s-a îmbolnăvit de lepră, aşa cum s-ar aştepta cei care hulesc împărtăşirea creştinilor din aceeaşi linguriţă.

Un apropiat al Sfântului Nicolae Planas, părintele Lambropulos, îl caracterizează în felul următor: "Fără răutate şi paşnic, neştiind a spune cuiva nu, se oferea tuturor celor ce aveau nevoie de el. De multe ori, cădea victimă celor vicleni. Cum era şi firesc, acest om sfânt era cu neputinţă să aibă vrăjmaşi. Chiar dacă unii l-ar fi ocărât şi l-ar fi furat la arătare, el, cu surâsul bunătăţii pe buze, îi ierta şi îi binecuvânta“.

Sfântul Nicolae Planas a adormit în Domnul la 2 martie 1932. Cultul său a fost recunoscut de către Patriarhia Ecumenică în anul 1992.

Din minunile Sfântului Nicolae Planas

"După ce a fost alungat de la biserica Sfântul Pantelimon, Sfântul Nicolae, s-a mâhnit mult, dar pe când mergea plângând spre casă i s-a arătat un tânăr, care l-a întrebat de ce e trist. Părintele i-a spus pricina şi, pentru că nu-l cunoştea pe cel din faţa lui, i-a cerut să-i spună cum îl cheamă. Acesta i-a zis: "Eu sunt Pantelimon şi locuiesc în Lumea nouă. Nu te mâhni, eu voi fi mereu cu tine“. Sfântul Pantelimon, ocrotitorul cartierului Lumea nouă, a dispărut după aceste cuvinte."

***

"O femeie avea de mulţi ani neînţelegeri cu bărbatul ei. După ce a reuşit să facă rost de nişte mânecuţe de la o pereche de veşminte cu care slujise sfântul, le-a pus în casa ei într-o cutiuţă pe care o ţinea pe un iconostas. După ce s-a rugat sfântului, liniştea binecuvântată a venit şi în familia ei."

***

"O tânără trăia de nouă ani în desfrâu cu un bărbat care nu vroia să o ia de soţie. Sfântul, înţelegându-i frământarea - o, şi cât de tare suferă fetele aflate în această situaţie - a spus că vrea să îl cunoască pe acest om. Cum au ajuns în faţa părintelui Nicolae, bărbatul a spus: „Vreau să mă căsătoresc!”. Lanţurile diavolului care îl ţinuseră legat atâţia ani s-au sfărâmat la vederea robului lui Dumnezeu. Cât de mare a fost bucuria fetei, şi cât de mare este bucuria tuturor fetelor şi femeilor care, după ce ani de zile încearcă să îi convingă pe cei cu care trăiesc în păcat să se căsătorească, îşi văd aşteptarea împlinită..."

***

"O fată suferea de o boală psihică şi, pentru că vreme de două luni nu dormise, ajunsese la epuizare. În cele din urmă, după ce a fost acoperită cu un palton al sfântului, palton care după moartea sfântului rămăsese la rudele sale, fata a căzut într-un somn adânc. S-a însănătoşit şi, deşi atunci când era bolnavă doctorii îi spuseseră că nu poate avea copii sănătoşi şi îi interziseseră să se căsătorească, cu ajutorul lui Dumnezeu şi pentru rugăciunile sfântului s-a măritat şi a avut copii foarte sănătoşi."

***

"Odată, când fiul părintelui era bolnav, având temperatură mare - provocată de faptul că era foarte necăjit din cauza problemelor materiale - a luat o vestă veche a sfântului şi s-a rugat, ca şi cum şi-ar fi văzut tatăl în faţa ochilor: „Tată, dacă mă iubeşti, ori roagă-te să mă fac bine, ori ia-mă la tine...” O astfel de rugăciune ni s-ar putea părea ciudată. Cum să te rogi tatălui tău? Totuşi, fiul ştia că părintele său ajunsese la măsura sfinţeniei. Ştia de mulţimea vindecărilor sale. Şi a primit răspuns la rugăciune după credinţa sa: când medicul a venit a doua zi, a văzut că bolnavul se însănătoşise, deşi din punct de vedere medical tămăduirea nu putea fi explicată."

*Sursa: CrestinOrtodox.ro*

## Sfântul Nicolae Planas din Grecia, ocrotitorul celor căsătoriți (1932)

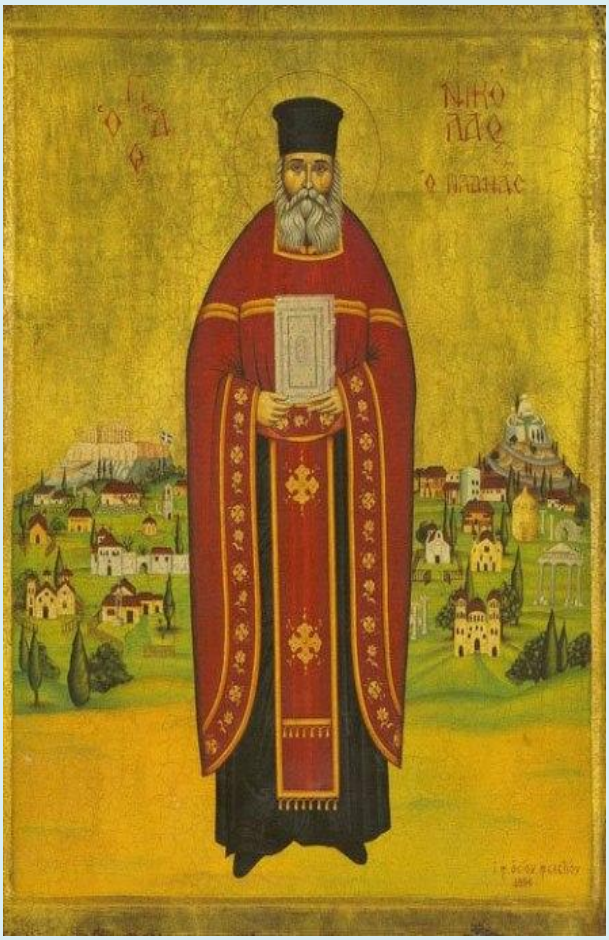

Acesta s-a născut în insula Naxos, din părinţi binecredincioşi, primind la botez numele Nicolae. Din fragedă pruncie a avut o aleasă înclinaţie spre cele duhovniceşti, fiind adesea găsit în paraclisul Sfântului Nicolae, aflat pe moşia părinţilor, unde, înfăşurat într-un cearşaf, petrecea timp îndelungat cântând toate cântările bisericeşti ştiute de dânsul.

După adormirea tatălui său, pe când Nicolae avea 19 ani, se mută împreună cu mama şi sora sa în Atena, iar la vârsta de 28 de ani se căsătorește, dobândind un copil. În 1879, este hirotonit diacon, iar în 1884, preot.

După plecarea soţiei sale la cele veşnice, vreme de 50 de ani a liturghisit zilnic, timp în care nu s-a îmbolnăvit niciodată, de la opt dimineaţa, până la două sau trei după-amiaza. Frânt de oboseală, mergea pe la casele celor apropiaţi ai săi şi se odihnea puţin, aşezat într-un fotoliu. Seara, la ora nouă, ajungea la una dintre biserici unde începea privegherea. Mânca în fiecare zi doar seara, iar în toate

posturile mânca fără untdelemn. De praznice, cânta paraclisele lor până la Odovanie.

Bucuria şi viaţa sa au fost să slăvească pe Dumnezeu ziua şi noaptea, să săvârşească Liturghii, privegheri, Vecernii, Paraclise, agheazmă, Sfinte Masluri, Parastase. Diferitele bisericuţe unde liturghisea Sfântul Părinte erau pentru mulţi mângâiere şi scăpare.

Ani întregi purta cu sine pomelnicele primite în fiecare zi. Din nemăsurata sa iubire pentru cei trecuţi la cele veşnice, avea pomelnice îngălbenite de vreme, la care adăuga mereu altele, pe toate citindu-le cu purtare de grijă părintească, la fiecare Liturghie. Astfel, prin râvna sa, mulţi vor fi dobândit loc în Împărăţia Cerurilor.

Ajuta familii nevoiaşe, văduve, orfani, mai ales pe văduvele tinere, deoarece sărăcia le împingea la stricăciune, tineri să-şi plătească studiile. Şoferii de taxiuri îl duceau fără bani, ştiind că acela care îl ducea pe Sfântul Părinte se bucura de mult câştig în ziua aceea.

Din tot ce făcea şi vorbea, se vedea că nu are nici o idee despre sfinţenia sa, căci lacrimile pentru păcatele lui nu lipseau din ochii lui, deşi încerca să trăiască ascuns şi singur.

Toate neajunsurile din partea oamenilor le primea cu îndelungă răbdare, tăcere şi rugăciune, Dumnezeu de multe ori săvârşind minuni cu nevoitorul său plin de simplitate.

Astfel petrecu Sfântul Părinte o jumătate de veac, fără zgomot, neştiut de nimeni, însă avându-i în inima sa pe toţi, făcând din inima Atenei adevărată pustie şi umplând-o cu mireasma rugăciunii, precum sihaştrii de odinioară pustia.

În anul 1932, Sfântul Nicolae Planas pleacă la cele veşnice, fiind înmormântat, iar la vreme rânduită fiind aflat nestricat, răspândind bună mireasmă şi săvârşind mulţime de minuni celor ce i se roagă cu credinţă.

Trecerea sa în rândul sfinţilor s-a săvârşit la 23 iulie 1992.

Sursa:
**http://familiafericita.info/2018/03/15/sfantul-nicolae-planas-din-grecia-ocrotitorul-celor-casatoriti-1932/**

## Matushka Constantina - Sfântul Nicolae Planas

*Moaştele Sfântului Nicolae Planas, Atena (fotografie făcută în 2008)*

Astăzi celebrăm pe Sfântul Nicolae Planas din Atena. Prăznuirea sa se face pe 2 martie, dar atunci când aceasta intră în Postul mare se obişnuieşte să se sărbătorească în duminica după 2 martie. M-am gândit să profit de această ocazie şi a posta unele fotografii cu racla lui şi ceea ce a mai rămas din capela originală, în care a slujit.

În timp ce metroul din Atena a oprit cu câţiva ani în urmă am văzut numele Sfântului Nicolae Planas şi un prieten ne-a spus că biserica lui era deasupra staţiei

de metrou. Acum există o biserică nouă, mare, acolo, care adăposteşte moaştele sfinţilor Săi, afară sfântul altar al capelei originale încă există, restul a fost distrus în timpul războiului.

Îmi amintesc foarte bine prima dată când am auzit despre Sfântul Nicolae Planas, aceasta a fost acum şase ani şi am stat la bunica mea având grijă de ea pentru că era bolnavă, chiar înainte de a merge în Coreea de Sud. Eram la spălat vasele în bucătărie şi ascultam o predică a lui Costa Zalalas. El a spus câteva poveşti pe care le-am scris de mai jos. Am fost foarte impresionată de dragostea şi smerenia sfântului, aşa cum este prezentat în poveste.

Sfinte al lui Dumnezeu roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

*(Următorul paragraf este preluat de la Papa-Nicholas Planas: un simplu păstor, de Nun Martha, 1981, pg. 95-96 Iniţial spus Elder Filotei Zervakos )*

La privegheri venea un bărbat pe nume Alékos, care cânta şi el la strană. Însă, întrucât era beţiv, când se îmbăta, cânta cu şi mai multă evlavie şi cu lacrimi. În aceste cazuri, Papadiamántis [Alexandros, scriitorul], care îl cunoştea, zicea: «Alékos iar cântă cu evlavie "spirtoasă"» şi de multe ori îl scotea afară din Biserică.

Papa-Nicolae, om simplu şi fără răutate («omul simplu crede toate vorbele» – Pilde 14, 15), zicea: ***«om bun Alékos, are evlavie şi frică de Dumnezeu».*** Iar câteodată, după slujbă, îi dădea şi o mică răsplată. Şi astfel Alékos, prinzând curaj, s-a apropiat mult de papa Nicolae, devenind prietenul său nedespărţit. Acest fapt însă i-a scandalizat pe anumiţi fraţi, inclusiv pe mine, care pe atunci eram un tânăr de 22-23 ani. Cu toţii insistam pe lângă papa-Nicolae să-l alunge pe Alékos, fiindcă este beţiv şi astfel devine pricină de sminteală pentru ceilalţi.

Însă acesta, cu calmul său obişnuit, răspundea: ***«Alékos este un om bun, foarte bun, iubeşte Biserica şi cântă frumos».***

Iar Alékos, prinzând şi mai mult curaj, băga chiar şi mâna în buzunarul părintelui Nicolae şi-i lua banii pe care îi dădeau diverşi creştini pentru a pomeni numele părinţilor, copiilor, fraţilor şi rudelor acestora.

Odată, papa Nicolae avea asupra sa multe monede, pe care Alékos, băgându-i mâna în buzunar, încerca să i le sustragă. Dându-şi seama de acest lucru, părintele Nicolae, fără să se mânie, să-l batjocorească, sau să-l bruscheze, i-a zis cu

blândeţe: ***«Alékos, încet, încet, încet, Alékos…».*** Acela însă şi-a continuat fără nici o jenă fapta. Câteodată intra chiar şi în Sfântul Altar ca să-i ia banii.

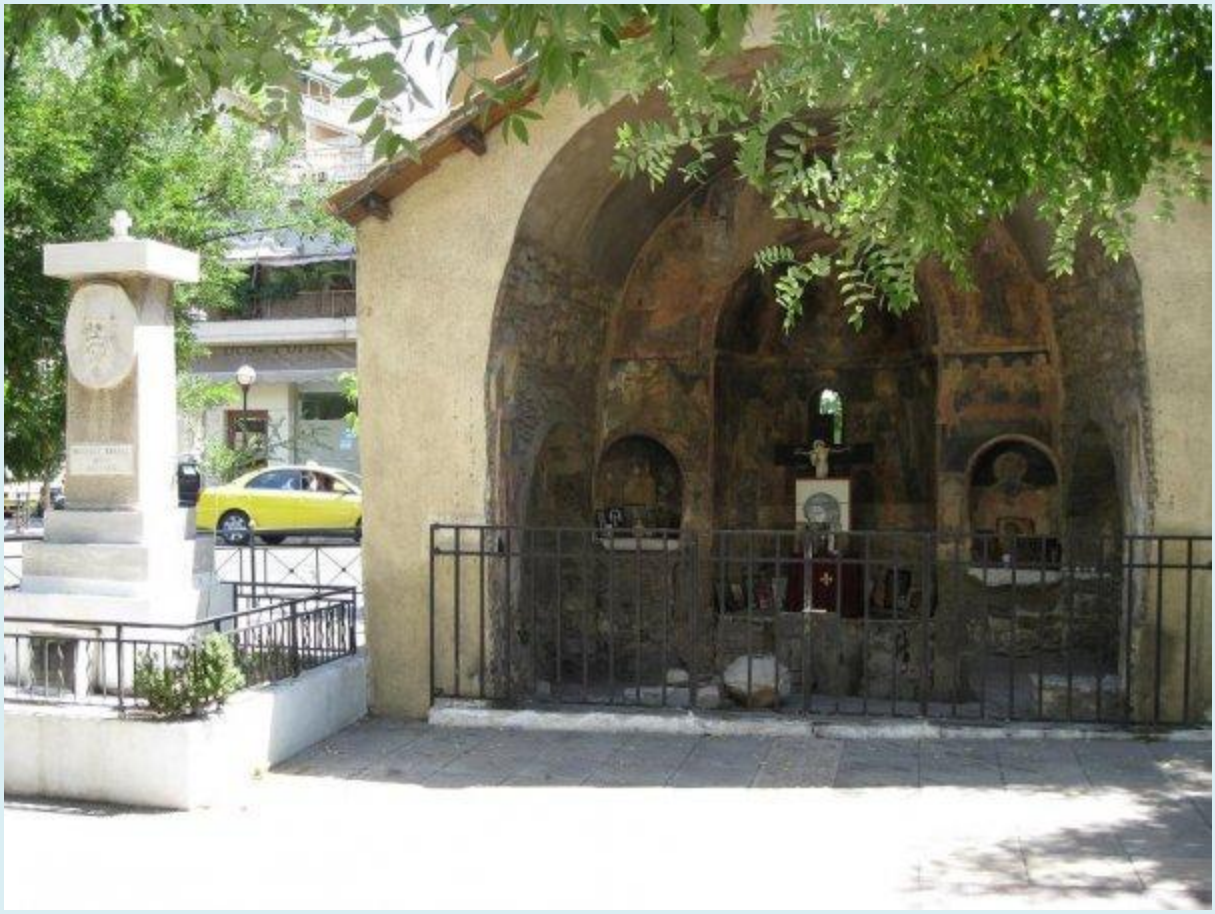

***Ceea ce a mai rămas din biserica originală în care Sfântul a slujit***

*Papa Nicholas, preot paroh al Bisericii Sfântul Ioan, în scopul de a ajunge la parohia sa la timp, era de multe ori obligat să meargă cu taxiul. S-a întâmplat într-o zi că a coborât şi pregătit să plătească, a căutat în buzunare bine. El nu a putut găsi nici un obol! Alekos a luat totul!*

***El a spus, şoferului:"Nu am bani acum, va trebui să vă plătesc altă dată".***

*"Trebuie să mă plăteşti acum ", a declarat, şoferul furios.*

***"Dar, nu am nici…"***

*"Din moment ce nu ai nici un ban, nu ar fi trebuit să ceri să vin. Vreau să mă plăteşti, iar dacă nu aveţi nici un ban, am de gând să vă iau Rasa.*

*Papa Nicholas a scos Rasa şi i-a dat-o cu plăcere, şi s-au despărţit. Papa Nicholas, a mers pe drumul spre biserică, fără Rasă, în scopul de a servi Liturghia.*

*Şoferul pe de altă parte, a plecat, gândindu-se cum şi unde ar putea vinde Rasa de a obţine un profit mare.*

*Dar, după cinci minute, în momentul în care Papa Nicholas a intrat în biserică, şoferul s-a întors în grabă şi a strigat la el, "Papa Nicholas, ia Rasa şi nu vreau nici măcar un ban! "*

*Cine ştie ce s-a întâmplat cu el!*

***

Ori de câte ori a slujit Liturghia, Papa Nicolae avea obiceiul de a spune trei sau patru Evanghelii. Se spune că tipicul Bisericii specifică o Evanghelie, în mănăstiri două. Aici, deoarece privegherile şi serviciile sunt sărbătorite aşa cum ar fi în mănăstire, trebuiau să fie spuse două Evanghelii, iar Papa Nicolae a spus: ***"să spunem una pentru acest sfânt, şi una pentru acest sfânt, astfel încât toţi vor fi mulţumiţi! "***

Când comemora pe sfinţi, el dorea, dacă ar fi posibil, a-i comemora pe fiecare în parte – astfel că i-a găsit în Synexarion, fiecare separat pe nume, unii începeau să strige la el, "spune Papa Nicolae... şi a tuturor sfinţilor Tăi! dar el, fără a fi tulburat continua până la sfârşit ".

*Zona altarului original din Biserica unde Sfântul Nicolae a slujit*

Umil şi cu inima curată, ilustru şi drept, o înţeleptule. Ai luminat lumea întreagă cu virtuţile şi ai dat har celor ce veneau la tine şi prin mijlocirea ta, ai vindecat pe toţi cei care te cheamă, Părinte Nicolae.

## Iată omul lui Dumnezeu!

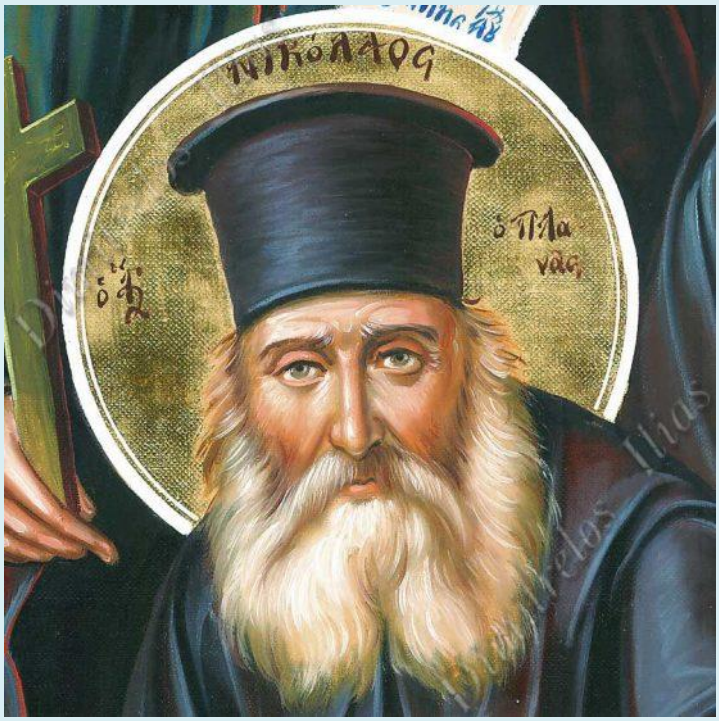


Cu negrăită bucurie şi sfială vă împărtăşesc o descoperire dătătoare de nădejde, viaţa unui sfânt pe care poate dumneavoastră, cititorii acestor rânduri, îl cunoaşteţi de mult, dar pe care eu l-am aflat abia ieri, în paginile vii ale cărţii Monahiei Marta, « Sfântul Nicolae Planas – ocrotitorul celor căsătoriţi », pe care îngerul cel blând şi înţelept mi-a scos-o în cale la pangarul Mănăstirii Dervent, unde tot el mi-a purtat paşii osteniţi de două zile de pelerinaj pe urmele celor ce au sfinţit pământul românesc prin curăţia desăvârşită a vieţuirii lor.

Mărturisesc surprinderea pe care am trăit-o citind în prefaţă următoarele cuvinte: “Inima vicleană şi necredincioasă să nu citească această carte”. M-am temut, în chip firesc: oare nu e prea mare îndrăzneala mea de a o citi?

Autorul acestui îndemn-interdicţie, Fotie Kontoglu, îşi justifică astfel cerinţa: “Simplu a fost cel despre care se vorbeşte, simplă este istoria lui, simpli trebuie să fie cei care o vor citi. Pentru ca să nu se tulbure această armonie sfinţită care există între Bătrânul din istorioară, evlavioasa uceniţă care a scris câte şi-a adus aminte din viaţa lui plăcută lui Dumnezeu şi cititor, trebuie ca toţi trei să fi trăit în « simplitatea inimii ».

Aş putea să pretind în faţa dumneavoastră, care nu mă puteţi verifica uşor, că am sau măcar înţeleg « simplitatea inimii » necesară, dar recunosc a nu şti aproape deloc ce implică ea. Nădăjduiesc, însă, în mila şi ajutorul lui Dumnezeu, ca să mă lumineze atât încât să pricep taina aceasta întrupată în părintele Nicolae.

Nu încep prin a transcrie biografia sa din carte, ci direct printr-una din întâmplările care i-au câştigat inima şi evlavia celor ce l-au cunoscut. Nu este nevoie să o aleg pe una anume; toate sunt la fel de impresionante: străpung inima mea împietrită şi văduvită de sfânta simplitate, mişcând-o spre umilinţă.

## *Naşterea Părintelui Nicolae*

Acest preot evlavios şi vrednic de cinste s-a născut în insula Naxos. Părinţii lui erau destul de înstăriţi, având o moşie a lor şi, în cuprinsul ei, o bisericuţă închinată Sfântului Nicolae. De mic copil, el mergea aici la orice oră s-ar fi întâmplat, intra pe ascuns în biserică, îşi punea un cearşaf pe el şi cânta tot ce ştia, ca un copilaş ce era.

Într-o seară târziu a trecut un om pe lângă bisericuţă şi a auzit psalmodia. Dintr-o curiozitate firească, coborî de pe animalul său, ca să vadă ce se întâmplă, şi îl văzu pe Părintele Nicolae – pe atunci, precum am spus, un copilandru – cântând.

Odată, Părintele Nicolae ne povestea întâmplări legate de vârsta copilăriei sale. Printre altele ne spuse că, într-o seară de iarnă, pe când stăteau lângă sobă, i-a zis tatălui său: ***« Tată, în clipa aceasta s-a scufundat corabia noastră «Evanghelistria », lângă Constantinopol ».***

Tatăl nostru, cuprins de frică, i-a spus mamei: « Femeie, ce spune copilul ?».

Şi într-adevăr, în clipa aceea se scufundase corabia noastră.

Şi ca să ne alunge presupunerea că ar avea darul mai-înainte-vederii, ne spunea, vorbind asemenea unui copil mic, căci nu avea deloc dinţi: ***« Toţi copiii cei mici au darul mai-înainte-vederii ».***

## *Hirotonia lui*

Când a murit tatăl său, el era în vârstă de nouăsprezece ani. Mama sa l-a luat împreună cu o soră şi au mers la Atena, care după cum ne spunea, începea de la Acropole şi ajungea până la Maica Domnului Vlassaros.

S-a căsătorit la vârsta de douăzeci şi opt de ani. A trăit cu soţia sa foarte puţin, până ce a dobândit un copil. După aceea a fost hirotonit diacon în Biserica Schimbării la Faţă din Placa Atenei, la 28 iulie 1879. După cinci ani, a fost hirotonit preot în Biserica Proorocului Elisei, în 1884. Am omis să spun că, după hirotonia sa întru diacon, şi-a împărţit averea cu sora sa. N-a trecut mult timp, când, un compatriot al său l-a rugat să facă milă cu el, pentru că se afla în primejdia să-şi piardă averea din pricina datoriilor. Iar el îndată, ca un împreună-pătimitor ce era, şi-a pus averea sa amanet, ca să-l mântuiască pe aproapele, până ce acela i-a luat-o de tot şi astfel Părintele s-a liniştit.

Eliberat, aşadar, de grijile lumeşti, s-a dăruit în întregime, trup şi suflet, vieţii marilor nevoitori ai pustiului, petrecând în mijlocul mult-zgomotosului oraş Atena.

## *Îl vede pe Sfântul Panteleimon*

Mai întâi a fost preot slujitor la Biserica Sfântul Panteleimon din cartierul Lumea Nouă. Parohia lui era alcătuită din treisprezece familii. Pe întreaga durată a slujirii sale aici, l-a cercetat un preot fără parohie, care îl rugase să îl lase să slujească împreună cu el; iar Părintele Nicolae, ca un om bun ce era, l-a primit cu tot sufletul.

Dar acel preot s-a înţeles cu epitropii de atunci ai Bisericii Sfântul Panteleimon şi l-a alungat, trimiţându-l la Biserica Sfântului Ioan din strada Bouliagmenis (a « Vânătorului », cum se numea atunci). Parohia acestei biserici era compusă din opt familii, iar plata preotului era o bucată de carne de vită la Lăsatul de Sec sau la Naşterea Domnului. Dar asta nu-l deranja nicidecum, căci el avea ca rânduială postul. Îi era destul să aibă biserică unde să slujească.

Totuşi, această izgonire din Biserica Sfântul Panteleimon i-a pricinuit o mare durere sufletească.

***Într-o seară, plecând de la Sfântul Ioan spre casă, plângea pe drum. Locul pe unde mergea atunci era pustiu. Când, deodată, iată că vede în drum un tânăr voinic care îi spuse :***
***- De ce plângi, Părinte ?***
***- Plâng, fiule, pentru că m-au alungat de la Sfântul Panteleimon.***
***- Nu te mâhni, Părinte, căci eu voi fi mereu cu tine.***
***- Dar cine eşti tu, fiule ? îl întrebă el.***
***- Eu sunt Panteleimon, care locuiesc în Lumea Nouă, i-a răspuns acela, şi a dispărut îndată dinaintea lui.***

Această vedenie a povestit-o el însuşi unei surori din obştea lui.

***(Monahia Marta, « Sfântul Nicolae Planas – ocrotitorul celor căsătoriţi », Editura Evanghelismos, 2008, pp. 35-38)***

## *Liturghiile lui*

Timp de cincizeci de ani a liturghisit zilnic de la ora 8 dimineaţa şi până la ora 14, fie că era înzăpezire, fie că erau vremuri tulburate. Nici în timpul invaziei anglo-francezilor din 1917, n-a întrerupt şirul Liturghiilor. La ora 14 slujea în bisericuţele Acropolei, situate în locuri strâmte, care aveau numai o uşiţă, prin care intra soarele înăuntru, făcând să curgă din belşug transpiraţia pe sfinţitele veşminte are adevăratului lucrător al viei lui Hristos.

## *Postirile lui*

În fiecare zi mânca numai seara, iar în toate posturile mânca numai fără untdelemn. Ţinea şi postul Sfintei Cruci, pe care îl începea de la 1 septembrie şi îl termina la 14 septembrie. De asemenea, îl postea şi pe cel al Sfinţilor Arhangheli, de la 1 la 8 noiembrie.

Cu prilejul sărbătorilor mari, cânta Paraclisele lor până în ziua Odovaniei. Ca duhovnic, nu era aspru în a da canon prin postire. Numai când era vorba de sine era foarte aspru.

Într-o zi i-am dat o ciocolată şi i-am spus că nu este de dulce.

A luat-o în mână, a privit-o cu atenţie şi apoi mi-a spus:
***- Ca să fiu mai sigur, ia-o înapoi!***

***(Monahia Marta, « Sfântul Nicolae Planas – ocrotitorul celor căsătoriţi », Editura Evanghelismos, 2008, pp. 39-40)***

## *Femeia care a vrut să-l încerce*

O femeie, din cele ce au curiozitatea diavolească de a-i pune la incercare pe sfinţi, din dorinţa de a afla un motiv pentru a alcătui un pamflet la adresa preoţiei, atunci când a auzit de virtuţile Părintelui Nicolae, s-a hotărât să-l încerce. Într-o zi merse la biserica lui şi îi spuse: «Părinte, să vii acasă la mine şi să-mi faci patruzeci de Paraclise, deoarece am mari probleme familiale. Te voi aştepta în fiecare după-amiază ».

***«Cu plăcere, fiică», i-a răspuns Părintele.*** Apoi i-a luat adresa şi în ziua următoare a mers acolo. I-a făcut Paraclisul şi la sfârşit i-a dat zece drahme [o sumă de nimic, dată în bătaie de joc]. Părintele i-a luat fără să spună nimic.

« Şi mâine te aştept », îi spuse femeia.

***«Cu plăcere», a repetat Părintele.*** A mers şi a doua oară, mort de oboseală şi bătrân cum era şi a făcut iarăşi Paraclisul, iar ea i-a dat tot zece drahme. I-a luat si pe aceştia blândul şi nevinovatul Părinte. Lucrul acesta s-a repetat de patruzeci de ori. Aceea dădea de fiecare dată câte zece drahme, iar sfinţia sa nu înceta să meargă în fiecare zi.

La sfârşit, femeia a căzut la picioarele lui cu zdrobire şi i-a cerut iertare pentru ispitire, spunându-i: « Sfinţia ta eşti cu adevărat preotul exemplar al ascultării şi al datoriei ».

***(Monahia Marta, « Sfântul Nicolae Planas – ocrotitorul celor căsătoriţi », Editura Evanghelismos, 2008, pp 49-50)***

## *Vizitiul recunoscător*

*Din spusele unor creştini am aflat că, la marginea enoriei Sfântului Ioan, calul unui căruţaş sărac a păţit ceva şi a căzut la pământ, fiind gata să moară. Plângea sărmanul şi se întristase adânc.*

***Întâmplându-se să treacă Părintele Nicolae pe acolo îl văzu şi, făcându-i-se milă de el, îi spuse: " Taci, fiule, nu te mai mâhni! Numai să fac semnul crucii peste el şi se va face bine".***

*Într-adevăr, îndată ce l-a binecuvântat, animalul s-a ridicat bucuros şi şi-a continuat drumul. De atunci, pretutindeni vizitiul îl numea pe Părintele binefăcătorul său.*

## *Familia care şi-a aflat fiul pierdut*

*O familie din Atena avea un fiu, pe care îl pierduse de trei ani, în timpul cunoscutului episod al trimiterii armatei greceşti în Rusia. [În 1917, la apelul ţarului Nicolae, adresat mai multor suverani creştini ai Europei de a-i trimite trupe spre ajutor împotriva armatelor bolşevice, a trimis şi Grecia armată, în rândurile căreia s-a aflat şi tânărul ostaş, copilul familiei ateniene la care se*

*referă autoarea.]. N-au putut afla dacă mai este în viaţă sau a murit. Au căutat pretutindeni pe unde trebuia, dar n-au primit nici un răspuns clar. Au auzit şi despre Părintele Nicolae, că ar putea să-i ajute în problema aceasta. Au mers la biserica lui şi i-au arătat durerea lor.*

***Acela le-a spus: « Veniţi mâine şi vă voi spune ».*** *Le-a spus aceasta deoarece în asemenea cazuri şi împrejurări triste se ruga aproape toată noaptea.*

*A doua zi s-au dus cu sufletul la gură să audă ce le va spune.*

***El îi înştiinţă: « Copilul vostru trăieşte şi la sfârşitul acestei săptămâni veţi primi o scrisoare, iar luna următoare va veni şi îl veţi vedea.».***

*Într-adevăr, precum le-a spus aşa s-a şi întâmplat. Familia întregită a venit apoi să-I mulţumească Părintelui Nicolae şi să-l ia acasă, să-i binecuvânteze şi să prânzească împreună cu ei. Ca să-şi îndeplinească dorinţa, l-au luat aproape pe sus pe Părintele.*

***(Monahia Marta, « Sfântul Nicolae Planas – ocrotitorul celor căsătoriţi », Editura Evanghelismos, 2008, pp 66-67)***

## *Fiara domesticită*

*Curtea unei familii la care Bătrânul mergea foarte des, era închiriată unui cizmar comunist. Ura lui faţă de ceilalţi, şi mai ales faţă de preoţi, nu avea margini. Acolo unde lucra - vorbind de unul singur - mereu bolborosea de unde va începe, împreună cu trupa lui, să-i omoare pe preoţi, spunând: « Întâi şi întâi îi vom omorî pe preoţii de la Izvorul Tămăduirii». Precum v-am spus, acela lucra în curte.*

***Bătrânul, în bunătatea lui, s-a dus aproape de el şi i-a zis: « Bună ziua, fiule !».***

*Acela, fără să ridice capul, a murmurat ceva.*

***A doua sâmbătă, Bătrânul a mers din nou şi i-a spus: « Bună ziua, Luca ! ».***

*Acela i-a răspuns : "Bună ziua", dar fără să-şi ridice capul.*

***La a treia vizită, Bătrânul i-a spus din nou: « Bună ziua, Luca ! Ce faci, fiule? ».***

*Atunci a catadicsit să spună: « Bine, Părinte ». Bătrânul a continuat să-l cerceteze acolo unde lucra până când s-a spart gheaţa. S-a ridicat de la locul său, i-a sărutat mâna cu respect, iar nouă ne-a spus: "Atunci când îi voi omorî pe preoţi, eu voi pune vorbă bună ca sa nu-l omoare pe Părintele Nicolae. Şi nu numai că voi vorbi, ci îl voi şi apăra.»*

*După aceea, de câte ori venea Bătrânul, se grăbea să-l întâmpine şi să-i sărute mâna.*

Bătrânul nici nu ştia ceva despre intenţiile lui, nici n-avea vreo idee despre comunism, nici despre schimbarea lui nu pricepea nimic – sau cel puţin aşa credeam noi. Cine ştie în ce fel vedea el – cu darul mai-înainte-vederii – sufletul aceluia ? Aşadar, comunistul acela, oricâte predici ar fi auzit şi oricâte sfaturi i s-ar fi dat, nimic din acestea nu ar fi putut îmblânzi în vreun fel sufletul lui cel împietrit, precum a făcut bunătatea acelui bătrânel cărunt, care îl cerceta şi stătea în picioare înaintea lui de fiecare dată, deşi la început i s-a arătat un dispreţ făţiş. Datorită rugăciunilor Bătrânului s-a pocăit. Iar când, după puţin timp, s-a îmbolnăvit (paralizia părţilor de jos ale picioarelor lui) şi a murit la vârsta de treizeci de ani, a adormit ca un bun creştin şi fără să omoare pe nimeni.

Această influenţă o avea înfăţişarea Bătrânului asupra celor ce-l cunoşteau. De aceea, nu avea nici un duşman. Numai pe satana, dar şi pe acela l-a biruit prin harul Sfântului Duh, care sălăşăluia din belşug în sufletul său sfinţit.

***(Monahia Marta, « Sfântul Nicolae Planas – ocrotitorul celor căsătoriţi », Editura Evanghelismos, 2008, pp 78-79)***

## *Apariţia îngerului*

Odată, când încă nu era foarte în vârstă, a pornit spre o bisericuţă izolată din cartierul Peristeri, unde avea să fie săvârşită o priveghere. Mergând o bucată de vreme, a rătăcit drumul, luând-o pe nişte cărări, peste ogoare, şi nemaiştiind pe unde merge. Înaintând mâhnit şi rugându-se, deodată îl văzu înaintea lui pe un tânăr care îi spuse: ***«Ai pierdut drumul, Părinte ? Te voi conduce eu.».*** Tânărul mergând înainte, iar Părintele Nicolae după el, au ajuns până la uşa bisericii.

De aici, ***povesteşte el însuşi: « De îndată ce am ajuns până la uşă, m-am întors ca să-i mulţumesc, dar în aceeaşi clipă, acesta a strălucit şi a dispărut ».***

## Andreea Trandafir - Actele și contractele Sfântului Nicolae Planas

Un Sfânt al zilelor noastre, un prieten al tinerilor și mare mijlocitor al familiilor creștine: Sfântul Nicolae Planas. Nenumărate au fost faptele și minunile care i-au câştigat Sfântului inima şi evlavia celor ce l-au cunoscut. Dragostea pe care o arăta credincioşilor îmbrăca nenumărate forme, fiecare la fel de profundă, la fel de plină de smerenie.

„Cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi” - astfel obișnuia să răspundă sfântul oricui îl întreba dacă nu se obosește prea mult în osteneala-i de a citi toate pomelnicile ce îi erau încredințate. Puține erau cuvintele rostite de sfânt, dar toate ziditoare.

„Ce crezi, fiică, că eu nu știu să vorbesc? Știu, dar mă gândesc la consecințe și astfel tac”. Până și tăcerea Părintelui își avea rostul și putința sa de călăuzire.

Ziditoare era și râvna de a pomeni ore întregi, fără întrerupere, numele ce i se încredințau între rândurile tremurate ale pomelnicelor. Ani întregi le purta cu sine la piept, alături de o cutiuță cu Sfinte Moaște, adunate și bine strânse în două batiste mari, strânse ca două bocceluțe.

- Ce se află în bocceluțele acelea, Părinte?

- Sunt actele și contractele mele.

Părintele Nicolae nu avea nimic, dar nici ceva care să îi lipsească nu era. Nimic din cele materiale nu reușea a se lipi de mâinile sale. Orice primea era imediat împărțit, nimeni dintre cei i-ar fi ieșit în cale cu o nevoie neplecând fără mângăiere și sfat bun.

„Pe păstorul cel dumnezeiesc, pe prietenul săracilor, pe iubitorul de privegheri, pe împreună vorbitorul cu Îngerii, pe Sfântul Nicolae Planas, toată obștea drept-credincioșilor cu dragoste să-l lăudăm.”

## Monahia Marta - Sfântul Nicolae Planas, Ocrotitorul celor căsătoriţi - carte

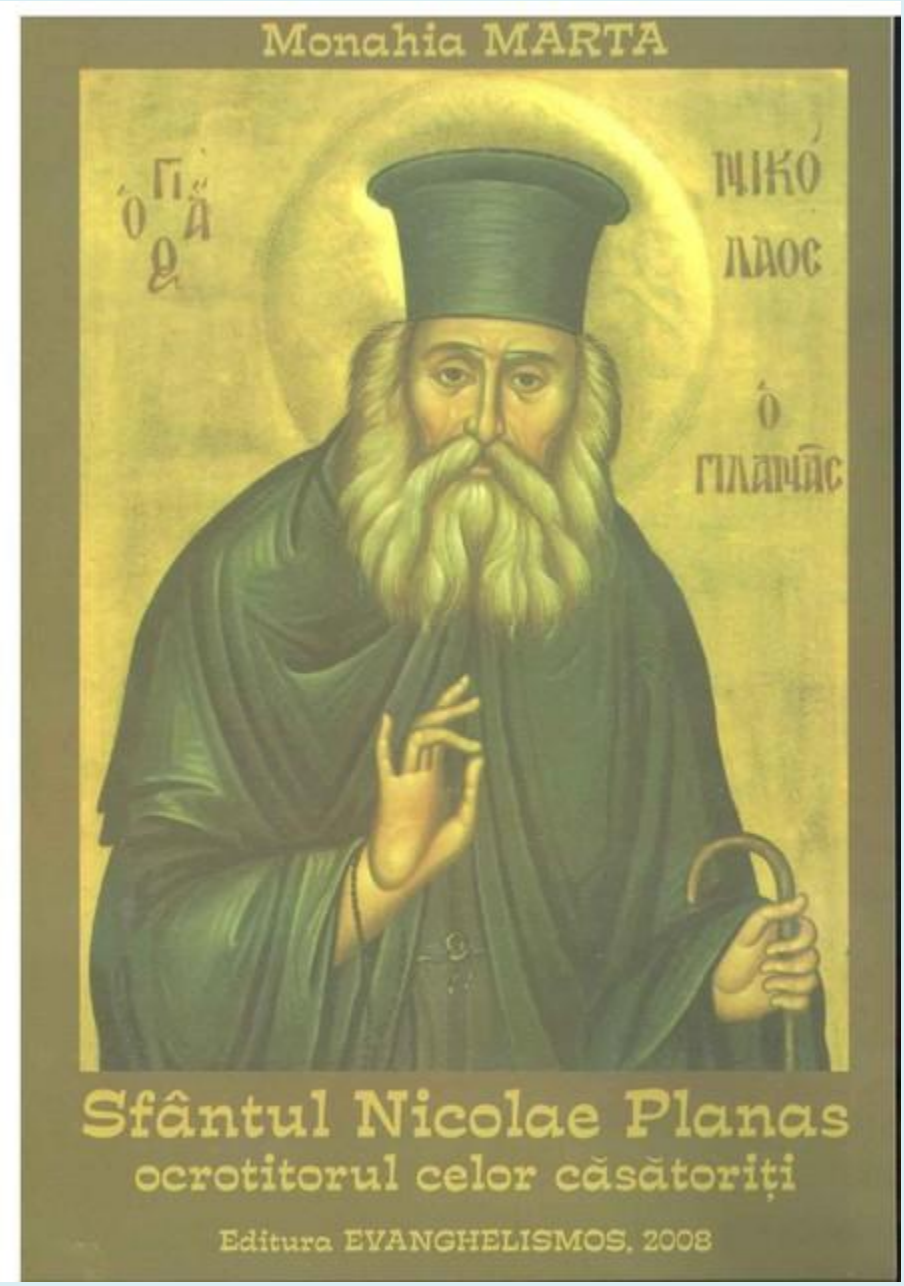


Povestirile monahiei Marta despre Stareţul ei, cuprinse în această carte, pricinuiesc uimire. Scrierile ei simple insuflă duh de viaţă adevărată, zidesc sufletele şi investite cu puterea Duhului Sfânt, se adresează direct inimilor credincioşilor. Ele au darul de a insufla râvna adevărată pentru Sfânta Ortodoxie, căreia ne-am învrednicit să-i aparţinem.

## CUPRINS


Prologul editorilor..... 13

Părintele Nicolae Planas păstorul cel simplu al oilor celor simple.....17

Actul de trecere în rândul Sfinților a Părintelui Nicolae Planas..... 29

Cuvinte din Sfânta Scriptură care se potrivesc Sfântului Părintelui nostru Nicolae Planas și obștii lui..... 31

PARTEA ÎNTÂI

I. Viața și petrecerea Preotului Nicolae Planas scrisă de ucenița lui, Monahia Marta ..... 35

II. Extrase din scrisorile monahiei Marta, care completează datele biografice de mai înainte..... 96





PARTEA A DOUA

I. Publicații..... 105

Un Preot sfânt care a murit foarte sărac.....105

Chipuri de preoți slujitori Părintele Nicolae Planas.....117

II. Amintiri evlavioase de la câțiva creștini ce l-au cunoscut.....129

Epilogul Arhimandritului Filotei Zervakos, Egumenul Sfintei Mănăstiri a Longobarzilor din Paros..... 138

Paraclisul Sfântului Nicolae Planas (ocrotitorul celor căsătoriți).....153

## Dimitrie Ferousis - Părintele Nicolae Planas, Sfântul păstor: biografie narativă

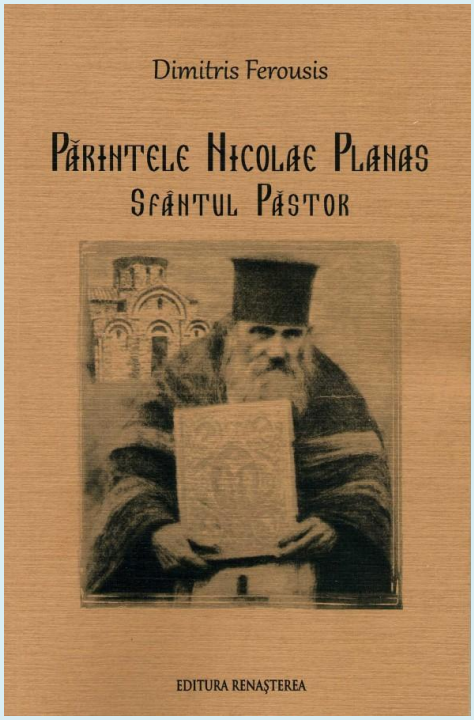


Volumul este semnat de scriitorul grec Dimitris Ferousis şi tradus din limba greacă de Octavia Moldovan. E vorba de prezentarea vieţii unui ieromonah grec, care a slujit ca preot în Athena. A murit în 1932 şi a fost canonizat în 1992. Volumul de faţă e a doua carte despre el în limba română.

Ideea redactării biografiei Sfântului Nicolae Planas s-a născut din dorința autorului de a prezenta istoria orașului Atena în timpurile moderne. Atena, în timpul părintelui Planas, se afla în pragul morţii ei spirituale. Exact atunci apar părintele Nicolae Planas, scriitorii Alexandru Papadiamantis şi Alexandru Moraitidis, mitrop. Nectarie Kefalas şi alţi oameni duhovnicești, care au încercat să păstreze vii tradiţiile elenismului şi ale Ortodoxiei.

La Sfântul Elisei, părintele Nicolae săvârşea în fiecare an foarte multe privegheri, în afară de obişnuitele Vecernii, paraclise, alte slujbe şi sfintele taine. La cele mai multe privegheri, psalt era Papadiamantis până în 1908, când a plecat în Skiathos şi nu s-a mai întors în Atena.

Acolo şi-a stabilit sediul principal. A fost, cum s-ar spune, Taborul Atenei, de unde strălucea, chiar în centrul capitalei, sfinţenia şi activitatea părintelui Nicolae.

Acolo, în afară de grupul obişnuit, permanent, de femei, mergeau de multe ori studenţi, călugări, profesori, diverşi oameni duhovniceşti precum Vlachogiannis, Griparis, Veis, Malakasis, Vlasis Gavrilidis şi mult mai tinerii: Filotei Zervakos, Costakis Matthaiakis, Nectarie Kefalas, stareţi şi episcopi ai Bisericii şi mulţi alţii. Toată această obşte restrânsă din jurul părintelui Planas, a lui Papadiamantis şi a lui Moraitidis a constituit o minoritate tăcută care, păstrând tradiţia smerită din sânul Ortodoxiei, a salvat duhovniceşte Grecia!… (Dimitris Ferousis).

Sursa:
**https://radiorenasterea.ro/dimitrie-ferousis-parintele-nicolae-planas-sfantul-pastor-biografie-narativa/**

## Biserica Agiou Elissaiou

În zona Monastiraki din Atena, vizavi de Biblioteca lui Hadrian, se află ascunsă o mică biserică pe nume Agiou Elissaiou (Sfântul Elisei). În această biserică Sfântul Nicolae Planas (1851-1932) liturghisea zilnic cu doi greci din Skiathos, Alexandros Papadiamantis (1851-1911) cântând în cor dreapta şi Alexander Moraitidis (1850-1929) în cor stânga.

Puteţi vedea un video cu această biserică aici:
**http://apantaortodoxias.blogspot.ro/2010/01/blog-post_06.html**

## Chilia „Naşterea Maicii Domnului” - Marouda, Athos

***Chilia Marouda / Foto: Geodis***

*Traducere şi adaptare: Pr. Elisei Roncea*
*Sursa: Agioritikes Mnimes*

După tradiţie, rezolvarea a dat-o în mod pașnic Maica Domnului, prin icoana Trihirussa care s-a mutat în mod minunat de la locul ei pe scaunul arhieresc din Sfântul Altar, apoi în strana egumenului. De atunci, în Sfânta Mănăstire Hilandar, până în anul 1990, se alegea doar iconom, în timp ce funcția principală în mănăstire o deținea în continuare Maica Domnului.

Părintele Victor ctitorul

Unul dintre cei propuși pentru scaunul de egumen a fost și părintele Victor, originar din Marele Târnovo, care a mers în zona Kareia în 1653 și a construit o Chilie închinată Naşterii Maicii Domnului, supranumită „Marouda” (adică a Mariei mici, Marouda), în zona nord-vestică a capitalei, la o altitudine de 520 metri. Cheltuielile ridicării bisericii şi chiliilor monahilor le-a suportat el însuși, cu

banii ce proveneau dintr-o moştenire părintească. Tot edificiul cuprindea puţin mai mult de jumătate din parterul de astăzi al clădirii.

O inscripţie în slavonă, pe o placă de marmură ce se află zidită în exteriorul bisericii, în stânga intrării, menţionează că biserica a fost construită de egumenul Victor, în anul RZXA, adică în 1653/4. De asemenea, o inscripţie de pe spatele icoanelor Sfinţilor apostoli din catapeteasma bisericii menţionează: „Rugăciunea robului lui Dumnezeu Siloam [posibil Siluan - a lui Siluan] ieromonahul şi a obştii acestuia, an RZXB [1654/5]”.

## Obştea părintelui Dionisie

În 1796 la Marouda ajung părintele Dionisie şi monahii Damian şi Constantios, consolidând obştea existentă a părintelui Calinic. Obştea a venit din Kapsala, de la Chilia Sfinţilor Onufrie şi Petru Athoniţii a Mănăstirii Stavronichita (chilie ruinată astăzi).

Dovada provenienţei lor este însemnată pe o frescă de deasupra intrării principale, unde împreună cu Născătoarea de Dumnezeu sunt înfăţişaţi şi Sfinţii Onufrie şi Petru Athoniţii, în timp ce inscripţia menţionează: „A fost construită această clădire cu ajutorul şi cheltuielile prea cuviosului Calinic şi a stareţului Dionisie, împreună cu obştea acestora, Damian, Constantius şi Diamantis. 2 mai 1796”.

Sărbătoarea Sfinţilor Onufrie şi Petru Athoniţii, din ziua de 12 iunie, a fost consacrată ca al doilea hram al Chiliei, de aceeaşi importanţă cu ziua de 8 septembrie, în care este prăznuită Naşterea Maicii Domnului.

Obştea aceasta a construit al doilea etaj, a refăcut biserica, a construit un grajd şi a deschis un puţ. În partea de sud-vest a celui de-al doilea etaj există o inscripţie: „23 iunie 1797”, pe pardoseala bisericii o placă de marmură cu data 1814, în partea de vest a grajdului o inscripţie zidită 1820, în timp ce în 1816 s-a realizat aranjamentul puţului ce se află lângă Chilie, iar în 1820 s-a construit un izvor în partea de vest a Chiliei.

În 1816, la atelierul de argintărie din Kareia s-a săvârşit placarea cu argint a icoanei făcătoarei de minuni a Maicii Domnului (1798) care se află la această Chilie. Inscripţia de argint aurit a părţii superioare a icoanei este rugăciune a monahului Dionisie şi a obştii sale.

Într-un act de proprietate din 1800 (8 decembrie), păstrat la Marouda, citim că părinţii Dionisie, Damian și Constantios au plătit 200 de monede turcești de argint Mănăstirii Sfântului Pantelimon - Rusikon pentru cumpărarea arsanalei de la țărm.

## Stareţii Dionisie, Constantios şi Teodosie

După moartea lui Dionisie (1836), stareț a devenit Constantios. Există un act prin care acesta din urmă, alături de Gherasim monahul și Constantios, a plătit 1000 de groși pentru emiterea acestui titlu de proprietate asupra Chiliei. În acest act, împreună cu înregistrarea completă a Chiliei, este menționat și Metocul din zona Iovanița, cu 135 măslini.

În 1859 stareț a devenit Constantios cel mic, care fusese în obștea precedentului stareț. În actul de cedare a Chiliei sunt menționați ca ucenici Damian și Teodosie.

Ieromonahul Teodosie devine stareț al Chiliei din anul 1865. Personalitate cunoscută în Sfântul Munte, pentru mulți ani a fost duhovnic al monahilor din diverse mănăstiri. În 1909 a construit casa cu două etaje, de la Iovanița. A rămas la Chilia Marouda până la moartea lui, în 1925.

## Secolul XX

În același an, 1925, ieromonahul Onufrie primește stăreția Chiliei, împreună cu monahii Teodosie şi Ioachim. Onufrie a continuat lucrarea duhovnicească a ieromonahului Teodosie, îndrumând duhovnicește pe cei care îi cereau sfatul. Ucenicii lui l-au succedat după moartea lui (1957), Teodosie între anii 1957-1977, iar Ioachim în perioada 1977-1984.

În perioada anilor 1960 a fost reparat acoperișul Chiliei, au fost scoase plăcile de ardezie și au fost montate țigle, în timp ce scheletul construit din piatră a fost consolidat cu beton armat.

După moartea părintelui Ioachim, în anul 1984, pentru câteva luni, la Chilia Marouda fost adusă o obște de monahi de la Chilia Burazeri a Mănăstirii Hilandar, până la venirea noului stareț și a obștii acestuia, părintele Todoros, care a rămas până în 1986, pentru a fi apoi înlocuit de către monahii Eufrosin și Hrisanthos, care la rândul lor au părăsit Chilia în 1991. În 1985 s-au realizat lucrări de restaurare a bisericii, căci construcția se afla într-o stare periculoasă de degradare.

## Părintele Macarie

Din 1991, stareț al Chiliei Marouda este ieromonahul Macarie, împreună cu ucenicul său, ieromonahul Pavel (din 1997).

În 2002 locul de depozitare de sub biserică a fost transformat într-un paraclis închinat Sfântului Nicolae Planas. În 2003 a fost construit arhondaricul, la care s-au adăugat anexe în 2007, iar magazia de zarzavaturi a fost transformată în paraclis închinat Maicii Domnului Trihirusa.

În 2009 a fost terminat noul arhondaric, în partea de răsărit a Chiliei, iar în 2010 a fost construită trapeza.

## Pr. Silviu Cluci - Biserica Sfântul Ioan „Vânătorul” - Atena

Chiar înainte de a deveni o parohie, pe când era un metoc al Mănăstirii Sfântului Ioan Vânătorul de pe Muntele Hymettus, vechea biserică a atras mulți închinători datorită faimei sale. Aceasta a fost construită pe la mijlocul secolului al XV-lea și avea două altare, unul închinat Sfântului Ioan Botezătorul și celălalt Sfântului Vasile cel mare, arhiepiscopul Cezareei.

În secolul al XVII-lea, biserica a fost împodobită cu fresce în stilul artei populare; temele frescelor au fost alese strict după tradiţia iconografică ortodoxă. În acea perioadă, slujbele erau săvârşite de iconomul metocului numai în zilele de sărbătoare, pentru că nu existau locuitori în zonă. Datorită faptului că biserica era înconjurată de ogoare, a fost numită şi „Sfântul Ioan din ogoare”.

Sfântul Nicolae Planas - primul paroh al bisericii

În 1884, prin aşezarea în zonă a opt familii, dar și închiderea Mănăstirii Sfântul Ioan Vânătorul de pe Muntele Hymettus, mica biserică a devenit centrul noii parohii Sfântul Ioan Vânătorul.

Binecunoscutul Sfânt Nicolae Planas a fost numit ca prim preot al parohiei. El a slujit la biserica Sfântul Ioan timp de 50 de ani, până la trecerea la Domnul, în ziua de 2 martie 1932.

Iconarul Fotis Kontoglu (1895-1965), care i-a fost ucenic, îl descria astfel: „Cunosc un preot în Atena. E cel mai smerit dintre preoţi şi cel mai simplu dintre oameni. Pentru orice slujbă, dacă-i dai o drahmă sau cincizeci de bani (o sumă derizorie), îi ia. Dacă nu-i dai nimic, nu cere. Pentru trei drahme face priveghere de toată noaptea cu Liturghie, Pavecerniţă, Vecernie, Utrenie şi Ceasuri, toate acestea durând nouă ore. Orice pomelnic cu numele morţilor odată luat îl ţine pentru totdeauna. La fiecare proscomidie pomeneşte 2-3.000 de nume. Nu se plictiseşte niciodată”.

Personalitatea şi viaţa Sfântului Nicolae Planas au făcut faimoasă şi parohia sa. În bisericuţa în care slujea regulat veneau credincioşi din toate colţurile Atenei. Această situaţie a contribuit la urbanizarea zonei, care a atins cel mai înalt nivel în 1922, după genocidul grecilor din Asia Mică, când refugiații greci veniţi din orașele anticei Ionii s-au stabilit aici și au creat, astfel, o nouă suburbie a Atenei.

Ca urmare a dezvoltării orașului și a creșterii numărului de locuitori din zona parohiei, mai mulți preoți slujitori au fost numiţi la parohie. În același timp, s-a decis ridicarea unei noi biserici.

## Zidirea noii biserici

Piatra de temelie a noii biserici, închinată Sfântului Ioan Botezătorul, a fost pusă pe 4 septembrie 1955 de arhimandritul Timotheos Katsigiannis, arhimandritul Athanasios Papadopoulos, arhimandritul Panagiotis Stasinopoulos, iconomul Ioannis Dimopoulos și Antonios Gavalas. A fost prezent şi primarul din Dafni, domnul Michalopoulos.

Datorită dimensiunilor sale, a fost nevoie de mai mulţi ani pentru ca biserica să fie finalizată. Astfel, sfinţirea bisericii a fost săvârşită 15 ani mai târziu, în data de 18 octombrie 1970, de către IPS Vasilios, episcop de Evripos, în prezenţa membrilor consiliului parohial: protoprezbierul Antonios Gavalas, epitropul Triantafillos Karatasakis, Antonios Synodinos, Ioannis Christeas, Konstantinos Zigouras, potrivit inscripției de marmura de pe partea dreapta a intrării în Biserică.

Din păcate, vechea biserica - construită în secolul al XV-lea - nu a mai putut fi salvată și a fost demolată, păstrându-se doar altarul, care se află în spatele altarului

noii biserici. Mai târziu, când se lucra pentru lărgirea străzii Vouliagmeni, s-a decis ca vechiul altar a fie demolat; distrugerea a fost evitată în mod minunat, datorită faptului că utilajele s-au defectat.

În timpul construcției noii linii de metrou din Atena au apărut fisuri în partea de apus și în subsolul bisericii noi; de îndată a fost demarat un program de consolidare, sub coordonarea Metro Corporation Attikon, care a fost finalizat în anul 2003, în timpul Arhimandritului Grigorios Tsakalis.

## Arhitectura

Biserica este construită într-un stil bizantin aparte, în formă de cruce cu o cupolă. Intrările sunt decorate cu scări elegante și arcade. Un alt rând de bolți separă pridvorul de restul bisericii. Din partea dreaptă a pridvorului coboară o scară la subsol, unde se află Paraclisul Sfântul Haralambie și biroul parohial, precum şi cantina săracilor - unde zilnic sunt pregătite şi împărţite 60 de porţii de mâncare. Biserica a fost proiectată şi construită de arhitectul D. Konstas.

Iconostasul este o capodoperă a celebrului sculptor Theophilos Nomicos, realizat în 1973. Frescele, cu excepția celei de deasupra altarului, au fost realizate de către celebrul pictor D. Karousos și asistentul său, G. Pantazis. Biserica este foarte bine întreţinută, ceea ce arată dragostea şi preocuparea enoriașilor.

## Îndrumări pentru pelerini

Astăzi, biserica Biserica Sfântul Ioan „Vânătorul” adăposteşte racla cu moaştele întregi ale Sfântului Nicolae Planas, canonizat de Patriarhia Ecumenică în anul 1992.

Paroh al bisericii este părintele Ieronymos Nikolopoulos, iar împreună slujitor este părintele Epifanios Xyggoros.

Cel mai uşor de ajuns la această biserică este să luaţi metroul spre staţia „Agios Ioannis”. Ieşirea de la metrou se află chiar în faţa bisericii. Biletul de metrou din Pireu la Agios Ioannis şi apoi până la aeroport costă, în total, 8 euro.

Moaştele Sfântului Nicolae Planas, ocrotitorul celor căsătoriţi (galerie foto):

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

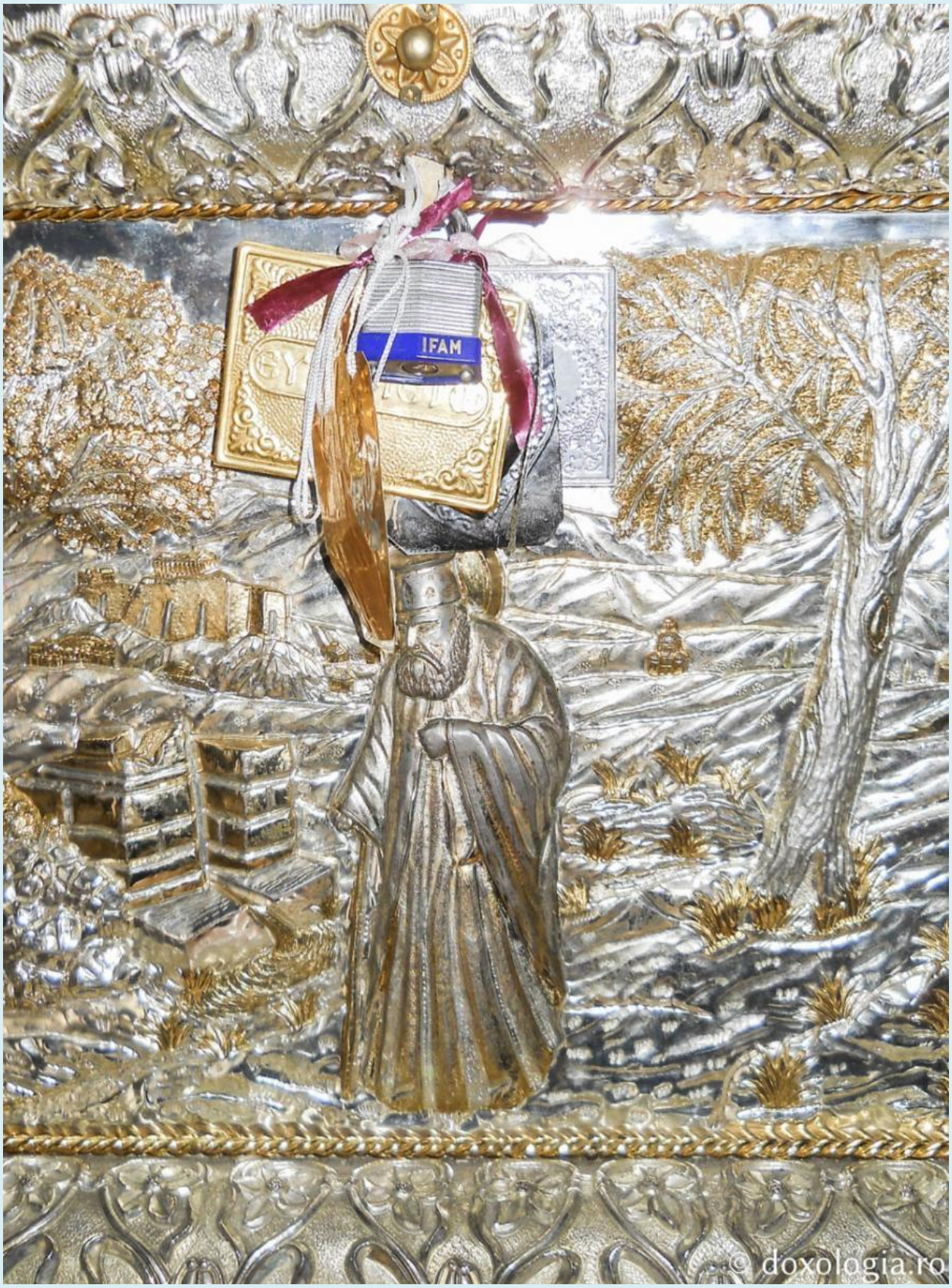
IFAM
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

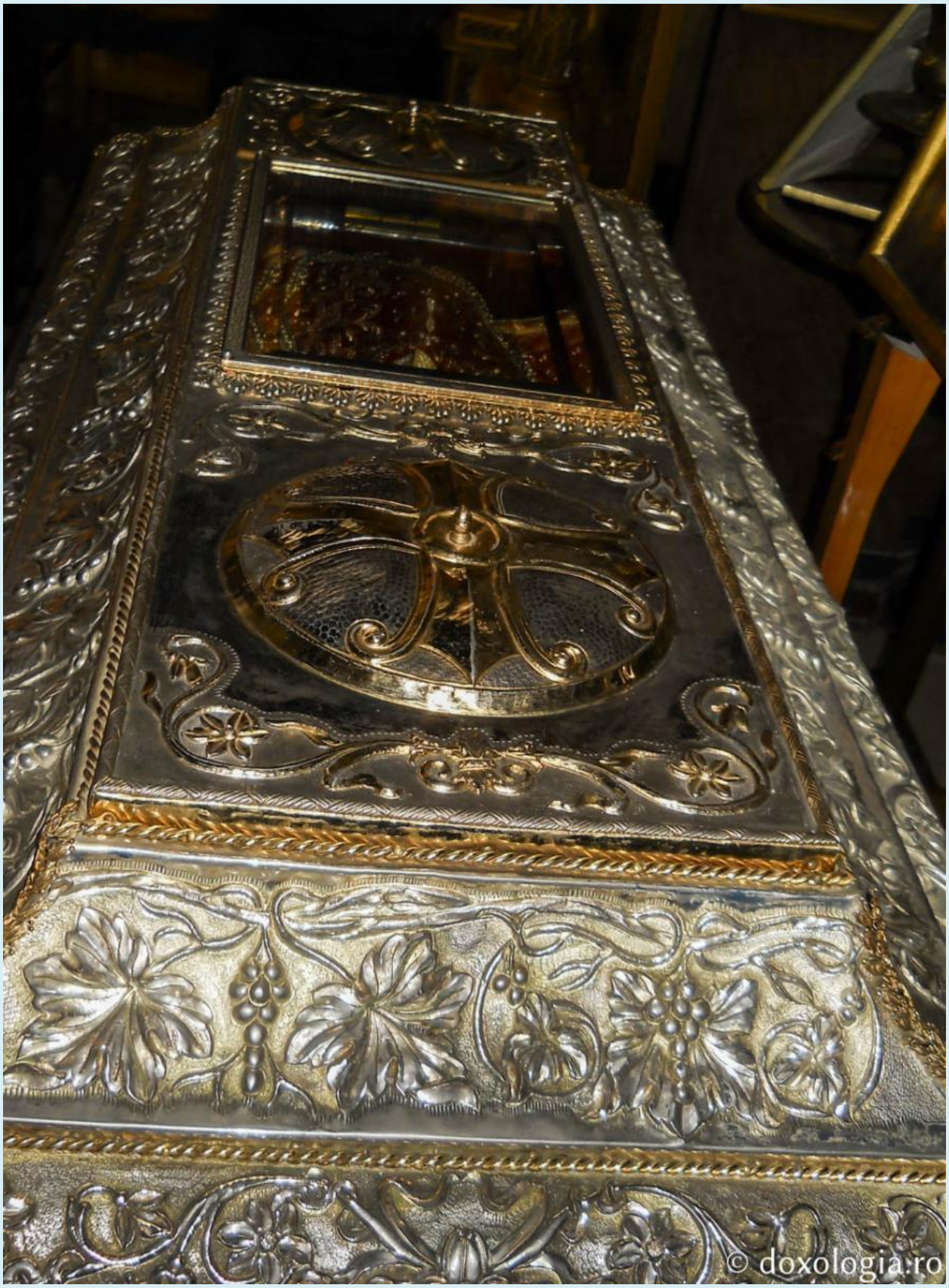
© doxologia.ro

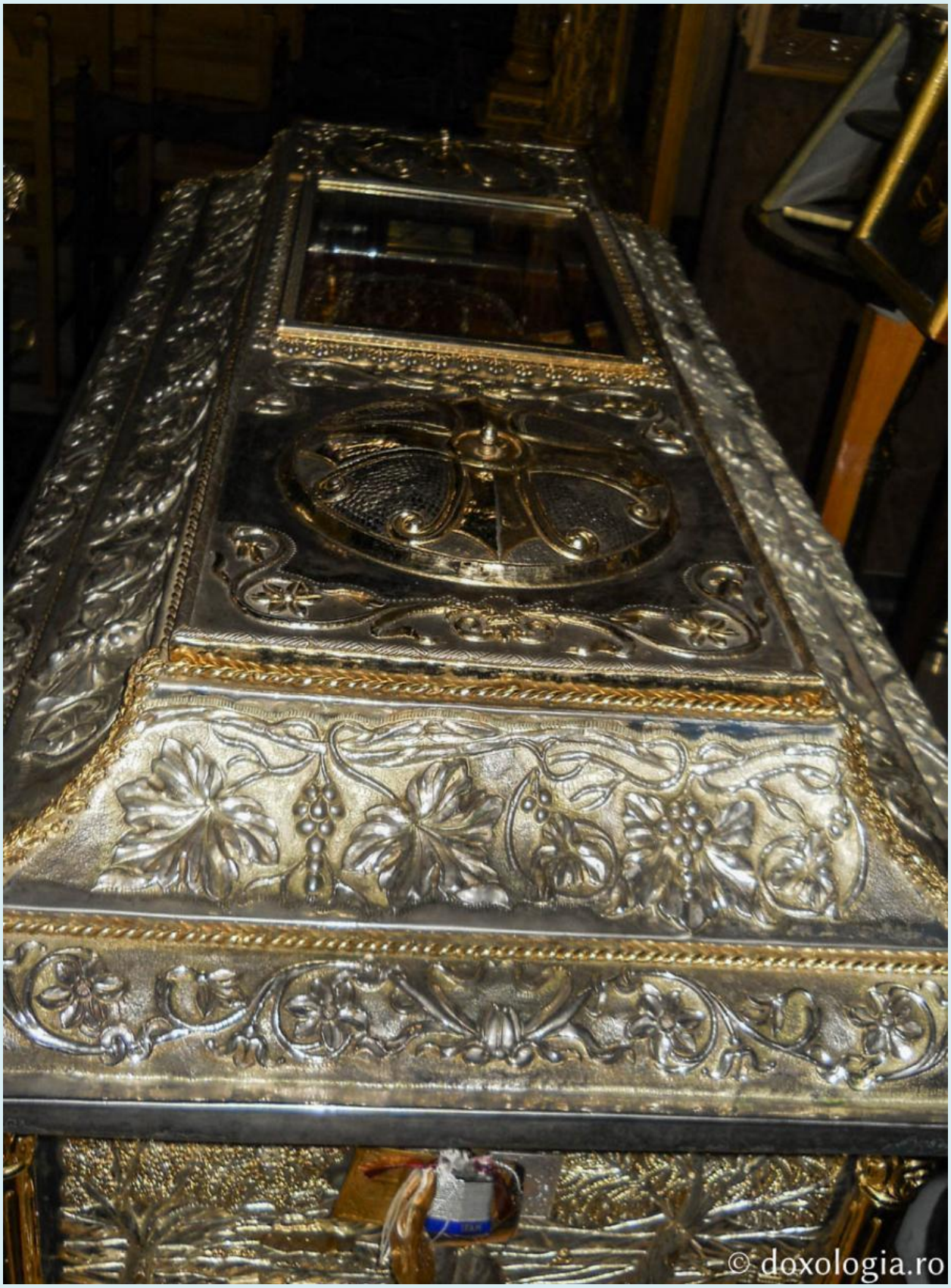
© doxologia.ro

©doxologia.ro

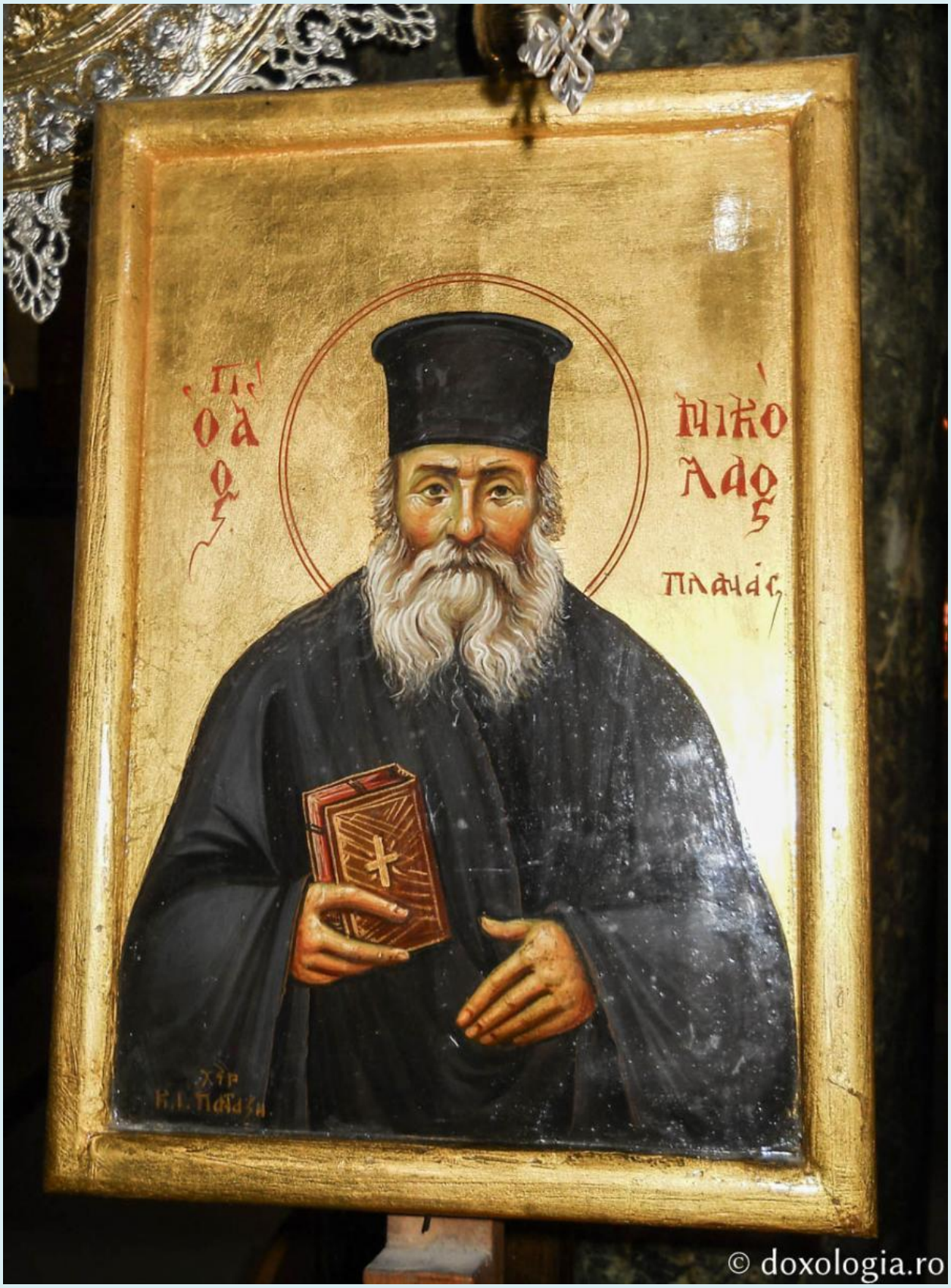
© doxologia.ro

# Scene din viaţa Sfântului Nicolae Planas

ὍΓΙΟΣ
ΝΙΚΌΛΑΟΣ
Ὁ ΠΛΑΝᾶΣ

## Icoane

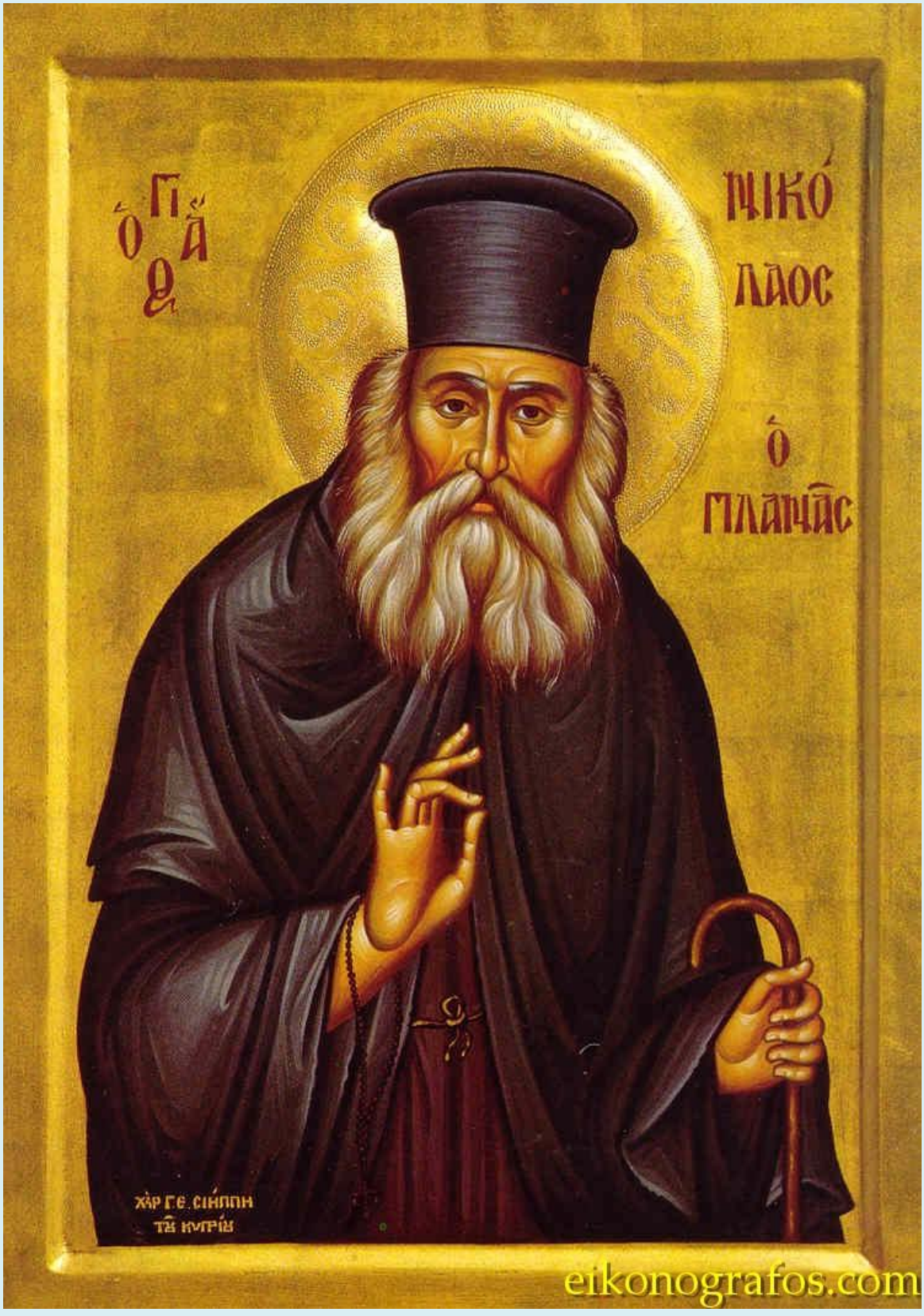
Ο ΑΓΙΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ο ΜΛΑΧΑΣ
ΧΑΡ Γ.Ε. ΣΙΝΔΟΝΗ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ
eikonografos.com

Ὁ Ἅγιος
Νικόλαος ὁ
Πλανᾶς
χὴρ Γ.Ε. Σίνππη

Ὁ Ἅγιος
ΝΙΚΟ
λαος
ὁ Πλανάς

Ὁ Ἅγιος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ὁ ΠΛΑΝΑΣ

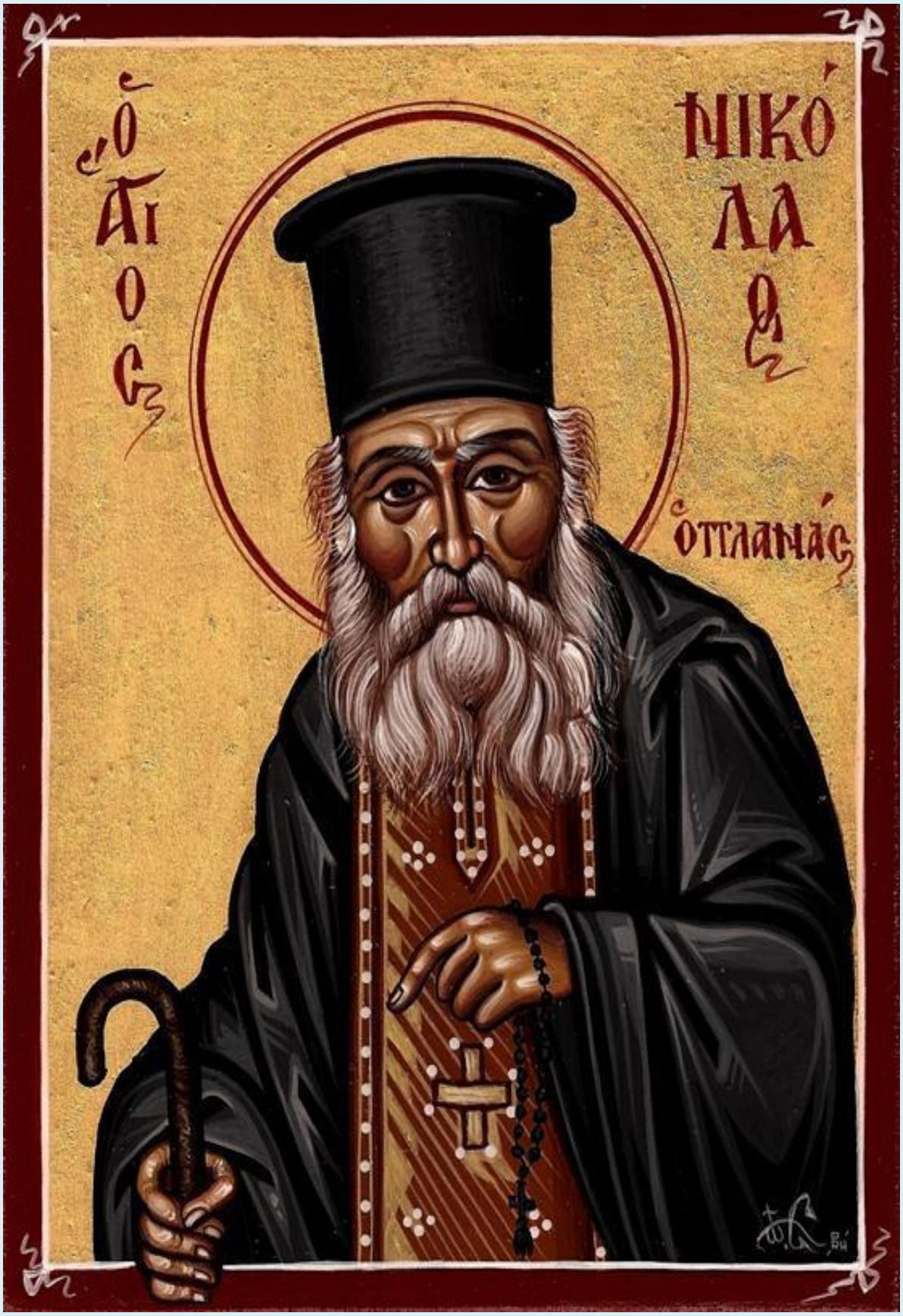
Ο ΑΓΙΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΟΤΤΛΑΜΑΣ

ΝΙΚΟ
ΛΑΟ
Σ
Ο ΠΛΑΝΑΣ

Ὁ ἅγιος
Νικόλαος Πλανᾶς
www.byzarticon.gr

Ὁ Ἅ
ρ
ΝΙΚό
ΛΑρ
Ὁ Πλα
νάς
·2011·

Ὁ ἅγιος
Νικόλαος ὁ
Πλανᾶς

Ὁ Ἅγ
ΝΙΚΟ
ΛΑΟΣ
Ὁ
ΠΑΛΑΜΑΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Χείρ:

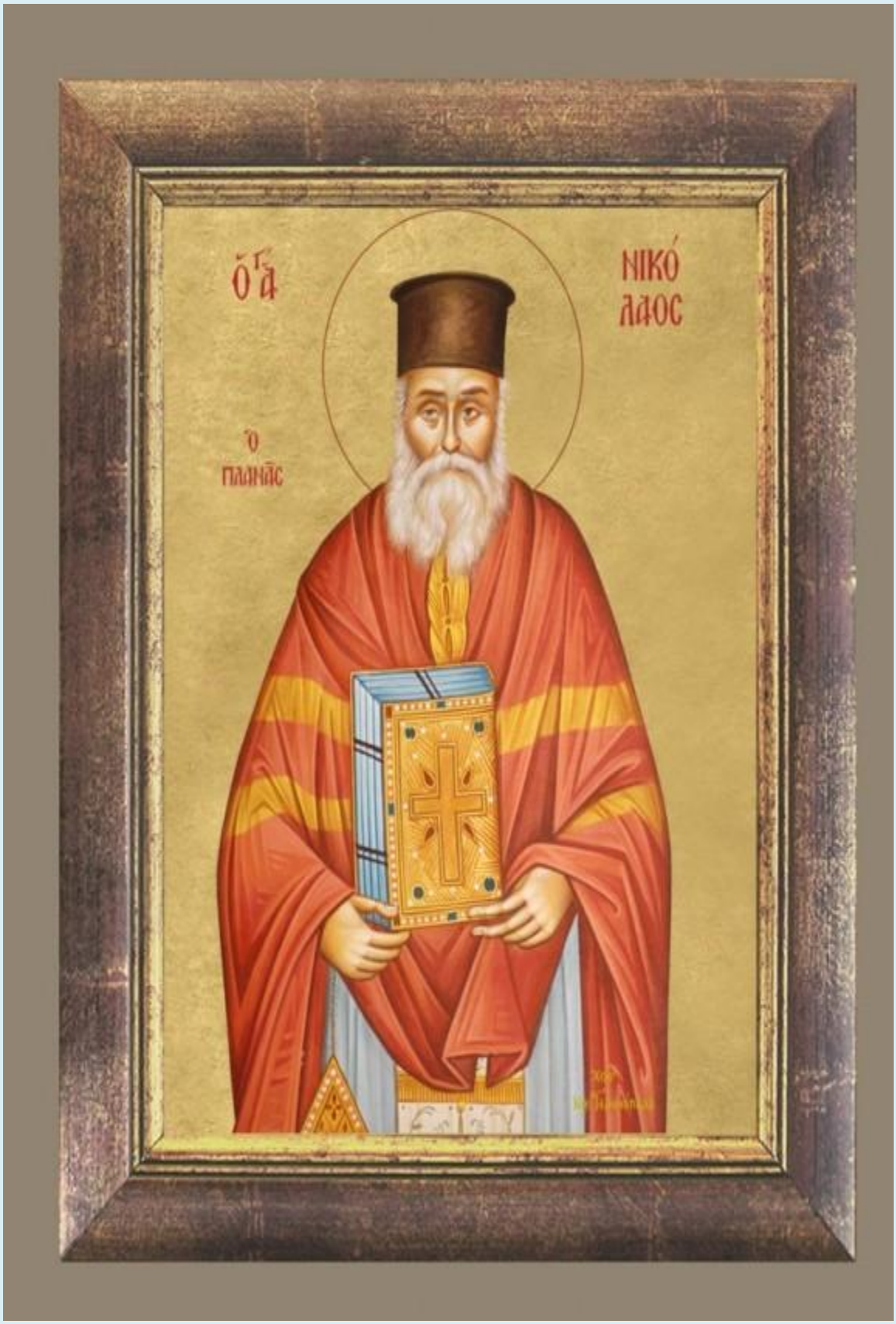
Ὁ Ἅ
ΝΙΚΟ
ΛΑΟΣ
Ὁ
ΠΛΗΝΑΣ

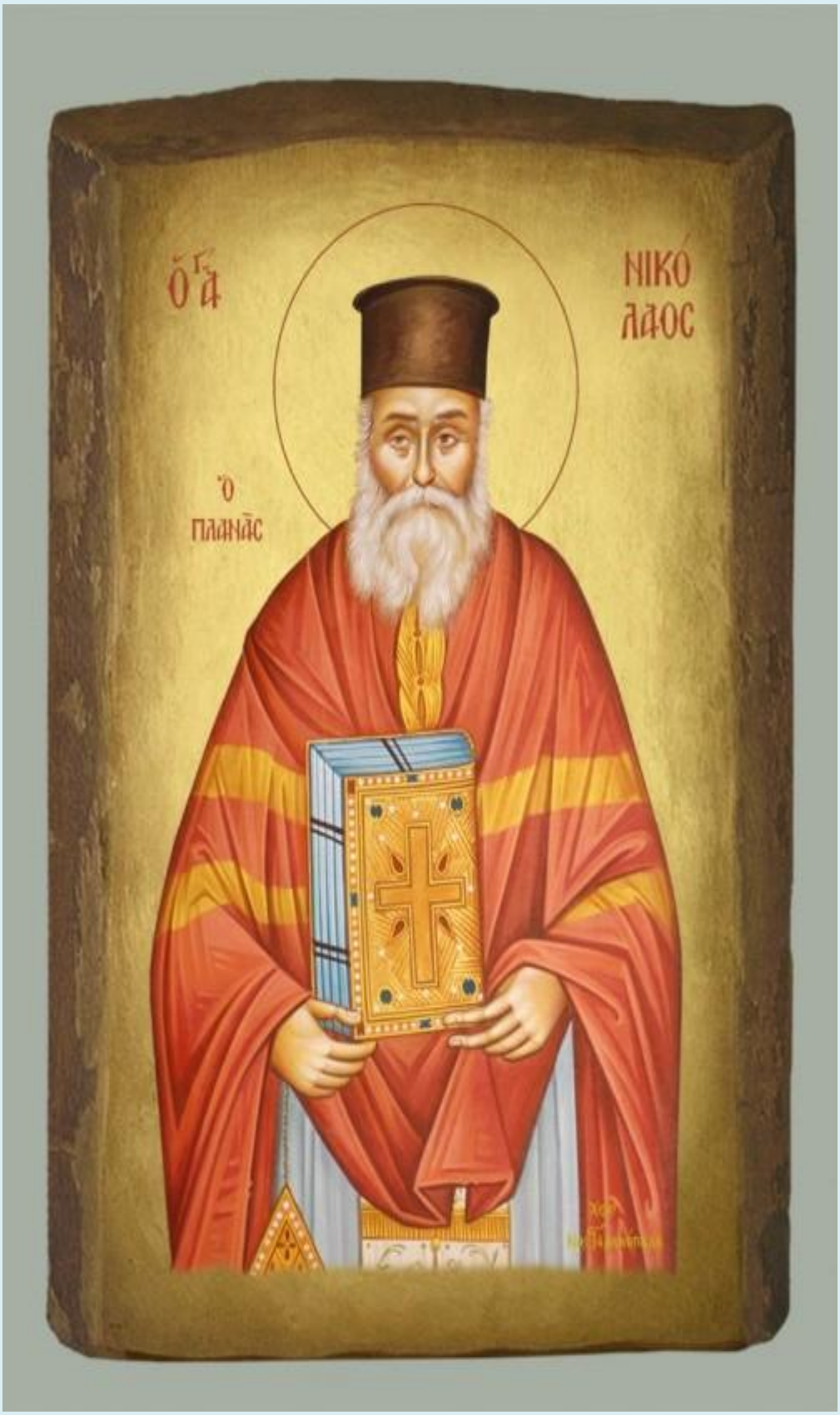
Ὁ Ἅ
ΝΙΚΟ
ΛΑΟΣ
Ὁ
ΠΛΑΝΑΣ

Sf. Nicolae Planas
http://dositeea.blogspot.com

ΠΛΑ
ΝΑ
ΝΙΚΟ
ΛΑ
Sf. Nicolae Planas

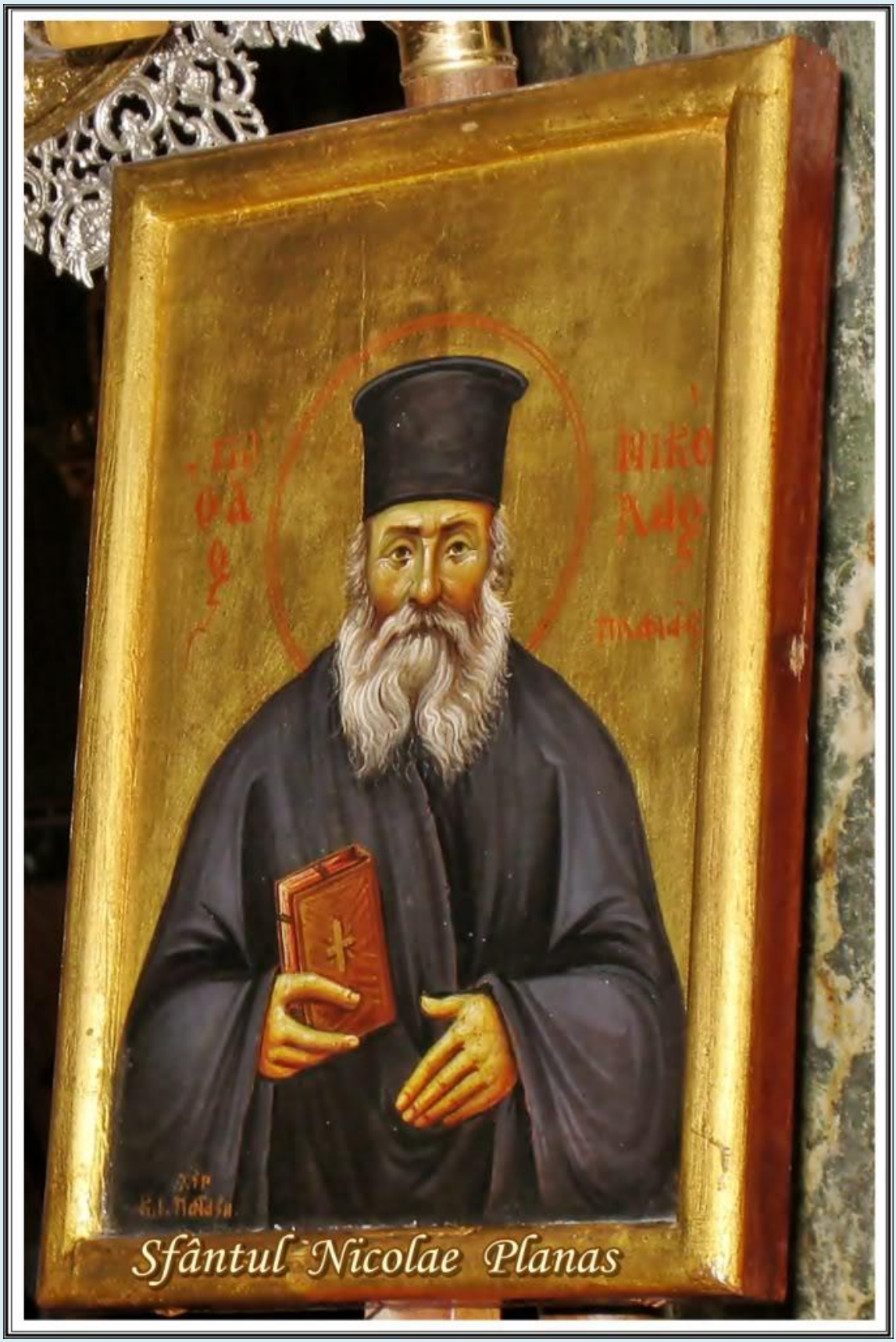

Sfântul Nicolae Planas

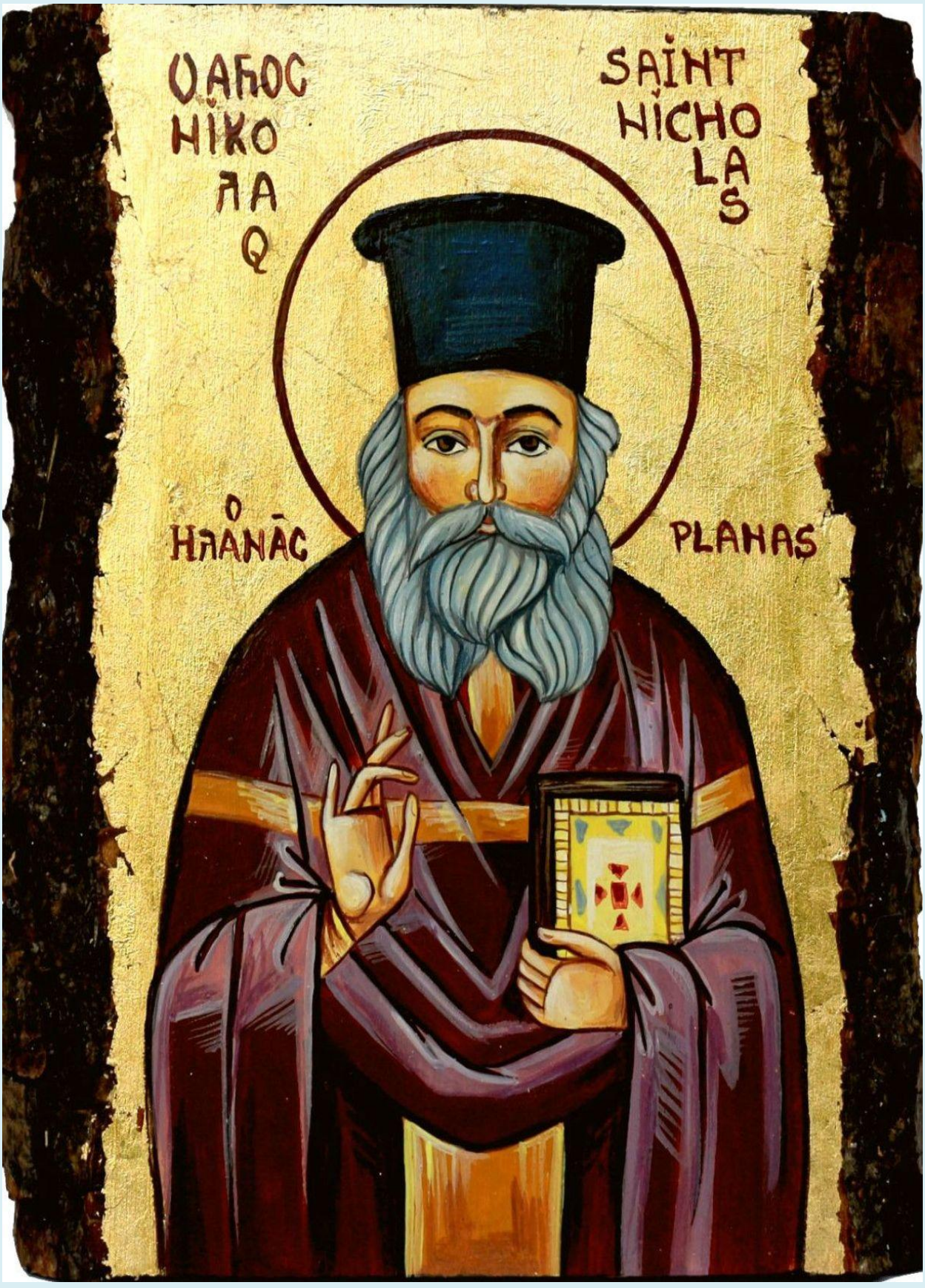
ΟΑΓΙΟΣ
ΝΙΚΟ
ΛΑ
Ο
SAINT
NICHO
LAS
Ο ΠΛΑΝΑΣ
PLANAS

Ὁ ἅγιος
Νικόλαος
Ὁ Πλανᾶς

Sfântul
Nicolae
Planas
www.IconanePeSticla.ro

Sf. Nicolae Planas

Ο
ΑΓΙ
ΝΙΚΟ
ΛΑ
Ο ΠΛΑΝΑ

2 martie

2 martie

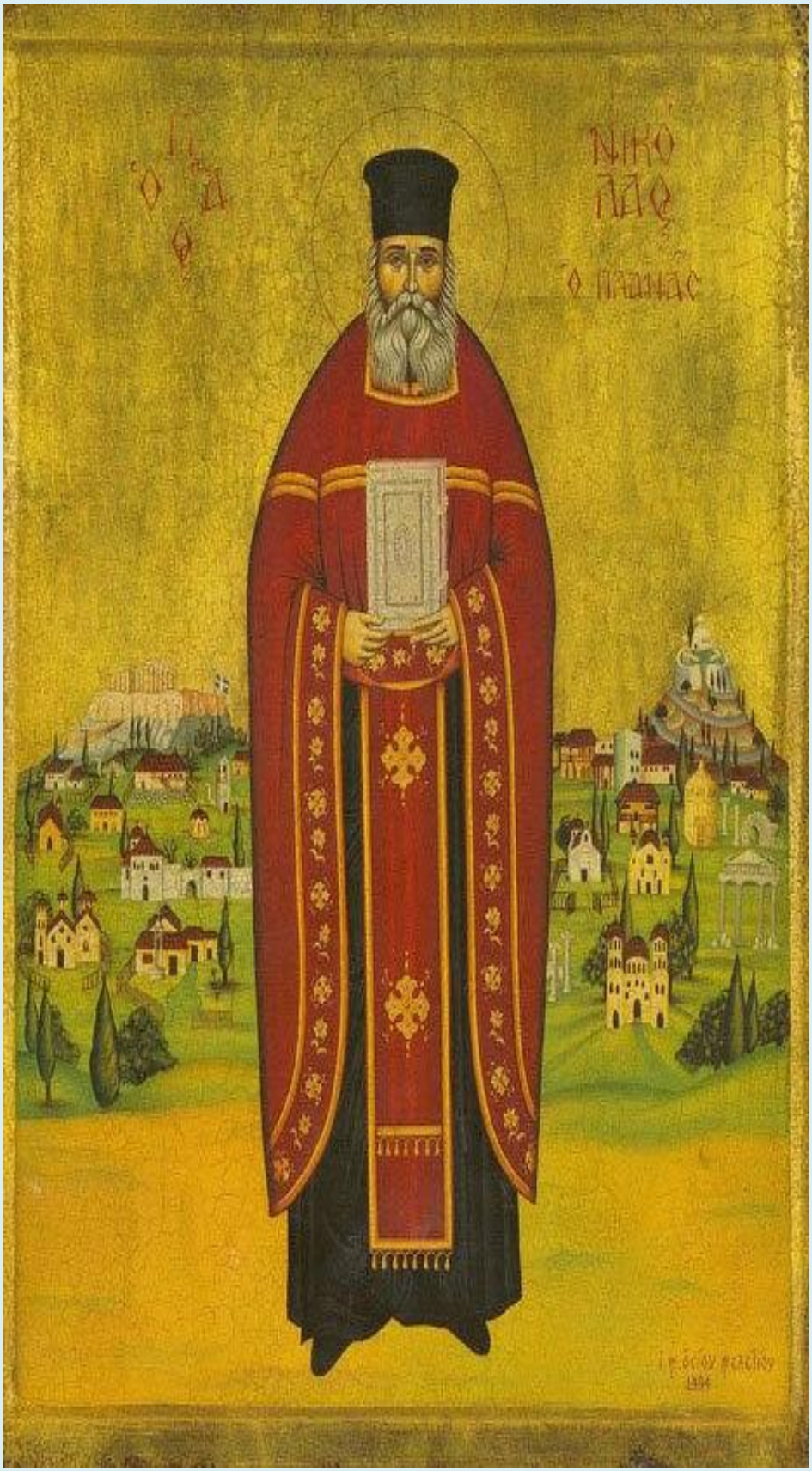

ΝΙΚΟ
ΛΑΟ
Ο ΠΛΑΝΑΣ
Ι.Μ. ΟΣΙΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ
1994

Ὁ ἅγι
Ο
ΝΙΚΟ
ΛΑΟΣ
Ὁ ΠΛΑΤΑΣ

ΠΑΠΑ
ΝΙΚΟ-
ΛΑΟΣ
Ο
ΠΛΑΝΑΣ

Ὁ Ἅ
ΝΙΚΟ
ΛΑΟ
ὁ Μλανᾶς

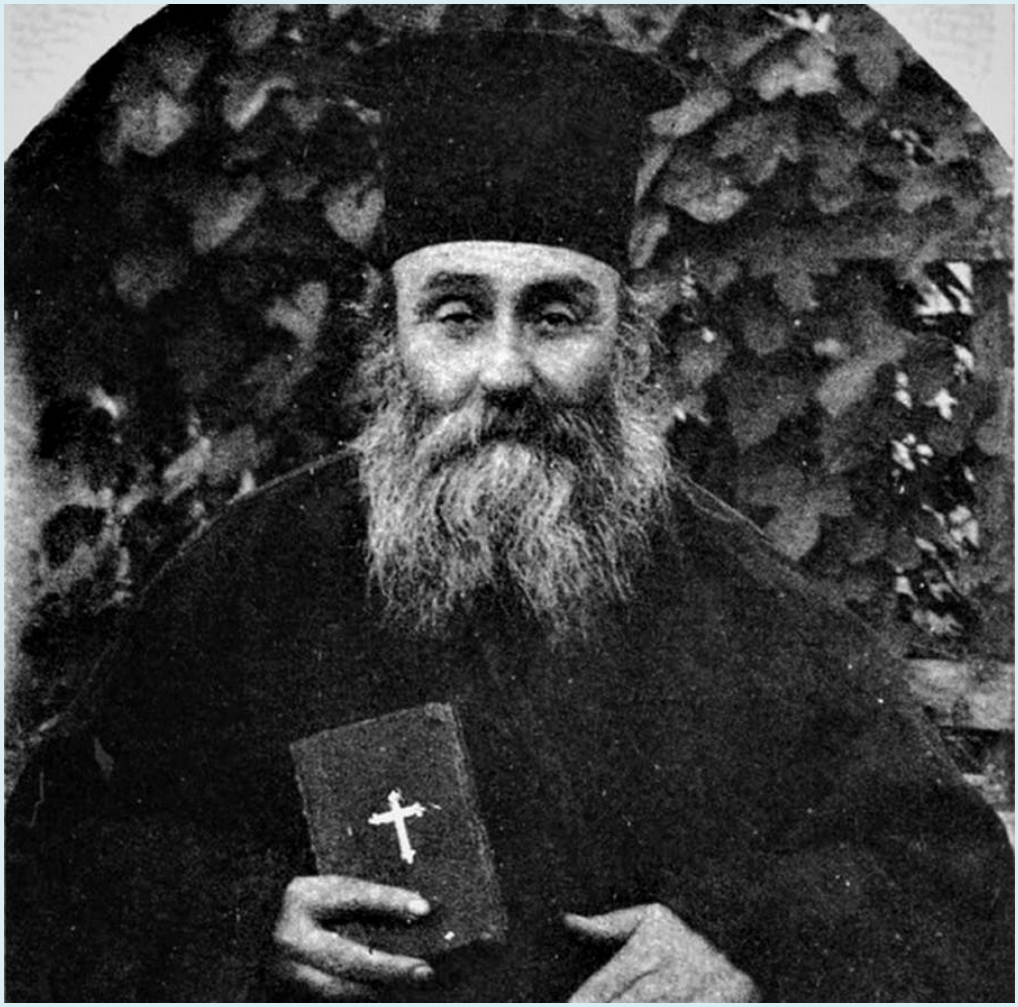

*Ὁ π. Νικόλαος ἑρμηνεύει τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν κατ' οἶκον ἐκκλησίαν τῶν μαθητριῶν του.*

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος Πλανᾶς
1851 - 1932

TSR Watermark Image - Unregistered version - This line is removed when registered
SF. MC. ISIHIE
SF. IERARH TEODOR
AL CIRENEI
SF. MC. EVTALIA
icoane-comenzi.blogspot.ro
2 MARTIE

6
SFINȚI OCROTITORI
AI CĂSĂTORIEI
Sf. Xenia din
Sankt Petersburg
Sf. Ier. Nicolae
Sf. Iuliana
din Lazarevo
SĂ STĂM
FRAȚILOR
ÎN RUGA EI
DUMNEZEU
ȘI SĂ NU NE
ÎNTRISTĂM
ÎN LUPTĂ
Sf. Neagoe
Basarab
Sf. Simon
Zilotul
Sf. Nicolae
Planas
BASILICA.RO

***Din fragedă copilărie ţi-ai afierosit inima lui Dumnezeu pe care L-ai iubit şi dorind să petreci viaţă îngerească ai primit slujire preoţească şi covârşind pe mulţi în nevoinţa privegherii, la cer te-ai ridicat prin virtutea răbdării, pe Dumnezeu roagă-L, prea bunule părinte Nicolae, să ne păzească de nevoi şi de ispite.***

***Bucură-te, Sfinte cuvioase părinte Nicolae, păstor smerit al Domnului!***